Ateitis

GRUODIS 1980-10

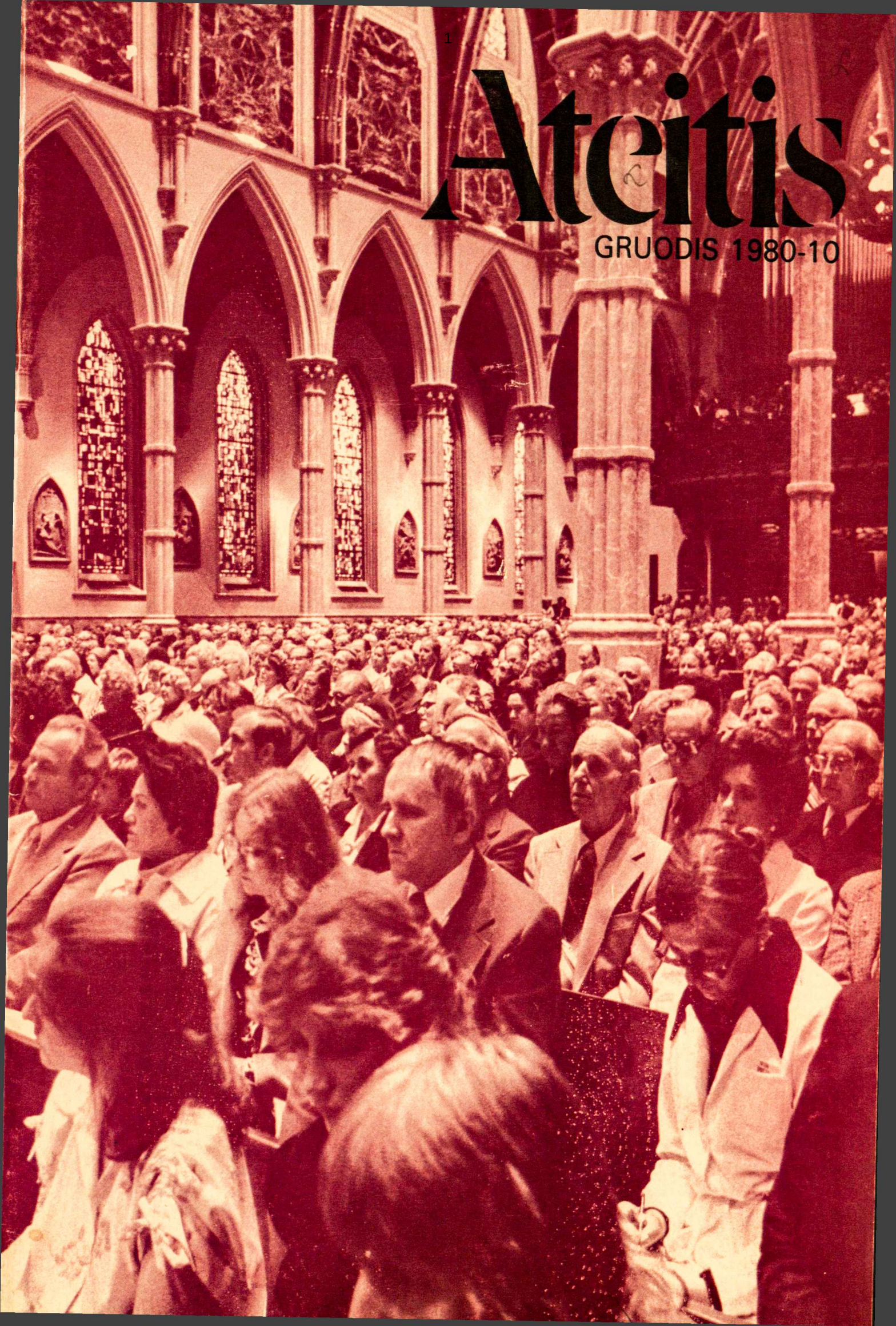

Ateitis

1980 GRUODIS/DECEMBER VOL. LXX NO. 10

Ateitininkų Federacijos leidžiamas katalikiškos-lietuviškos orientacijos mėnesinis žurnalas.

Trys Karaliai — A. Jasmantas 353
ANTAI — Kun. dr. K. Trimakas 354
Rikiuokitės - rikiuokitės — Prel. J. Balkūnas 356
Katalikų veiklos idėjos ateities perspektyvoje — J. B. Laučka 358
Dabarties darbai — dr. A. Damušis 365
Gėrio jėgos židiniai — A. Damušis 368
Apie piliakalnius, parapijas ir Jaunimo Centrą — kun. A. Saulaitis, S.J. 371
„Aš vis dar norėčiau būti vadovu" — R. Kriaučiūnas 373
Brazilijos ateitininkų stovykla — D. Kojelytė 376
ATŽALOS: Eilėraščiai — L. Palubinskaitė 378
Nuotraukos — L. Grigaitytė 379
Ateities vakaras — kun. dr. K. Trimako, dr. A. Prunskienės ir L. Palubinsko kalbos 380
Ateities konkurso laimėtojai 382
VEIKLA 386
LAIŠKAI 392
TRUMPAI 394
Kreivos šypsenos 397
1980 metų *Ateities* turinys 397

Šį numerį redagavo Roma ir Saulius Kupriai ir išdėstė Jonas Kuprys. Iliustracijos: Albrecht Durer (353). Nuotraukos: Jono Kuprio (viršelis, 365, 368, 369, 370, 380, 381, 386, 387, 395, 396, 397, 400), Romos Kuprienės (359, 361, 362 apačioje, 363, 366, 367), Jono Urbono (360, 362 viršuje, 364), Virgilijus Kaulius (371, 372), Dainos Kojelytės (376, 377), kun. Viktoro Rimšelio (388, 393), Algirdo Grigaičio (378), Linos Grigaitytės (379), Dalios Musonytės (391 viršuje), kun. Kęstučio Trimako (391 apačioj), Kristinos Veselkaitės (394 viršuje) Rūtos Musonytės (394 apačioj).

Viršelyje: Lietuviai meldžiasi pamaldose už pavergtą Lietuvą (1980.VI.15 d.) Švento Vardo katedroje, Chicagoje.

Vyriausias redaktorius: kun. dr. Kęstutis Trimakas, 850 DesPlaines Ave, Apt. 409, Forest Park, IL. 60130, USA. Telef.: 312 366-2446.

Redaktoriai: adv. Saulius Kuprys, dr. Arūnas Liulevičius, Rima Sidrienė ir Aldona Zailskaitė.

Redakcijos nariai: dr. Roma Kuprienė, Jonas Kuprys, Daiva Markelytė, dr. Linas Sidrys, Grasilda Reinytė ir Linas Palubinskas.

Administratorius: Juozas Polikaitis, 7235 S. Sacramento Ave., Chicago, IL. 60629, USA. Telef.: 312 434-2243.

Spaudos darbus atlieka Draugo spaustuvė Chicagoje. Prenumerata metams JAV ir Kanadoje — 9.00 dol.; Pietų Amerikoj — 5.00 dol.; kituose kraštuose — 7.00 dol. Garbės prenumerata — 15.00 dol.; susipažinimui — 7.00 dol. Vieno nr. kaina — 1.00 dol.

ATEITIS (USPS 935-440) — a magazine published monthly, except July and August, by the Lithuanian Roman Catholic Federation Ateitis, Inc. Business address: 7235 S. Sacramento Ave., Chicago, IL. 60629 USA. Yearly subscription in the US and Canada $9.00. Single copy $1.00. Second class postage paid at Chicago, Illinois. © 1980 by the Lithuanian Roman Catholic Federation Ateitis. All rights reserved.

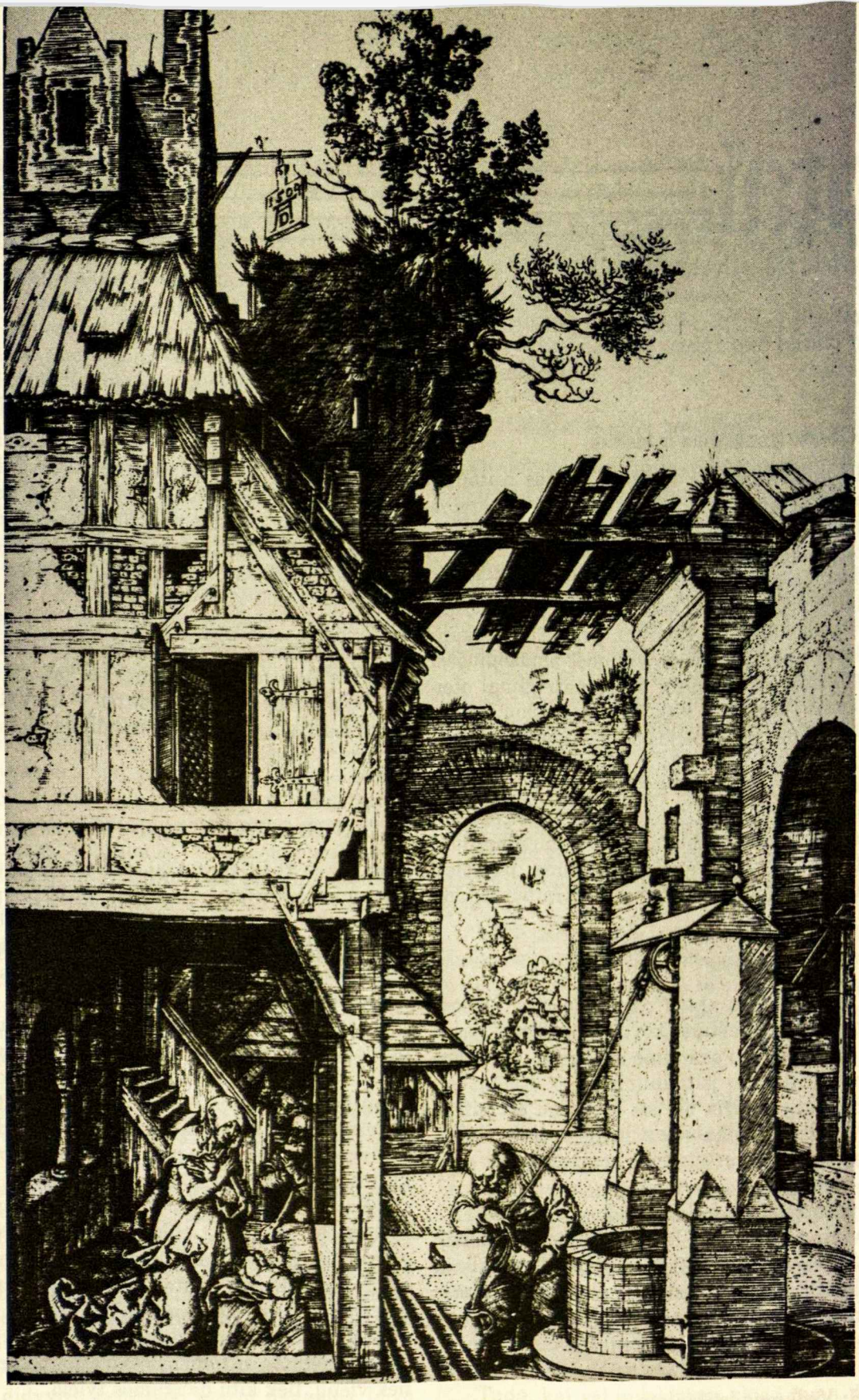

TRYS KARALIAI

Mūs nerimas Tavęsp keliauja
Sunkiu keliu
Kaip tie ten trys
Iš svetimų šalių.
Bet ar jisai išdrįs
Kaip tie ten trys
Suklupt ties tavo tvarteliu?

Ir tylūs, tylūs mes sustojom,
Ir mes, ir mes iš svetimų šalių.
Bet kai tik rytmečio šiaurys
Budėjimo mūs naktį nuvarys,
Vėl žengsime Tavęsp kaip tie ten trys
Kitu, ak jau kitu keliu.

Antanas Jasmantas

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

Antai...

FEDERACIJA: Kongresas ir siekiai

75 m. jubiliejinis Amerikos Lietuvių Romos Katalikų Federacijos Kongresas Detroite spalio 18—19 d. kreipė žvilgsnį į ateitį, į katalikų spaudą, į jaunimo užsiangažavimą okupuotai Lietuvai.

Amerikos Lietuvių Romos Katalikų Federacijos valdyba, kaipo JAV lietuvių katalikų atstovybė, pirmininkaujant prof. Justinui Pikūnui, yra kėlusi sekančius klausimus aukštuose bažnytiniuose sluoksniuose: Seinų krašto lietuvių religinių teisių pažeidimą, ateitininko Viktoro Petkaus ir kitų žmogaus teisių gynėjų žiaurų nubaudimą ir tikinčiosios jaunuomenės persekiojimą pavergtoje Lietuvoje.

Kongreso nutarimuose primename visuomenei spaudos išlaikymo pareiga, kreipiamas dėmesys į kai kurias sukaktis, toliau svarstomas Federacijos struktūros pakeitimas ir ypač apsisprendžiama puoselėti dvasinę dimensiją lietuvių išeivių visuomeninėj veikloj.

MILOSZ: Tikėti — rašyti

„Rašymas yra tikėjimo aktas", teigia poetas Czelaw Milosz, kuris savo raštais kovojo Lenkijoje prieš okupantus vokiečius II Pasaulinio karo metu, o po karo negalėjo suderinti savo įsitikinimų su tą kraštą valdančia komunistų valdžia bei jos brukamu socialiniu realizmu, jo žodžiais, reikalaujančiu menininiko išsižadėti ne vien „tam tikrų estetinių pomėgių", bet „dar daugiau — tiesos".

Išsakyti tą pačią bekompromisinę tiesą jis laikė savo uždaviniu ir pasiekęs „laisvąjį" Vakarų pasaulį. Už tokį „bekompromisinį aiškiaregiškumą" moralinių ir idėjinių konfliktų pilnam pasauly šis Lietuvoj gimęs poetas pelnė 1980 m. Nobelio literatūros premiją.

ŠAKALYS: Vedamas įstikinimų

„Kai pradėjau patriotinę veiklą, nė negalvojau apie riziką. Mane vedė pats įsitikinimas bei pats reikalas". (Vladas Šakalys *Tėviškės Žiburiuose,* spalio 16). Patriotinė veikla vedė tų žodžių autorių pavojingais keliais... iki pat Jungtinių Amerikos Valstybių.

Jau 1955 m. vos 13 m. amžiaus Vladas buvo suimtas už antirusiškų atsišaukimų spausdinimą mokykloj, vėliau už priešsovietinę veiklą kalėjęs Vladimiro kalėjime, Mordovijoje ir kitur. Pernai pasirašė plačiai išgarsintą 45 pabaltiečių memorandumą, reikalaujantį Pabaltijo tautoms laisvės, prarastos per Molotovo-Ribbentropo sutartį. Kai šįmet gegužės 30 d. saugumiečiai jį sulaikė, tardė ir reikalavo parašą atšaukti, paleistas nebelaukė kito suėmimo. Pasislėpė. Milicija ėmė jo ieškoti. Kaip rašo LRKB *Kronika* (44 nr.), „1980 m. birželio 30 d. į Genovaitės Šakalienės butą... įsiveržė milicijos mjr. Leščenko V. S. ir kažkoks civilis... Leščenko pareiškė, kad kratos motyvas — dingusio ‚politinio recidyvisto' Danutės vyro Vlado Šakalio ieškojimas". Kronikos autoriai pridėjo pastabą: „Vladas Šakalys nėra suimtas, bet slapstosi".

O Vladas pasuko į šiaurę, kur pro Suomiją per tris savaites pasiekė Švediją, o iš ten — JAV. Pasirinko šią išeitį, nes nesijuto būsiąs naudingas ilgai kalinamas Sovietų Sąjungoj.

ŽYDAI IR LIETUVIAI: Ne akis už akių

Lietuvių ir žydų santykiai, tiek praeity, tiek dabarty nelengvai aptariami, dar sunkiau išsprendžiami. Aptarti sunku, nes sunku apibendrinti, kai abi tautos yra daugialypės. Problemas išspręsti dar sunkiau kaip tik dėl to, kad šių tautų daugialypiškumas nesiduoda lengvai palenkiamas viena teigiama kryptim.

Tarp žydų ir lietuvių praeity yra buvę ir bendravimo, ir sugyvenimo, kai kur bent tolerancijos, deja, kai kur, iš vienos pusės — nekrikščioniško antisemitizmo, o iš kitos — sakytume, nesemitiško antigojiškumo. Bet neklysime sakydami, kad dėl palankių sąlygų per savo sumanymą žydai buvo labiausiai pasiturinti mažuma nepriklausomoj Lietuvoj.

Karai ir okupacijos išryškina padugnes, iškelia herojus ir niveliuoja tiliąją daugumą. Nekitaip yra atsitikę su lietuvių tauta ir žydų mažuma. Sovietams okupavus Lietuvą, pasireiškė padugnės abiejose tautose: tiek lietuvių, tiek žydų nedideli skaičiai tapo komunistais, išdavėjais, prisidėjusiais prie išvežimų į Sibirą. Betgi ir lietuvių, ir žydų buvo išvežtų į Sibirą. Tuo tarpu tiek vienų, tiek kitų daugumos tylėjo.

Naciams-vokiečiams okupavus Lietuvą, lietuviai patyrė naują priespaudą, o žydai — pačią skaudžiausią, bet kada patirtą tragediją. Ir tikrai skaudu, kad lietuviai pasirodė esą tik paprasta nedidvyrė tauta, kurioj buvo ir padugnių, vokiečių įsakymu norom ar nenorom žydus šaudžiausių, buvo didelė tylinti masė (ir žinančių, ir nieko nedarančių; mažai žinančių; nenorinčių žinoti, ir besigailinčių, ir nežinančių ką daryti)... Bet buvo ir tokių didesnių ir mažesnių didvyrių, kurie išsistatydami save į pavojų, žydams padėjo, juos slėpė, juos gelbėjo.

Pokario metu santykiai tarp lietuvių ir žydų įvairauja. Yra net kontrastų: kai kurie žydai organizuotai

traukia teisman individus, įtartus žydų žudymu. Gi lietuvių tarpe atsirado Antanas Terleckas, Tomas Venclova, kurie pripažįsta lietuvių kolektyvinę atsakomybę dėl Lietuvos žydų tragedijos.

Vis dėlto šiais laikais primityvią moralę, kaip „akis už akį, dantis už dantį" ir „kaltė ant mūsų ir ant mūsų vaikų", yra pralenkusi asmeninės atsakomybės etika. Bet ir pastarajai nėra ribų: ją besivadovaująs asmuo gali būti tiek jautrus, kad stengtųsi atitaisyti savo tautos žmonių kitos tautos žmonėms padarytą žalą — bet ne primesta kolektyvine kalte, o greičiau savo moraliniu jautrumu žvelgdamas į nukentėjusius.

Etinė lygsvara atsispindi tiek III Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimo, tiek IV Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso nutarimuose (žr. *Ateitis,* 1979, 9—10 nr., 274 psl.), tiek jauno žydo Arkadijaus Vinokūro viešame laiške pasaulio žydų jaunimui (žr. *Ateitis,* ten pat, 322 psl.). Už tarpusavį žydų-lietuvių bendradarbiavimą š.m. balandžio 20 d. pasisakė žydų AntiDefamation Lygos ir Lietuvių Bendruomenės atstovai New Yorke. Tos lygos vadai adv. A. Epsteinas ir T. Freedmanas, telegramoje lietuviams pareiškė: „Mes tikime, kad šis pasitarimas bus pradžia šilto ir nuoširdaus bendravimo, kuriame mūsų grupės ras galimybės kartu darbuotis mūsų žmonių bendram labui". Pasitarime nutarta iš komunikacinių priemonių eliminuoti vienų kitiems metamus kaltinimus, visuomenės galvosena formuoti antagonizmus šalinančia kryptimi, artimai bendradarbiauti žmogaus teisių, savitų kultūrų puoselėjimo ir kitose srityse.

Deja, visai kitokio pobūdžio buvo Lietuvos Žydų Draugijos Izraelyje pirm. Jacob Oleiski laiškas (rašytas 1977 m. birželio 15 d.; viešai atspausdintas anglų kalba 1980 m. *Forum 37: Spring 1980,* o lietuviškai perspausdintas *Tėviškės Žiburiuose* 1980 m. rugsėjo 25 d.). Ten neabejotinai metamas kaltinimas visai lietuvių tautai už nacių laikais Lietuvoj padarytas žydams skriaudas, o žydų-lietuvių bendravimas atmetamas, iki lietuviai nepripažins: „Mes nusidėjome, mes nusikaltome". Tą raštą parašiusiojo žvilgsnis yra aptemdytas kartumo: kai kurie tvirtinimai rodo visišką nesiorientavimą istorijos faktuose, kaip pvz. užuomina, įdėta į neva klaidą pripažįstančių lietuvių prisipažinimą nacių laikais sudėjus „savo viltis į nacių valdžią". Toks istorinėm klaidom paremtas kaltinimas, deja, plyšį žydų-lietuvių santykiuose gali tik pagilinti.

Pakartotina: nei žydai, nei lietuviai praeity nepasirodė didvyrių tautomis: abiejų dauguma buvo tyliai kenčiančios ir tyliai vieni kitų kančias toleruojančios; kaip padugnių, taip ir didvyrių tebuvo mažumos. Abi praeity kentėjo ir patyrė aukų. Abiejoms dabar bergždžia už padugnių piktadarystes ar ir už daugumos tylėjimus kitiems kenčiant svaidytis kaltinimais.

Net jei vieni ar kiti iš vienos ar kitos pusės kaltinimus svaido, dera sutramdyti savyje kylantį pyktį, neapykantą. Ir kaltinimai, ir neapykanta tik padugnes iššaukia. Nebedauginkime jų.

1940—1940 m. yra praeitis. Prabėgus 35—40 m. mažėja atsakingųjų už padugnes. Gyvenam dabarty. Dera dėmesį kreipti į dabartį, kuri pastato naują iššūkį — tapti draugais, ne priešais. Ir čia nauja atsakomybė: ar žydai ir lietuviai leis neapykantos padugnėms dominuoti ir tapti priešais, ar tylės, ar svirduliuos dauguma (ar net jų eilėse tylės buvę draugai?), ar pagaliau atsiras tų — nebūtinai didvyrių, bet blaiviai ir ištvermingai siekiančių sugyvenimo.

Balandžio 20 d. žydų—lietuvių pasitarimas buvo gera pradžia. Ant jos verta... net būtina bendravimą toliau statyti.

JAUNIMAS: *Ateities* konkurse

Trisdešimt du jauni kūrėjai buvo atrinkti 1979—1980 m. *Ateities* jaunimo konkurso premijoms ir atžymėjimams. Konkurso dalyvių suskirstymas į moksleivių ir 19—30 m. amžiaus jaunimo grupes sudaro galimybę konkurso premijas laimėti, kad ir jaunosios kartos dailininkų tarpe savo vietą atradusiai Danguolei Stončiūtei-Kuolienei (už iliustracijas) ...na ir 8 metų fotografuotojai Dailei Grigaitytei.

19—30 m. amžiaus grupėje ryškiau pasireiškė Petras V. Kisielius (analitiniu reportažu), Vita Musonytė (anketos studija), Marija Eivaitė-Hauser (knygos recenzija), Danguolė Stončiūtė-Kuolienė bei Vytenis Žygas (iliustracijomis) ir Jonas Kuprys (fotografijomis). Moksleivių grupėje išsiskyrė Linas Palubinskas (proza) ir Rima Valiulytė (iliustracijomis).

Šiame konkurse pasigesta praėjusių metų poezijos laimėtojų, Jolantos Malerytės ir Loretos iš okupuotos Lietuvos.

Kaip pernai, taip ir šįmet konkurso laimėtojų daugiausia buvo iš Chicagos bei plačiųjų jos apylinkių (21), jų tarpe 9 iš Cicero ir 5 iš pačios Chicagos miesto. Beveik visi — iš JAV, išskyrus 2 iš Kanados ir 1 iš Vakarų Vokietijos.

LAIKAS: Sutinkant Ateinantįjį

1980 metai baigiasi ir prasidės 1981-ieji. Metams keičiantis tampame akylesni laiko tėkmei. O laikas matuojamas mūsų planetos skrydžiu aplink saulę erdvėj...

Gera yra pakelti akis nuo mūsų žvilgsnį surakinančių žemės įvykių bei daiktų — į erdvę. Ne tam, kad nuo jų pabėgtume, bet kad, praplėtę savo vyzdį, nustebtume ir susižavėtume prieš mus ir po mūsų bėgančio laiko ilgybe ir mus supančios erdvės platybe. Nuostabi viską pradėjusio ir viską palaikančio Dievo visata...

Tada, kai vėl nuleidžiam akis į žemę, dvi įžvalgos nuspalvina mūsų žvilgį: viena, kaip menki, nereikšmingi ir trumpalaikiai yra mūsų žemiškieji rūpesčiai; antra, kad mus Sutvėrusiojo ir į mūsų tarpą žmogišku gimimu Atėjusiojo rūpestis mumis mūsų apsisprendimus, darbus, būtį — mus pačius padarė svarbius, reikšmingus, vertus amžinybės.

Pažvelgę aukštyn, suvokę laiko tėkmę, erdvės dydį, nauju žvilgsniu sutinkam Ateinantįjį ir ateinančius metus: mes skriejam ne apie save, bet apie Saulę... Mūsų centras... ne mes, bet mūsų ir visos visatos Kūrėjas... mūsų Tėvas...

Kęstutis Trimakas

1980 m. spalio 25—31 d.

RIKIUOKITĖS — RIKIUOKITĖS

Prel. Jono Balkūno pamokslas pasakytas Lietuvių Romos Katalikų Federacijos Kongrese, spalio 18 d., 1980 m., Southfield, Michigan

Įžanga.

Dalyvaujant mūsų organizacijų suvažiavimuose dažnai man prisimena mūsų Dievo Tarno Arkivyskupo Jurgio Matulaičio žodžiai: rikiuokitės, rikiuokitės ir pasiaukokit. Sako, gulėdamas mirties patale jis be sąmonės, kartodavo: rikiuokitės, rikiuokitės ir pasiaukokit... Kam, kur ir kaip rikiuotis?... Ir prieš ką? Aišku, kad jis Tėvų Marijonų atgaivintojas, kalbėjo savo sekėjams, kad jie ruoštųsi į kovą už Dievą, už Bažnyčią, už Tėvynę. Kaip karius jis ragino rikiuotis kovon „Visa atnaujinti Kristuje", skleisti Dievo karaliją žemėje, atstatyti Lietuvos valstybę, ir stiprinti Lietuvių tautą Dievo tarnyboje. Dievo Tarno šauksmas buvo išklausytas. Išgirdo jaunimas, paklausė senimas ir žadinamoji Lietuva atvėrė akis ir rankas savarankiškam gyvenimui. Tuo pabudimu ji ir šiandien tebegyvena, kovodama su iš naujo užgulusia naktimi. Dievo Tarnas ir dabar byloja iš savo karsto: rikiuokitės ir pasiaukokit!

Tautinis atgimimas.

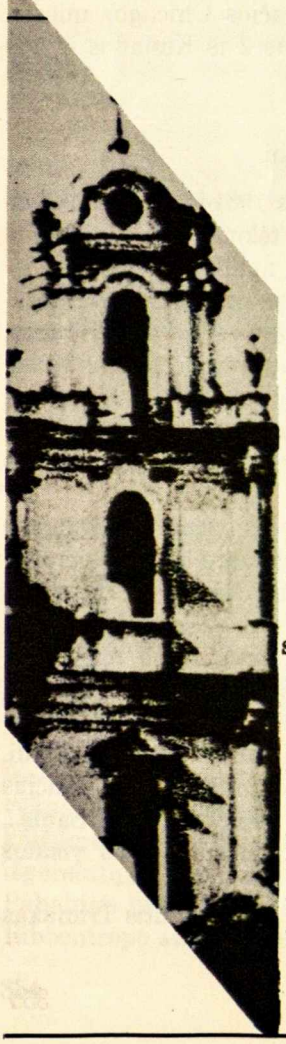

Su tautiniu atbudimu atėjo ir religinis atgimimas. Tapusi laisvai Lietuva sužiūro į Vakarus, į ten išaugusią aktyviąją krikščionybę, ir ėmė žadinti savo viduje apsilpusį religinį gyvenimą. Ilgų vergijos metų šis gyvenimas, tiesa, nebuvo sunaikintas, bet jo gyvata buvo susilpninta ir nustumta į šiaudines pastoges. Jo veiksmingumas viešajame gyvenime buvo paralyžuotas. Išeiti viešumon su aiškiais krikščioniškais įsitikinimais reikėjo išimtinės drąsos. Retas, kuris mūsų šviesuolių pasauliečių drįso rodytis, nes tai reiškė atsilikimą, nemokslingumą. Tuo tarpu plačiosios lietuvių masės buvo ištikimos katalikybei ir savo pamaldumu imponavo net užsieniečius. Deja, tas maldingumas ribojosi savo pirkia ir savo dievnamiu, o viešasis gyvenimas ėjo savo keliu.

Tiktai su atgimusia Lietuva atgimė ir krikščioniškoji iniciatyva. Jau anksčiau suskambęs šūkis „Visa atnaujinti Kristuje" naujoj Lietuvoj rado platų atgarsį. Jisai išvedė mūsų krikščionybę, saugotą šiaudinėse pastogėse, į viešąjį gyvenimą, atidarė jai duris į aukštąsias mokyklas, organizacijas, spaudą, kongresus ir t.t. Užaugo nauja inteligentų karta, pasiryžusi atnaujinti Lietuvos veidą krikščioniška dvasia. Jiems jau nebereikėjo rausti viešumoje dėl savo religinių įsitikinimų, nes juos ėmė gerbti ir tie, kurie juos kritikavo. Būti tikinčiu šviesuoliu jau reiškė būti pažangiu žmogumi, kuriuo išsilavinimas rėmėsi krikščioniškais vakarų universitetais. Tai buvo nuopelnas drąsiųjų šviesuolių, kurie savo iniciatyva pralaužė ilgų metų prietarus ir patį krikščioniškąjį gyvenimą suaktyvino, sukultūrino ir pakėlė iki europinio lygio. Jų įnašas Lietuvos krikščionybei ir apskritai Kristaus viešpatijai yra neužmirštamas: jie sugebėjo kilti ir kitus kelti rikiuotei.

Lietuvos naktis.

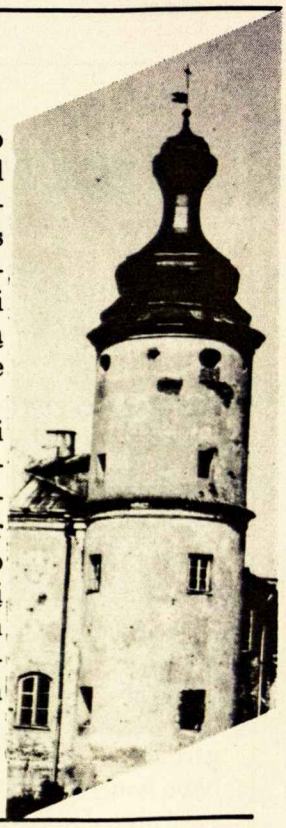

Deja, tai jau praeitis, kuri buvo pasinešusi tapti krikščioniška ateitimi, tačiau atsitiko kitaip. Tik dalis lobių pasiekė dabartį ir per ją — ateitį. Religinis Lietuvos gyvenimas vėl tapo uždarytas šiaudinėse pastogėse ir dievnamiuose, laukti naujo pabudimo. Ten likusieji klausia: ar ilga bus naktis?... Nevienas būkštauja: ar pajėgs lietuviškosios pastogės išsaugoti krikščionybę ir ar sugebės atsilaikyti prieš Kremlių, brukantį savo idėjas visu didžiuoju valstybės aparatu?.. Nei būkštavimas, nei pranašavimas šiandieną nieku negali padėti. Mūsų uždavinys šiuo metu — išlaikyti pakankamą krikščioniškų jėgų rezervą laisvajame pasaulyje. Nemanykime, kad jis išliks savaime. Krauju ir prakaitu laistykime dirvonus. Ir vėl imkim — knygą, arklą ir lyrą, ir ženkim Lietuvos keliu...

Jeigu Lietuvoje jis yra naikinamas atviro ar maskuoto persekiojimo, tai čia jis gali sumažėti nejučiomis laisve besidžiaugiant. Mes gyvename sąlygose, kur mūsų krikščioniškajam rezervui gresia ištižimas bei nieko neveikimas. Šūkis rikiuoti darosi nebesuprantamas bei svetimas. Atrodo, kad čia nebėra nei ko, nei kam rikiuotis. O tuo tarpu ir mūsų sąlygose veiklos barai yra pakankamai platūs. Jų visų paskirtis — išsaugoti savo krikščioniškąjį jėgų rezervą, papildant jį naujai priaugančiomis jėgomis. Vykdydami šį uždavinį, mes neabejotinai prisidėsime ir prie būsimojo Kristaus viešpatijos fronto, kurin rikiuojasi Jo vardu paženklintieji. Katalikų Federacijos Kongresai šaukiami, kad apžiūrėti savo pozicijas, savo jėgas ir atnaujinti savo budrumą. Kas tam nesiryžta, negyvena Kristaus ženklu ir nerengia jam pergalės, kuri ateina tik ištikimųjų kovotojų eilėmis.

Trečioji dimensija tautinėj kovoj.

Užpernai Pasaulio Lietuvių Bendruomenės suvažiavimui Toronte, prof. St. Yla kėlė trijų dimensijų reikalą mūsų tautinėj kovoj. Jis sakė: „ligšiol telkėmės į dvi horizaltines veikmės bei kovos plotmes — politinę ir kultūrinę. Ar ne laikas susirūpinti dvasine-moraline atspara, kuri nemažiau svarbi, nemažiau gyvybinė už pirmąsias dvi? Jei kam nebuvo aišku, kaip tai svarbu, tai dabar rodo tos dvasinės-moralinės kovos vyksmas mūsų tėvynėje, kuris supurto pavergėją ir stebina laisvąjį pasaulį. Rungiasi tenai, tėvynėje, moralinė jėga su amoraline sistema, dvasinis skaidrumas su fiziniu materialistiniu brutalumu. Drebina begalinė drąsa ir auka ginkluotą jėgą valstybiškai organizuotą oportunizmą".

Aišku mūsų tautinėje kovoje tiek Europoje tiek plačiame pasaulyje ši trečioji dimensija — esencinė, vertybinė, vertikalinė ryšio dimensija — yra būtina. Ji būtina čia Amerikoje, tiek ir tėvynėje. Mūsų kovos sėkmė priklausys nuo moralinių jėgų, ugdomų mūsų šeimose, mūsų organizacijose, mūsų bendruomenės padaliniuose, mūsų parapjose. Kieno apimty yra ši veikla? Tikriausiai — Katalikų Federacijos. Federacija ta linkme dirba jau septyniasdešimt penktuosius metus. Ji nepaseno, nei ji nuvargusi. Ji reikalinga mūsų geros valios ir naujos dvasios.

Baiga.

Baigiu Tumo Vaižganto šauksmu: „Žiūrėkite, kiek darbo nepadirbta, kiek plyšių neužtaisyta, skylių neužlopinta, kiek šiukšlių nepašluota, kiek sąšlavų krūvų neišvežta. Ar vis tebebūsime, belaukdami, kada gi koks kitas ratadaila pabaigs ratus dirbti šiukšlėms vežioti? Praktika, mūsų dideliam džiaugsmui, parodė, kad mes esame gyvi, jautrūs, krutūs; atsiliepiame, kaip paliesta styga. Vadinasi, mes tokia pilna gaivumo dirvelė, jog, tikrai, verta ji paknaisioti, išgyventi, kol kas pasės į mus geros sėklos. Viskas rodo, jog gera sėkla, į paruoštą dirvą tekusi, duos, oi gerų vaisių... Iš mūsų reikalaus apyskaitos, ne kad šio ar to darbo nepadirbome, tik iš viso ar nesugaišome".

Klausykime: rikiuokitės ir pasiaukokit.

Amen.

Amerikos Lietuvių Romos Katalikų Federacijos Jubiliejinis 75 metų Kongresas įvyko š.m. spalio 17—19 d. Dievo Apvaizdos parapijoje, Southfield, Michigan. Amerikos Lietuvių Romos Katalikų Federacija (ALRKF) įsisteigusi 1906 m. Wilkes-Barre, Pennsylvania jungia JAV ribose esančias lietuvių katalikų organizacijas ir institucijas.

Kongreso programa buvo įvairi. Jo metu pranešimus padarė: ALRKF valdybos nariai, Tėvai Jėzuitai, Tėvai Pranciškonai, Lietuvos Vyčiai, Lietuvių Katalikų Susivienijimas, Lietuvių Katalikių Moterų Sąjunga, Ateitininkų Federacija, Amerikos Lietuvių Katalikų Tarnyba, Dainavos stovykla, Lietuvių Katalikų Religinė Šalpa. Posėdžiuose dalyvavo J.E. vysk. Vincentas Brizgys. Atsižvelgiant į besikeičiančius gyvenimo reikalavimus, Kongreso metu nutarta pakeisti ALRKF konstituciją. Valdybos paruoštas konstitucijos projektas perduotas ALRKF Tarybai tvirtinti. Kongreso metu buvo koncelebruotos šv. Mišios šeštadienį (pamokslą sakė prel. Jonas Balkūnas) ir sekmadienį (pamokslą sakė J. E. vysk. Vincentas Brizgys).

Penktadienį vakare tautinių drabužių parodą atidarė Kristina Pikūnaitė. Po to vyko Jaunimo simpoziumas „Jaunimo žvilgsnis į pavergtą Lietuvą", kuriame dalyvavo neseniai iš Lietuvos atvykęs stud. Vytautas Galinaitis, inž. Linas Mikulionis, stud. Vida Nakaitė ir adv. Saulius Kuprys. Šeštadienį Ateitininkų Federacijos vadas Juozas Laučka skaitė paskaitą ir katalikų veiklos idėjos ateities perspektyvos". Ppiet simpoziume apie katalikišką spaudą kalbėjo dr. Adolfas Damušis, kun. dr. Pranas Gaida, Lilė Gražulienė ir kun. Kazimieras Pugevičius. Vakare buvo suruoštas šaunus banketas, į kurį atvyko apie 300 svečių. Meninę programą atliko iš Clevelando atvykęs choras „Nerija" ir Detroito tautinių šokių grupė „Audinys". Sekmadienį po šv. Mišių įvyko iškilmingas uždarymas, kurio metu buvo įteikta kun. dr. Antanui Rubšiui Ateitininkų Federacijos premija už religinį veikalą dvitomį Raktas į Naująjį Testamentą *(mecenatas kun. dr. Juozas Prunskis). Kongresą globojo Dievo Apvaizdos parapijos klebonas ir ALRKF dvasios vadas kun. Viktoras Kriščiūnevičius.*

Kongrese į naująją valdybą išrinkti: kun. dr. Viktoras Rimšelis, MIC, adv. Saulius Kuprys, ses. Kazimieriečių atstovė, Irene Sankus, Juozas Polikaitis, vėliau kooptuoti nariai adv. Rimantas Domanskis ir kun. Antanas Markus. Šiame Ateities *numeryje spausdiname Prel. Jono Balkūno pasakytą pamokslą, Juozo Laučkos paskaitą ir dr. Adolfo Damušio žodį tartą uždarant Kongresą.*

Juozas B. Laučka

KATALIKŲ VEIKLOS IDĖJOS ATEITIES PERSPEKTYVOJE

Kalbėdami apie ateitį, negalime užmiršti ir praeities. Todėl šiandien visiškai dera prisiminti, kad 1906 metų balandžio 17 dieną Wilkes-Barre mieste įvykęs pirmas Amerikos lietuvių katalikų kongresas nutarė įsteigti Amerikos Lietuvių Katalikų Federaciją. Kongrese, kaip savo veikale apie Amerikos lietuvius rašo dr. Antanas Kučas, dalyvavo 120 atstovų iš 31-nos vietovės. Visi jie atstovavo 21-nai lietuvių parapijai, 11-kai L.K. Susivienymo kuopų ir 53-ms kitoms katalikų draugijoms. Atstovų gretose buvo 20 kunigų, 4 moterys ir 96 vyrai. Pirmuoju Federacijos pirmininku išrinktas kun. Jonas Kuras, vėliau ilgai klebonavęs Scrantono (Pa.) šv. Juozapo parapijoje. Kongresas buvo labai darbingas. Jame išklausyta aštuonių paskaitų. Jose svarstyti tokie klausimai, kaip lietuviškų vienuolijų steigimas, kad būtų kas vadovauja mokykloms, ligoninėms ir prieglaudoms; Lietuvos padėtis ir jai paramos reikalingumas; spaudos, knygynų ir bankų steigimas; mokyklų ir savos spaudos reikalingumas bei svarba; tautinės mokyklos svarba, atskirų mergaitėms mokyklų steigimas.

Nutarime steigti Federaciją taip pasakyta: „Šalia Lietuvos šelpimo, kongreso atstovai nutaria suvienyti visus Amerikos lietuvius katalikus į vieną organizaciją ir ją pavadinti „Lietuvių Katalikų Federacija"...

Paskaita, skaityta Amerikos Lietuvių Romos Katalikų Federacijos Kongrese, 1980 m. spalio 18 d., Southfield, Michigan...

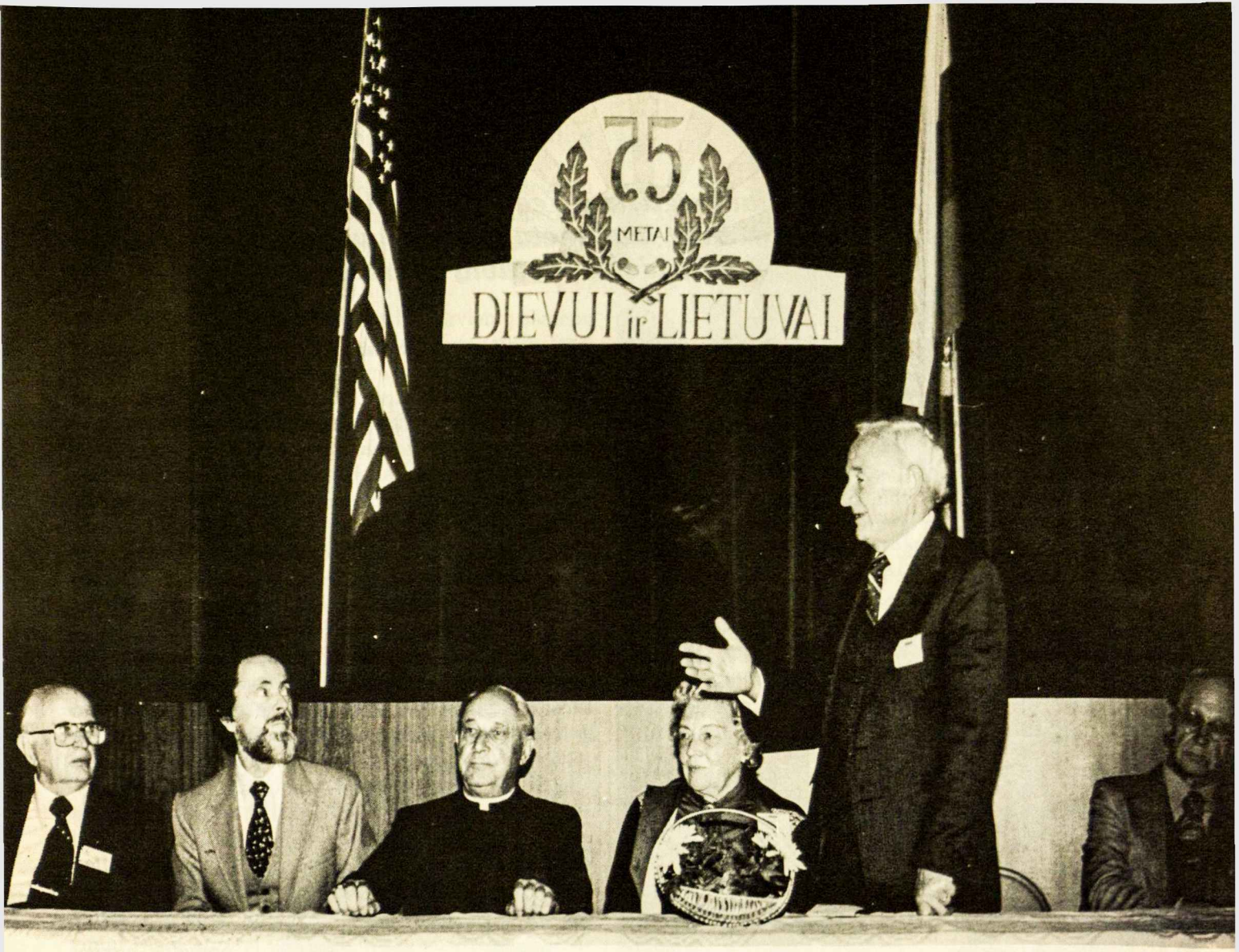

ALRKF Kongrese kalba Ateitininkų Federacijos vadas Juozas Laučka. Prie garbės prezidiumo stalo sėdi JAV LB Krašto Valdybos pirm. inž. Vytautas Kutkus, ALRKF pirm. dr. Justinas Pikūnas, J. E. vysk. Vincentas Brizgys, Amerikos Lietuvių Romos Katalikų Moterų Sąjungos pirm. Julia Mack ir ALRKF buvęs pirm. inž. Antanas Rudis.

Organizuoti Amerikos lietuvius katalikus, kuriant kolonijose skyrius ir apskričių komitetus. Rūpintis lietuvių švietimu, platinti ir palaikyti katalikiškus laikraščius, steigti knygynus. Parapijose pagelbėti įsikurti savas mokyklas, reikalui esant šelpti Lietuvą".

Federacijos veikla iš pat pradžių vyko dviem kryptimis: religine ir tautine. Pirmumas vis dėlto atiteko tautinei veiklai. Tuojau rūpintasi parapijų mokyklų steigimu. Užklupus pirmajam pasauliniam karui, tuojau telkta parama Lietuvai — nukentėjusiems nuo karo ir politinei veiklai, kurios tikslas buvo siekti Lietuvai laisvės ir nepriklausomybės.

Ilgą laiką katalikai veikė atskirai nuo kitų srovių, tačiau jie nuoširdžiai finansavo bendrai sutartus darbus. Ekzekutyviniam komitetui ir informacijos biurui New Yorke duota 74 tūkst. dolerių, Lietuvos taikos delegacijai Paryžiuje — 90,000 dol., Lietuvos karo belaisviams Vokietijoje sušelpti ir informacijos biurui Šveicarijoje — 120 tūkst., Lietuvos vargstantiems šelpti — 89 tūkst. ir vienas laivas rūbų. Federacijos įsteigtas Tautos Fondas per trumpą laiką surinko apie 700,000 dolerių. Visos turėtos lėšos buvo išleistos kovai dėl Lietuvos nepriklausomybės, nukentėjusiems nuo karo šelpti, kultūros reikalams. Organizaciniams reikalams iš surinktų aukų išleista tik apie penkis procentus. Tuo pat metu Amerikos lietuviai katalikai aukojo ir naujai steigiamoms parapijoms, ir vienuolijoms, ir savo spaudai, ir svarbesniems suvažiavimams paremti, ir atskiroms organizacijoms Lietuvoje. Reikėtų neužmiršti, kad prieš 60 metų darbininkų savaitinis atlyginimas siekė tik apie 15 dolerių... Šiandien, kai minime Federacijos 75 metų sukaktį, iš tikrųjų minime ir Amerikos lietuvių katalikų organizuotos veiklos deimantinę sukaktį, kurią pažymėdami visai ramia sąžine galime lenkti savo galvas visiems tos veiklos pradininkams.

Federacijos iniciatyva suorganizuoti Lietuvos Vy-

Federacijos įsteigtas Tautos Fondas per trumpą laiką surinko apie 700,000 dolerių. Visos turėtos lėšos buvo išleistos kovai dėl Lietuvos nepriklausomybės, nukentėjusiems nuo karo šelpti, kultūros reikalams.

Gal paradoksas, bet norėčiau teigti, kad Federacijos viešoji veikla pradėjo blukti maždaug tuo metu, kai ji galėjo pasiekti pačią viršūnę — prasidėjus lietuvių tremtinių atvykimo ir įkurdinimo bangai.

čiai (1913 m.), Lietuvių katalikių moterų sąjunga (1914 m.), Lietuvių katalikų darbininkų sąjunga (1915 m.), kuri tuojau pradėjo leisti savo laikraštį *Darbininką*.

Glaudžiai bendradarbiaudama su Kunigų Vienybe, Federacija visą laiką gyvino ir derino visos šalies lietuvių katalikų veiklą. Vėliau, Antrojo pasaulinio karo metais, Federacija buvo stipriai įsijungusi ir į Jungtinių Valstybių katalikų pasauliečių centrines organizacijas — NCCM ir NCCW. Federacijos atstovams yra tekę būti ir jų vadovybėse (Leonardas Šimutis, Antanas Rudis, Marija Rudienė, Stasys Pieža ir šiuos žodžius rašąs). Kunigų Vienybėje ir Federacijoje ryžtingai veikę kunigai (Albavičius, Balkūnas, Juras, Karalius, Končius ir kiti) sugebėjo puoselėti ir palaikyti gerus santykius su Amerikos katalikų episkopatu. Mūsų federacija yra suruošusi didingų kongresų, pavyzdžiui 1946 m. New Yorke, 1948 m. Chicagoje, Federacijos iniciatyva įsteigta Amerikos Lietuvių Taryba (1940 m.). Bendrasis Amerikos Lietuvių Šalpos Fondas (1943 m.) gimė taip pat Federacijos ir Kunigų Vienybės rūpesčiu ir talka.

Gal paradoksas, bet norėčiau teigti, kad Federacijos viešoji veikla pradėjo blukti maždaug tuo metu, kai ji galėjo pasiekti pačią viršūnę — prasidėjus lietuvių tremtinių atvykimo ir įkurdinimo bangai. Federacija, kaip ir kitos organizacijos, daug dirbo, kad J.V. Kongresas priimtų įstatymą įsileisti kiek galima daugiau „išvietintų asmenų" į Ameriką. Užsitęsusi Lietuvos sovietinė okupacija verste vertė Federaciją, kaip ir kitas anksčiau Amerikoje veikusias organizacijas, dabar jau pasipildžiusias naujomis jėgomis, visą veiklos pirmumą atiduoti bendrinėms organizacijoms — Altui, Balfui, ir ypač naujai įsteigtai Lietuvių Bendruomenei. Federacija beveik visiškai užmiršo religinę veiklos sritį, nesirūpino savo ateitimi.

Tiesa, Federacijos valdyba vienu kitu atveju buvo pajutusi naują gyvenamo momento pulsą ir supratusi naujus iššūkius. Antano Rudžio vadovaujama valdyba bandė pasukti Federaciją kiek daugiau religinės veiklos kryptimi — pavyzdžiui, skatinant ir plečiant Šiluvos Marijos kultą. Tikėtasi susilaukti jautresnio atgarsio ir poveikio Amerikos katalikų visuomenėje. Deja, šiam užmojui nesusilaukta tikėtos talkos nei iš pasauliečių, nei iš kunigų. Dr. Adolfui Damušiui pirmininkaujant, Federacija metė stiprų žvilgsnį ateitin, į aktyvaus jaunimo išsaugojimą lietuvybei ir katalikybei. Dėmesy turiu Dainavos stovyklos įsteigimą 1955 metų pabaigoje. Iniciatyva šiai reikšmingai institucijai atsirasti padaryta Federacijos vardu.

Spaudos simpoziumo dalyviai: dr. Adolfas Damušis, kun. Kazimieras Pugevičius, Lilė Gražulienė ir kun. dr. Pranas Gaida.

Amerikos lietuvių katalikų gyvenime per pastaruosius 25 metus daug kas pasikeitė. Pasikeitė mūsų parapijų vaizdas, pasikeitė ir mūsų didžiųjų organizacijų darbo ir veiklos galimybių apimtis. Anksčiau parapijos bažnyčia ir salė buvo tos pagrindinės vietovės, aplink kurias telkėsi visas mūsų organizuotos veiklos darbas. Šiandien parapijos salėn retai kada besirenkama posėdžių ir pasitarimų. Ir mūsų bažnyčios netaip gausiai lankomos, kaip prieš 25 metus, nors jose ir bandoma puoselėti lietuviškas pamaldas. Nemanyčiau, kad jos sekmadieniais lankomos rečiau ir mažesniais parapiečių skaičiais todėl, jog žmonių tikėjimas būtų apsilpęs, bet žymiai todėl, kad smarkiai pakito parapiečių sudėtis ir jų gyvenamų vietų geografiniai nuotoliai. Šiandien posėdžių ir šiaip mažesnių renginių dalyviai dažniau renkasi privačiuose namuose, jaunimo centruose, atskirų organizacijų patalpose, o ne lietuvių parapijų salėse.

Mūsų Federacijai vis dėlto reikėtų rūpintis ir stengtis, kad parapija ir toliau liktų svarbiuoju mūsų veiksniu tiek religiniam, tiek tautiniam nusiteikimui

išlaikyti ir ugdyti. Iš tikrųjų, parapija yra miniatūrinė Bažnyčia.

Federacija privalo išlikti ir toliau, kaip jos steigėjai norėjo prieš 75 metus, vienijančia visus Amerikos lietuvius katalikus, tačiau jai reikia naujų rėmų, naujos organizacinės sąrangos, kurioje ji galėtų atlikti jai priklausančius uždavinius.

Visų pirma, ji turi būti ne atskirų, pavienių asmenų organizacija, bet tikra draugijų sąjunga, tikra federacija. Todėl atsisakytina nuo dvimetinių suvažiavimų, kuriuos vadiname iškilmingu kongreso vardu. Juk mūsų kongresai daugumoje yra tapę tik didesniu susibūrimu asmenų iš tos vietovės, kurioje kongresas-suvažiavimas vyksta, plius keliolika atstovų iš toliau, kuriuos įgalioja mūsų centrinės organizacijos. Turime surasti lankstesnį būdą Federacijos valdybai sudaryti, užuot vartoję ikišiolinį nominacijų ir kongrese rinkimo kelią. Man atrodo, tiksliausias tvarkymosi kelias — sustiprinti Federacijos tarybos vaidmenį ir galią.

Į Federacijos tarybą, kaip ir dabar, turėtų įeiti Kunigų Vienybė, mūsų vienuolijos, mūsų pagrindinės organizacijos, mūsų laikraščiai. Federacijos taryba rinktų valdybą, kurios kadencija turėtų būti bent treji metai. Valdybos narių sudėtį nustatytų Tarnyba. Valdyba savo ruožtu, susitarusi su Kunigų Vienybe, palaikytų tiesioginį ryšį su lietuvių parapijomis, pasikviesdama iš kiekvienos parapijos ar misijos po du įgaliotiniu — po vieną moterį ir vieną vyrą. Tokių Federacijos įgaliotinių pareiga būtų ne tik stebėti, bet ir veikti, kad katalikų vadovybės sutarti planai ir nutarimai rastų atgarsį jų gyvenamose vietovėse. Įgaliotiniams privalu turėti savo parapijos kunigų ir parapiečių pasitikėjimą. Laiks nuo laiko Federacijos valdyba turėtų kviesti įvairių geografinių sričių įgaliotinių pasitarimus, kuriuose būtų svarstomi valdybos ir jų pačių siūlymai bei priemonės jiems įgyvendinti.

Kalbėdamas apie Tarybon kviestinas organizacijas turiu dėmesyje Kunigų Vienybę, visas vienuolijas, Lietuvių Katalikų Susivienymą, Lietuvos Vyčius, L.K. Moterų Sąjungą, Ateitininkų Federaciją. Įjungtinos ir Lietuvių Katalikų Religinė Šalpa ir Amerikos Lietuvių Katalikų Tarnyba, vadovaujama kunigo Kazimiero Pugevičiaus. Be to, kviestini visi buvę Federacijos pirmininkai, kad išliktų organizacinės patirties tęstinumas. Visi lietuviai vyskupai kviestini Federacijos Tarybos garbės nariais.

Tinkamai susitvarkius, A.L.K. Tarnyba galėtų tapti Federacijos generaliniu sekretoriatu. Be nuolatinio, pastoviai dirbančio štabo neįmanoma jokia sėkmingesnė veikla, jeigu norime platesnės apimties darbo. Dar beveik prieš 40 metų viename Federacijos kongrese (Marianapolyje 1941 m.) buvo siūlyta suda-

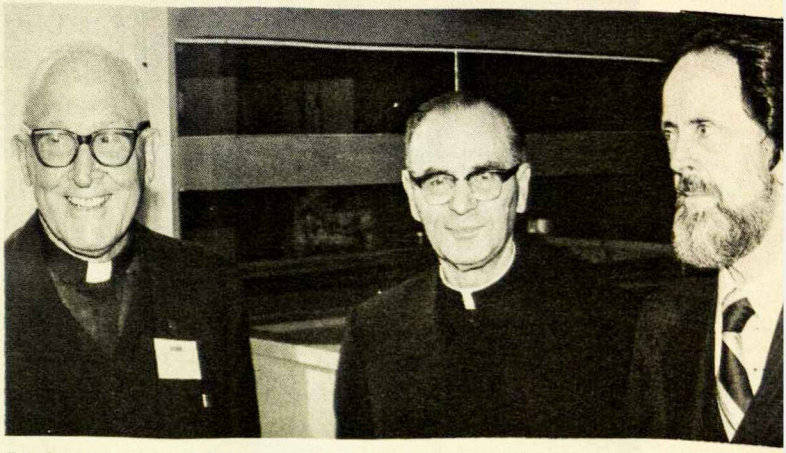

Diskutuojant ALRKF naujosios konstitucijos projektą: Lietuvių Katalikų Susivienijimo dvasios vadas prel. Jonas Balkūnas, P.A., **Tėviškės Žiburių** redaktorius *kun. dr. Pranas Gaida ir ALRKF pirm. dr. Justinas Pikūnas.*

Dalyviai iš Rytinio Pakraščio: Ateitininkų Federacijos premijos laureatas kun. prof. Antanas Rubšys ir Amerikos Lietuvių Katalikių Moterų Sąjungos sekretorė Genovaitė Kaneb ir pirm. Julia Mack.

Pakili nuotaika banketo metu: ALRKF sekr. Jonas Urbonas ALRKF buvęs pirm. inž. Antanas Rudis, Izabelė Laučkienė ir ALRKF buvęs pirm. dr. Adolfas Damušis.

Mūsų Federacijai vis dėlto reikėtų rūpintis ir stengtis, kad parapija ir toliau liktų svarbiuoju mūsų veiksniu tiek religiniam, tiek tautiniam nusiteikimui išlaikyti ir ugdyti.

ALRKF veiklos pranešimą skaito ALRKF pirm. dr. Justinas Pikūnas.

ryti Federacijos sekretoriatą iš dviejų kunigų ir vieno pasauliečio, kurie visą savo laiką galėtų skirti tik Federacijos veiklai. Panašiai siūlyta ir 1948 m. Chicagos kongrese. Bet tik prieš keletą metų, daugiausia Kunigų Vienybės ir vyskupo Vincento Brizgio pastangomis, susilaukėm L. K. Tarnybos, kurioje šiandien dirba vienas kunigas ir viena pasaulietė (kun. K. Pugevičius ir G. Damušytė). Ar nebūtų galima kiek pasispausti susitarus su Kunigų Vienybe, ir padidinti šį štabą dar bent vienu asmeniu?

Kadangi svarbus tautinis, kultūrinis, labdaros ir politinis darbas šiandien yra patikėtas mūsų bendrinėms organizacijoms, kurioms katalikai atiduoda tiek daug savo stipriausių pajėgų, Federacijai dabar tektų labiau leistis į gerokai apleistą dirvoną, kurs mums turėtų būti labai arti širdies — religinę veiklą. Be abejonės, religinės veiklos pagrindinė vietovė — mūsų parapija. Federacijos rūpesčiu ir iniciatyva kiekvienoje lietuviškoje parapijoje ir tose vietovėse, kur veikia lietuvių misijos, kaip Floridoje ir Washingtone, steigtini **lietuvių religinio ugdymo sambūriai** ar klubai.

Ką galėtų ir turėtų veikti religinio ugdymo sambūriai?

Svarbiausias jų uždavinys galėtų būti religinio sąmoningumo ir entuziazmo ugdymas. Kadangi jie veiktų lietuviškose parapijose ir misijose, jie turėtų rūpintis **lietuviškomis pamaldomis** — skleisti ir stiprinti mintį, kad lietuviai dalyvautų savo lietuviškose pamaldose, įsijungtų į aktyvų dalyvavimą Mišių liturgijoje. Religinių ugdymo sambūrių susirinkimuose svarstymų tema gali būti visa gausybė: aktyvesnis dalyvavimas liturgijoje, lietuvių savitarpio moralinė ir medžiaginė pagalba, religinių pašaukimų skatinimas — ugdymas, apčiuopiama parama Bažnyčiai Lietuvoje, savos spaudos stiprinimas, arkivyskupo Jurgio Matulaičio beatifikacijos pagreitinimas, savo jaunimo supažindinimas su tautos religiniais papročiais, Šiluvos Marijos kulto skleidimas, domėjimasis įvairių lietuvių šventu gyvenimu. Religinio ugdymo sambūriai taip pat galėtų rūpintis, kad lituanistinėse mokyklose būtų dėstoma religija, kad Pirmoji Komunija ir Sutvirtinimo sakramentai būtų priimti lietuvių bažnyčiose.

Kaip anksčiau minėjau, užuot dabartinių dvimetinių kongresų, Federacija turėtų ruošti plataus masto *Religinius kongresus* — sąskrydžius, kaip esame turėję 1966 metais Washingtone Šiluvos koplyčios šventinimo proga ir 1975 m. Philadelphijoj Tarptautinio Eucharistinio kongreso metu. Štai artėja reikšminga sukaktis, apie kurią kalba Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika ir apie kurios minėjimo svarbą jau teigiamai pasisakė Kunigų Vienybė savo seime prieš savaitę.

1984 m. kovo 4 dieną sukanka **500 metų nuo šventojo Kazimiero mirties.** Tai šauniausia proga suruošti plačios apimties religinį kongresą. Jei pajėgiame suruošti kultūrines dienas, didingas dainų ir šokių šventes, tai kodėl lietuviai katalikai, kaip man rašo kun. Stasys Raila, nepajėgtų suruošti didingą religinį kongresą, kuriam turėtų būti skirtas specialus uždavinys, atitinkąs to momento reikalavimus? Religinis kongresas šv. Kazimiero 500 metų sukakties

Dalis Kongreso dalyvių darbo posėdžio metu: ALRKF ižd. Viktoras Veselka, prel. Jonas Balkūnas, P.A., kun. dr. Pranas Gaida, JAV LB pirm. Vytautas Kutkus, Kunigų Vienybės sekr. kun. Viktoras Dabušis, Amerikos Lietuvių Katalikų Tarnybos vedėjas kun. Kazimieras Pugevičius ir ALRKF sekr. Jonas Urbonas.

Pasauliečio apaštalavimas kyla iš jo krikščioniško pašaukimo, todėl Bažnyčia niekada negali būti be pasauliečio, Bažnyčios uždavinys — skleidžiant Kristaus karalystę visur Dievo Tėvo garbei, įgalinti visus žmones dalyvauti Kristaus išganomajame atpirkime.

minėjimo ženkle galėtų paryškinti tuo metu galinčius būti aktualiausius rūpesčius, pavyzdžiui — didesnį domėjimąsi tikinčiųjų padėtimi Lietuvoje ir iš viso Lietuva, tautos religinio bei dvasinio gyvenimo sustiprinimą. Kongreso išvakarėse išleistinas geras veikalas anglų kalba apie šv. Kazimierą, iki šiol Bažnyčios pripažintą pirmąjį lietuvį šventąjį. Visi 1984 metai skelbtini šv. Kazimiero metais, kurie būtų panaudojami tiek religiniam, tiek tautiniam susipratimui vykdyti gyvenime.

Tas kongresas galėtų būti ruošiamas Chicagoje, kur daugiausia lietuvių, kur būstinė šv. Kazimiero seserų vienuolijos, kur puošnios ir erdvios bažnyčios.

skautus, tą didžiulę organizaciją, gausiausią jaunimu. Nei oficialiai, nei faktiškai Lietuvių Skaučių Seserija ir Lietuvių Skautų Brolija nėra įsijungusios į organizuotą lietuvių katalikų visuomenę, bet jos abi turi savo Dvasios vadus, katalikų ir evangelikų kunigus. Jų iškilmėse ir stovyklose organizuotai dalyvaujama šv. Mišių aukoje. Skautų gretose esama nemažai ir ateitininkų. Todėl reikėtų kviesti skautijos atstoves-us į L.K. Federacijos Tarybą pilnateisiais nariais ar bent stebėtojais, jeigu toks kvietimas skautams būtų priimtinas. Neužmirškime, kad Lietuvos vyčiai, ateitininkai ir skautai yra tos mūsų organizacijos, kurios metodiškai rūpinasi lietuviškojo jaunimo tautiniu ir

Jaunimo simpoziumo dalyviai: inž. Linas Mikulionis, stud. Vytautas Galinaitis, stud. Vida Nakaitė ir adv. Saulius Kuprys.

Kongresas galėtų būti ruošiamas ir Washingtone, — juk ten įrengta Šiluvos Marijos koplyčia Tautinėje Amerikos katalikų šventovėje. Kaip žinome, šv. Kazimieras buvo ypatingas Švč. Marijos garbintojas ir mylėtojas, tad visiškai tiktų, jeigu religinio kongreso svarbioji dalis — pamaldos — vyktų šventovėje, pašvęstoje Dievo Motinos garbei ir turinčioje Šiluvos Marijos koplyčią. Taip pat negalime užmiršti, kad prieš 25 metus Federacijos valdybos rūpesčiu Chicagoje, Švč. Marijos Gimimo parapijoje, buvo suruošta plataus masto šiluvinė procesija.

Kalbant apie Šiluvos koplyčią Washingtone, prisimintina, kad 1981 metų rugsėjo mėnesį sueis 15 metų, kai ji ten įrengta, daugiausia vyskupo V. Brizgio rūpesčiu. Šios kuklios sukakties proga Federacija galėtų suruošti bent rytinio pakraščio lietuvių platesnės apimties religinį sąskrydį. Šiluvos koplyčios ir šventės metinių piligriminėmis išvykomis iki šigl rūpinosi beveik vieni Lietuvos vyčiai. Ateikime jiems į talką.

Federacijai yra svarbus santykiavimo su kitomis organizacijomis klausimas. Visų pirma dėmesyje turiu religiniu sąmoningumu.

Įvairiose vietovėse Federacijos įgaliotiniai, veikdami išvien su Federacijai priklausančių organizacijų padaliniais, turėtų įtraukti į religinio ugdymo sambūrius visas vietines draugijas, kurios būtų linkusios įsijungti į religinio pobūdžio veiklą.

Seniau buvo labai madinga katalikų organizuotą veiklą vadinti katalikų akcija. Šiandien šis pavadinimas lyg ir neteko turėto populiarumo. Amerikiečių religinėje literatūroje užuot *Catholic Action* dabar vis dažniau ir dažniau kalbama apie *Apostolate of the Laity*. Taip sakoma ypač nuo Vatikano II-jo susirinkimo, kurio nutarimą pasauliečių apaštalavimo klausimu popiežius Paulius VI paskelbė 1965 m. lapkričio 18 d.

Nors man duotoji tema liečia daugiausia lietuvių katalikų veiklą ateities perspektyvoje, nemanau, kad galėtume praeiti pro šalį, nepaminėję šio svarbaus dekreto-nutarimo, kurs tikrai galios dar daugel, daugel metų, nes kitas visuotinis Bažnyčios susirinkimas vargu ar greit bus sukviestas. Kalbėdami apie ateities

Kristina Pikūnaitė skaito paskaitą apie tautinius drabužius parodos atidarymo metu.

perspektyvas, turime prisiminti bent pagrindines gaires, kurias Vatikano susirinkimas priėmė ir kurias popiežius paskelbė pasauliečių apaštalavimo, taigi katalikų veiklos, reikalu. Tos gairės taikomos ir pasauliečiams, ir kunigams.

Mėginsiu savo žodžiais, suglaustai, išdėstyti Vatikano II nurodymus bei pasisakymus, neiškreipdamas jų esmės.

Jokia katalikų veikla negali būti viešai vadinama katalikiška, jeigu ji neturi Bažnyčios teisėtos vadovybės pritarimo. Pasauliečio apaštalavimas kyla iš jo krikščioniško pašaukimo, todėl Bažnyčia niekada negali būti be pasauliečio, Bažnyčios uždavinys — skleidžiant Kristaus karalystę visur Dievo Tėvo garbei, įgalinti visus žmones dalyvauti Kristaus išganomajame atpirkime. Visa Bažnyčios — Kristaus Mistinio Kūno — veikla, nukreipta į šio tikslo pasiekimą, yra vadinama apaštalavimu. Kadangi tiesioginis Bažnyčios tikslas yra žmonių išganymas, negali būti krikščioniško gyvenimo be sąžiningumo, teisingumo, nuoširdumo, artimo meilės ir ryžtingumo. Pasauliečiai negali užmiršti ir „laikinųjų" gyvenimo reikalų, tai yra, gyvenimo žemėje. Dievas pašaukė pasaulietį degti Kristaus dvasia ir vykdyti jo apaštalavimą savo darbais, nešdami evangeliją ir šventumą visiems žmonėms ir tobulindami „laikinųjų" dalykų sritį per evangelijos dvasią. „Kiekvienas pasaulietis krikštu ir sutvirtinimu yra įjungtas į visos Bažnyčios misiją nešti išganymą visiems žmonėms", — sakoma Vatikano II dekrete.

Visi krikščionys raginami būti Kristaus Prisikėlimo ir gyvenimo liudininkais, būti žemėje tuo, kuo siela yra kūne. Kiekvienas krikščionis yra pašauktas ir įpareigotas būti privačiu apaštalu, tačiau pati Bažnyčia ir jos veikla rodo, kad organizuotas darbas yra būtinas. Taigi, pasauliečiai gali apaštalauti ir kaip individai ir kaip grupių — draugijų nariai. Juk ir Kristus sakė: kur du ar trys susirenka mano vardu, ten ir aš esu tarp jų.

Suprantama, apaštalavimas prasideda nuo šeimos, tos pirmosios ir gyvybinės ląstelės visuomenėje. Vyresnieji turi patraukti jaunuosius geru pavyzdžiu, išmintingu patarimu ir veiksminga pagalba. Jaunieji savo ruožtu turėtų parodyti vyresniesiems pagarbos ir pasitikėjimo. Visuomet būtina darnumas tarp asmens gyvenimo ir jo tikėjimo. Veikdami pagal hierarchijos nurodymus, pasauliečiai savo organizuotu darbu išlaiko Bažnyčios bendruomeninį pobūdį. Vatikano II susirinkimas pažymėjo, kad ypatingai verti pagarbos pasauliečiai, kurie priklauso katalikiškos veiklos draugijoms ir pasišvenčia pačiai veiklai. Visada atsimintina, kad apaštalavimas nuolatos pritaikytinas prie laiko naujų reikalavimų. Bažnyčios patarnavimuose daug įvairumo, tačiau tik vienas tikslas.

Turėdami dėmesyje atskirai ir išskirtinai Amerikos lietuvių katalikų veiklą, galime sakyti: siekdami kiekvienas savo išganymo, niekada neužmirštame — kol gyvename žemėje, gyvename tarp savųjų, todėl gyvastingai turime rūpintis ir „laikinais dalykais": savo šeima, savo valstybe, savo tauta, savo gyvenama aplinka, savo visuomene, savo artimu.

Banketo meninę programą atliko Clevelando Nerijos choras, vadovaujant Ritai Kliorienei.

DABARTIES DARBAI

Dr. Adolfo Damušio žodis tartas baigiant 45-ąjį ALRK Federacijos kongresą spalio mėn. 19 dieną.

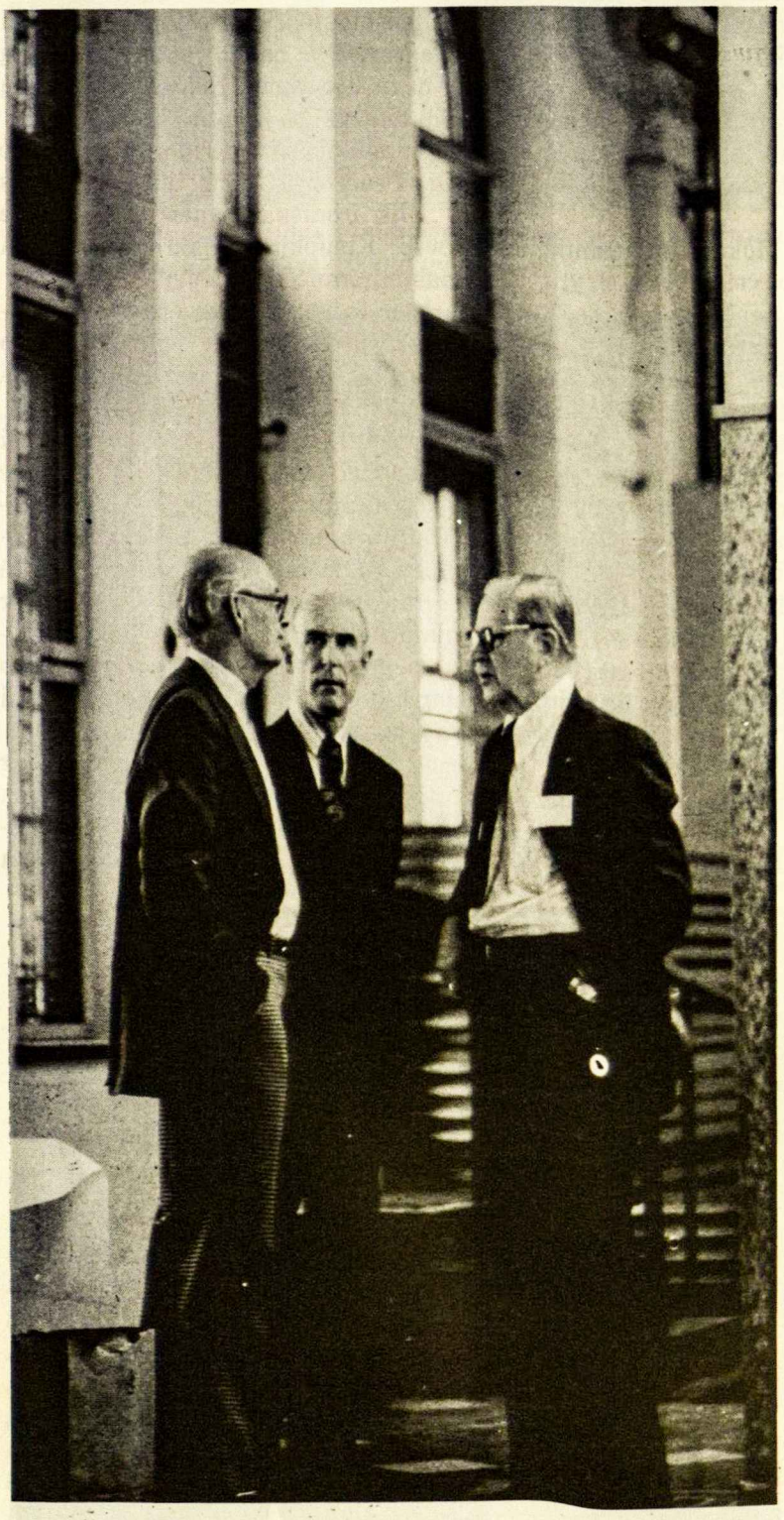

Dr. Adolfas Damušis, inž. Pilypas Narutis ir inž. Antanas Rudis pokalbio metu.

Šiuo posėdžiu baigiame kongresą tos Federacijos, kuri kažkaip dabarties lietuviškoje tremties visuomenėje yra šešėlyje.

Visa eilė organizacijų yra gerokai apsigarsinę, tuo tarpu apie ALRK Federaciją yra mažai girdima, ir yra sudaromas įspūdis, kad jai lyg ir nėra vietos dabarties veikloje. Bet toji nuomonė Federacijos atžvilgiu yra netiksli ir be abejo jos reikšmės lietuvių visuomenės gyvenime nesumažina. Tiktai statome tokį klausimą. Ar Federacijos nesigirdi mūsų gyvenimo propagandoje ar jo pozityvioje veikloje?

Federacijos praeities ir dabarties darbai yra ir dideli ir reikšmingi, ir vakar dienos pagrindinis paskaitininkas Juozas Laučka juos paminėjo ir jų vertę iškėlė.

Šį posėdį ir kongresą baigiant prisimintini dar bent kartą kai kurie jos dabarties darbai, kuriais Federacija labai taikliai ir tinkamai reiškiasi.

1955 metais lapkričio mėn. 5 dieną jos iniciatyva buvo įgytas didelis ūkis prie Manchester, Mich. ir ten įsteigta jaunimo stovyklavietė „Dainava“. Ji tapo sėkmingu moderniu jaunimo židiniu. Tai yra lyg keliaujanti jaunimo parapija. Tai jaunimo bažnyčia, kuri sumaniai naudoja Dievo gamtą, Jo tiesos žodžio skiepijimui lietuviškoje jaunuomenėje ir visuomenėje.

Federacijos pastangomis yra įsteigta leidykla „Krikščionis Gyvenime“. Ji jau yra išleidusi aštuonioliką vertingų knygų, kurios bando nusagstyti tremtinio kelią gairėmis, kad jis nepamestų kelio dėl klaidinančio takelio. Jos šešioliktasis ir septynioliktasis tomai *Raktas į naująjį testamentą* šiame posėdyje yra atžymėti premija jos autoriui kun. prof. Antanui Rubšiui. Šią premiją organizavo Ateitininkų Federacijos valdyba, pasitelkdama mecenatą kun. dr. J. Prunskį.

ALRK Federaciją, Kunigų Vienybė ir vyskupas Vincentas Brizgys suorganizavo Lietuvių Katalikų Tarnybą, kuri atėjo į pagalbą mūsų tautos kovotojams už žmogaus religines, tautines, kultūrines, socialines teises. Kai klastingi persekiotojai okupantai kankina kalinį, rezistentą, pir-

mįausia jie stengiasi jį moraliai palaužti. Todėl jie jį įtikinėja, kad jo atsisakymas viską, ką tiktai žino, išduoti ir jo herojiškos kančios bus bergždžios, nes jie sugebėsią jį taip likviduoti, kad apie jo kaip kankinio herojizmą niekas nesužinos. Tas klastingas okupanto pastangas griauna Lietuvių Katalikų Tarnyba. Ji jau išvertė į anglų kalbą ir atspausdino virš keturiasdešimt Lietuvių Katalikų Bažnyčios Kronikų ir dešimtimis tūkstančių egzempliorių jas paskleidė pasaulyje. Taigi smurtininkui iš rankų yra išmuštas ginklas, griaunantis kankinamųjų rezistentų moralę. Tokiu būdu mūsų kovotojų už laisvę herojiškumas pasidarė pasauliui žinomas. Teroro grėsmė subliūška, kai atsiranda drąsių žmonių, kurie jo nebijo, jį ignoruoja, ir kai pasaulis apie tai sužino.

Lietuvių Katalikų Mokslo Akademija įeina į ALRK Federacijos veiklos sritį. Ji yra išleidusi virš 30 kapitalinių veikalų, apie 12 yra ruošiami spaudai, jie artimoje ateityje irgi pasirodys. Daugumoje tai yra istorinių šaltinių objektyvi medžiaga. Tais veikalais yra iškeliami tikrieji istoriniai duomenys iš dabar prieinamų archyvų. Tuo būdu yra skelbiami vertingi istoriniai dokumentai ir tuo yra atitiesiamas okupanto vykdomas Lietuvos istorijos falsifikavimas.

Tie keli paminėti Federacijos, bei jos sukurtų ar jos sistemoje veikiančių židinių darbai gal dar pakankamai neišgarsinti, bet jais yra verčiama labai gili vaga lietuvių tautos gyvenime.

Šią progą yra svarbu paminėti ALRK Federacijos vietą idėjinėse šių laikų grumtynėse.

Šiuo metu pasaulyje vyksta kova netiktai fiziniais ginklais, bet taip pat ir idėjiniais. Tad šiuo antruoju atveju dvasinės idėjinės kovos srityje Federacija nėra abejinga stebėtoja. Tuo klausimu, bet kuris abejingas persekiojamos lietuvių tautos asmuo vargiai begali būti suprantamas.

Prel. J. Balkūnas, atidarant kongresą, savo pamoksle taikliai nusakė, kad į lietuvių tautos gyvenimą ir idėjinį sąmoningumą ALRK Federacija įneša trečiąją vertikalinę dimensiją. Tą mintį yra galima dar pratęsti. Įvairūs kiti pretendentai pasaulinėje plotmėje tai trečiajai dimensijai labai agresyviai bando suteikti kitokią kryptį negu Federacijos dvasinių religinių vertybių dimensijos kryptis.

Devynioliktojo šimtmečio pirmoje pusėje Ludwig Feuerbach metė idėją „Dievas miręs“. Jis ironiškai šaukė: „Ar girdite skambutį. Klaupkitės. Sakramentas yra nešamas mirštančiam Dievui“.

Marksas su įkarščiu ir susižavėjimu pasigavo tą idėją ir ją įjungė į savo dialektinio materializmo teoriją. Tuo pagrindu Leninas sukūrė komunizmo sistemą.

Kai atsisakoma vertybių, kurios remiasi išmintimi bei tiesos meile, visuomenė neužilgo pajunta apgailėtinas konsekvencijas. Taip ir komunizmas be Dievo pasišovė sukurti žmonėms rojų žemėje. O sukūrė koncentracijos stovyklas Sibiro šiaurėje. Ir ten palaidojo kelias dešimtis milijonų komunizmui nepritariančių, savo sąžinės balso klausiančių, vertingų, drąsių, medžiagiškai beturčių, bet dvasiškai turtingų herojų.

Feuerbacho idėją pasigavo Nietzsche ir sukūrė viršžmogio (Supermensch) teoriją. Hitleris ja susižavėjo ir ją įkūnijo savo nacionalsocializmo sistemoje. „Lordų“ tauta

Dalis Federacijos atstovų: kun. Viktoras Dabušis, Izabelė Laučkienė, dr. Adolfas Damušis, Juozas Laučka ir dr. Roma Kuprienė.

ALRKF pirm. dr. Justinas Pikūnas diskutuoja su kun. dr. Pranu Gaida Federacijos ateities užsimojimus.

Ateitininkų Federacijos vadas Juozas Laučka ir Lietuvos Vyčių atstovė Irene Sankus registruojasi Kongresui.

neįsivaizduojamu žiaurumu badu, šalčiu, vergų darbu ir net nuodingomis dujomis naikino kitų tautų žmones.

Mes tremtiniai kažkaip išsiveržėme iš to košmaro.

Komunizmas žmones lygino jų paskirtį ir juos pačius pažemindamas. Ir kokios apgailėtinos pasėkmės — komunistų partijos biurokratai iškopė aukščiau virš visų kitų pažeminimų sulygintų žmonių, taip ir susidarė nauja išnaudotųjų klasė.

Nacionalsocializmas žmones užgavo, nevertai vien vokiškąją rasę iškeldamas.

Krikščionybė kiekvieną žmogų vertina. Jos požiūriu žmoguje glūdįs dvasinis pradas jį iškelia į asmenybės lygį. Ryškiausias artimo meilės krikščioniškojo socialinio principo įvykdymas yra teisingumo visuotinas įgyvendinimas. Vien teisingumas meilės neatstoja, bet ir meilė be teisingumo yra negalima.

ALRK Federacija remdamasi krikščioniškuoju pagrindu yra labai vertingas veiksnys lietuvių tautoje. Ji iškelia sveikus teisingus principus lietuvių tautos idėjinei krypčiai, mūsų visuomenės tarpusaviems ryšiams bei socialiniam bendravimui ir viešojo gyvenimo tvarkymui.

Feuerbacho ir jo sekėjų pranašystės taip ir neišsipildė, Dievas nemirė, nes ir mūsų tautoje atsirado drąsių žmonių, kurie jo neišsižadėjo. Jį viešai išpažino nebijodami asmeniškų kančių, o daugelis už Jį ir mirė.

Tose idėjinėse grumtynėse ARLK Federacijos vaidmuo yra ryškus ir labai reikalingas. Šis 45-tasis kongresas šaukia Federaciją išeiti iš šešėlio, aktyviai ir toliau reikštis savo pozityviais kūrybingais darbais ir savo krikščioniškojo humanizmo idėjomis įprasminti lietuvių tautos kovą už laisvę ir teisingumą — trečiąja dvasine dimensija.

Prel. Jonas Balkūnas, P.A., skaito Lietuvių Katalikų Susivienijimo pranešimą Kongreso metu. Klausosi Kongreso pirm. adv. Saulius Kuprys ir Kongreso sekretorės Kristina Veselkaitė ir Ona Valadkienė.

GĖRIO JĖGOS ŽIDINIAI

Trys klausimai svarstant lietuviškų parapijų veiklą.

Adolfas Damušis

Svarstant lietuviškųjų parapijų veiklą iškyla keli nagrinėtini klausimai:

1. rezistencija priespaudai ir blogio įtakai,
2. katalikiškumo tautiškumo jungtis mūsų tautoje,
3. mūsų reakcija į mitus susikūrusius eilės metų eigoje.

1. Rezistencija priespaudai ir blogio įtakai, gynimas teisingumo ir žmogaus teisių turėtų būti būdingi veiksniai kiekvienos krikščioniškos parapijos veiklai. Mūsų gi parapijoms tie veiksniai yra specifiškai gyvybiniai, turint galvoje religinį persekiojimą okupuotoje Lietuvoje bei įvairias negatyvines įtakas į mūsų jaunuomenę ir dažnai vyresniuosius čia laisvajame pasaulyje.

Etninės lietuviškosios visuomenės pažiūra į besireiškiantį blogį nacionaliniu ir pasauliniu mastu yra kitokia negu tuo klausimu vyraujanti pažiūra Jungtinėse Amerikos Valstybėse. Pastaroji mano, kad blogis kyla iš žmogaus prigimties trūkumų, iš pripuolamai susidėsčiusių aplinkybių, iš nesąmoningų klaidų. Tad blogio lengviausia išvengti kuriant gėrį.

Lietuviškoji ir aplamai etninė pažiūra yra taiklesnė. Jos nuomone, blogis nacionaliniu ar pasauliniu mastu yra dažnai organizuotai vykdomas bei skatinamas. Toji organizuota blogio jėga siekia netiktai kurti blogį, bet agresyviai stengiasi užslopinti gėrio kūrimo iniciatyvas. Norint sėkmingai pasipriešinti tai agresyviai organizuotai blogio jėgai, reikia organizuotai netiktai kurti, bet ir ginti gėrį. Ta prasme organizuotas parapijinis vienetas stovi prieš labai aukštus uždavinius.

Solovjevas tas mintis blogio sampratos klausimu yra labai meniškai išreiškęs savo knygoje „Trys pokalbiai". Ten jis nagrinėja „kas yra blogis?" Ar „tik prigimtas nepakankamumas, tik netobulumas, kuris savaime dingsta, gėriui augant", ar „tikrovinė jėga, kuri savo vilionėmis apvaldo pasaulį"? „Jeigu blogis yra tikrovinė pikta jėga, kurį savo šėlsmu ardo mūsų būtį, "... „tuomet prieš tą pikto jėgą reikia statyti gėrio jėgą"...

Lietuviškoji parapija ta prasme turi būti gėrio jėgos židinys. Šis židinys turi savo narius įtaigoti, skatinti pozityviajai veiklai, įspėti, sulaikyti nuo pavojų.

Priespauda ir persekiojimai okupuotoje Lietuvoje rodo, kad turime reikalo su organizuota blogio jėga. Lietuviškosios parapijos turi stengtis bent iš dalies tai atsverti ugdant gėrio jėgas, sąmoninant, dvasiniai stiprinant savo narius ir aktyviai įsijungiant į organizuotą viešąją veiklą.

Turime pasiekti to laipsnio, kad laisvojo pasaulio sąkyklos drebėtų, gindamos mūsų pavergtųjų brolių žmogaus teises. Tuo atžvilgiu vienas iš ALRK Federacijos uždavinių būtų paskatinti parapijų komitetus aktyviai įsijungti į pavergtųjų žmogaus teisių gynimą. Lietuvių Katalikų Tarnyba yra ant tvirto kelio toje veikloje. Jai reikia teikti organizuotą paramą parengimais, atskirų asmenų aukomis, mėnesinėmis rinkliavomis parapijose. Pavergtųjų skundą reikia iškelti savo apylinkės amerikiečių parapijose.

Nemažiau parapijai turi rūpėti, kaip apsaugoti jaunuomenę nuo neigiamosios aplinkos įtakos. Dažnai yra tvirtinama, kad čia J.A. Valstybėse niekas religijos nepersekioja. Bet kodėl nėra tvirtinama, kad organizuotai iš pagrindų yra griaunama visa eilė dekalogo įsakymų. Auklėjimas, dvasinių vertybių skiepijimas jaunuomenėje iš mokyklų išmestas. Tuo tarpu labai intensyviai viešumoje informacijos šaltiniai savo „auklėjimą" vykdo. Lietuviškoji parapija turi demaskuoti aplinkoje pasireiškiantį materializmą ir hedonizmą, įspėti jaunuomenę dėl girtavimo ir kitokio nuodijimosi pavojų. Pozityvių būdu reikia iškelti idealizmo ir pasiaukojimo reikšmę, ryškinti šeimos šventumą, charakterio ugdymo svarbą, įsisąmoninimą būti savo persekiojamojo brolio sargu.

2. Katalikiškumo lietuviškumo jungtis. Katalikiškumo lietuviškumo jungtis mūsų tautoje ypatingai išryškėjo šiais sunkiaisiais Lietuvos okupacijos laikais. Ši katalikiškumo lietuviškumo integracija nėra inkorporavimas ar subordinavimas vienos srities kitai, tai yra išsiplėtimas į visumą. Tame procese integruojamųjų sričių įtakos yra nesusiaurinamos bet išplečiamos kaip į plotį taip į aukštį ne sudėties bet daugybos principu.

Katalikiškumo bei lietuviškumo integracija yra nuostabus ir sveikintinas vyksmas mūsų tautoje. Jis suteikia lietuviškųjų parapijų idealistinei veiklai realumo bei konkretumo ir vertingai jungia į apaštalavimo uždavinių vykdymą lietuvių tautoje ir pasaulyje. Visos parapijinės bendruomenės gyvenimą jis kreipia idealistine linkme, ją atitraukia nuo egoistinio materializmo ir neleidžia skendėti hedonizme. Tokiu būdu lietuviškosios parapijos labai pozityviai gali pasireikšti visuomenės socialinio solidarumo sąmonės vystyme.

Konkrečios sugestijos galėtų būti tokios: a) ugdyti lietuvių visuomenėje religinių, tautinių, socialinių idealų integracijos mintis, b) visuomenei ruošti socialinių studijų savaitgalius, c) organizuoti regijoninius parapijų komitetų susirinkimus, kur būtų nagrinėjami socialiniai mūsų ateities siekimai lietuviškumo katalikiškumo dvasioje, d) okupuotos Lietuvos disidentai turėtų būti ryškiai pristatyti visai parapijinei bendruomenei; e) toliau nuo parapijinių centrų esantys lietuvių telkiniai turėtų būti lankomi kunigo bei komiteto narių, kurie šalia religinio aptarnavimo kartu skleistų ir socialinę lietuviškųjų parapijų programą, f) tais klausimais reikėtų ruošti kondensuotus leidinius.

Paskaitą skaitytą ALRKF tarybos posėdyje.

LIETUVOS NACIONALINĖ M... DO BIBLIOTEKA

3. Mūsų reakcija į mitus susikūrusius eilės metų eigoje.

Tie mitai yra: a. tautybių lydymas tariamo JAV Katalikų Bažnyčios vieningumo siekiant; b. dvigubi švietimo mokesčiai, kaip diskriminacija prieš privatines mokyklas; c. besikeičiančios aplinkos skriaudos etninių bendruomenių darbo žmonėms; d. etninėse parapijose investuoto turto tęstinumas jo telkėjų paskirčiai.

a. „Melting pot" — *tautybių lydymas* neva bažnyčios vieningumo labui anksčiau buvo aktyviai vykdomas. Etninių parapijų bendruomenės pagrįs .i priešinosi tam mitui, remdamiesi evangelijos žodžiais: „nėra nei graiko, nei žydo, nei balto, nei juodo, visi esame viena Kristuje". Juodieji savo teises išsikovojo, kai kurie etniniai baltieji vos bepradeda pabusti iš to mito hipnozės. Tas mitas, išpūstas kaip muilo burbulas, sprogo, ir paradoksas išryškėjo. Bažnyčios vienumui ir sėkmingumui pakenkė ne etninių parapijų pozityvi apaštalavimo veikla, bet viešosios aplinkos sisteminga destrukcija kaip tiktai tose teritorinėse parapijose.

b. *Dvigubi mokesčiai švietimui* labiausia skriaudė ir dar tebeskriaudžia nepasiturinčias etninių bendruomenių šeimas, nes jos daugumoje siunčia vaikus į katalikiškas mokyklas, tikėdamos jų vertingumu. Etninės parapijos turėtų imtis akcijos pasipriešinti tai diskriminacijai.

c. Nuo *besikeičiančios aplinkos* proceso labiausia nukenčia rasine diskriminacija neprasikaltę etninių bendruomenių asmenys. Tame procese jie praranda savo sunkiai uždirbtas nuosavybes, sukurtus religinius bei kultūrinius židinius. O be to dažnai neatsakingos viešosios spaudos jie būna šmeižiami. Tuo klausimu reikia rasti konkrečių vertingų sprendimų, kurie kompensuotų nuostolius.

d. *Etninėse parapijose investuoto turto tęstinumas* jo telkėjų paskirčiai. Steigiant naujas lietuviškas parapijas ten, kur lietuviai dėl darbo ar saugumo yra nusikėlę, iškyla jautrus ekonominis klausimas. Jis liečia tą etninės bendruomenės sutelktą kapitalą, kuris atitenka vietos kurijai, kai etninė parapija toje vietoje likviduojasi. Reikėtų pramatyti būdus ir dėti pastangų, kad perkeliant parapiją į naująją vietovę, tas kurijoje išaldytas kapitalas būtų tai bendruomenei pervestas ir panaudotas jo telkėjų paskirčiai. Toks etninės bendruomenės turto tęstinumo principas būtų labiau logiškas ir daug teisingesnis negu pirmykštė naudota praktika.

Šios kelios minčių sritys ryškėja svarstant lietuviškųjų parapijų pobūdį bei veiklą.

Šv. Kryžiaus Bažnyčia, Chicagoje

APIE PILIAKALNIUS PARAPIJAS IR JAUNIMO CENTRĄ

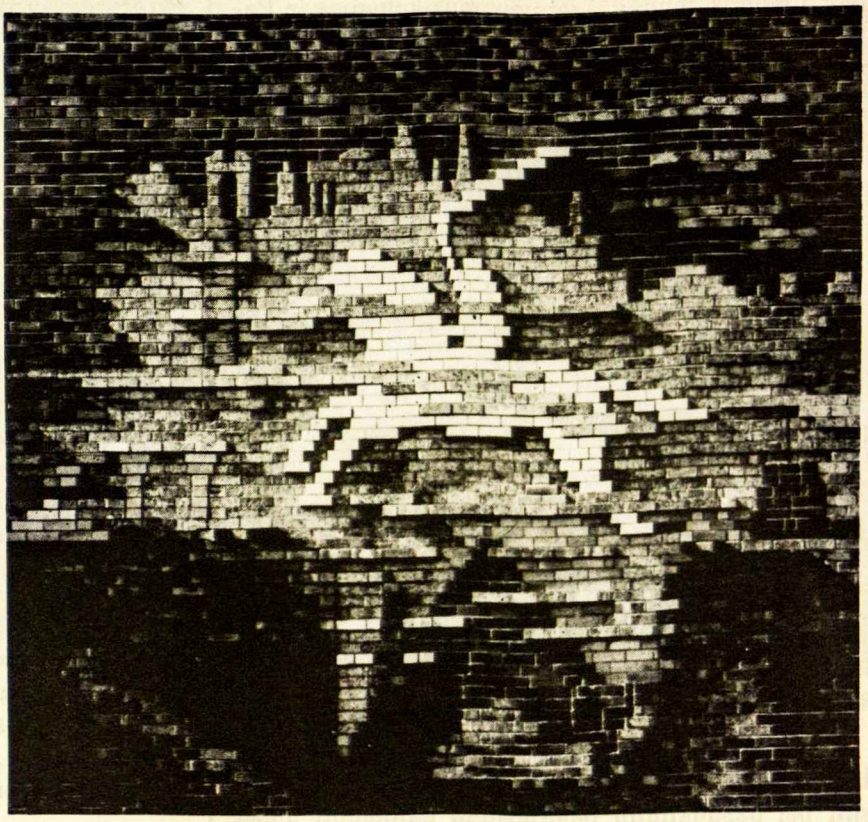

Kun. Antanas Saulaitis, S.J.

Etnografinėje Lietuvoje esama 700 piliakalnių, kurių vos dešimtas nuošimtis dar turi matomų griuvėsių, ir vos kelių pilių didesni likučiai testovi šiandien. Kai buvo su tų lietuviškų pilių išlaikymu? Kaip yra su tos pilies prie 56-tosios gatvės ir Claremont išlaikymu?

Jaunimo centru 1977—1978 metais naudojosi 14 Lietuvių Bendruomenės vienetų, skyrių ar įstaigų, 8 archyvai ar muziejai, 5 chorai, 3 instrumentalistų grupės, 4 tautinių šokių grupės, 6 muzikos, dainos ar baleto studijos, 5 mokyklos, 9 profesinės draugijos, 7 vietovardžių draugijos, 29 kultūrinės organizacijos, 11 skautų grupių, 6 ateitininkų vienetai, 6 spaudos bei radijo įstaigos ir dar 3 kiti vienetai. Šiais 1978 m. stambesnių renginių padidėjo 20%, iki 176. Posėdžius, vakarones, koncertus, vakarus, kursus ir kt. rengė 119 organizacijų ar vienetų.

Kiekvienas, kuris įžengia pro JC duris, moka lietuviškai. Tai reiškia, kad 90% Amerikos lietuvių juo nepasinaudoja. Ir kadangi dauguma naudotojų yra „dypukai" ir jų palikuonys, JC veikla pasiekia tik 5 ar 7% lietuvių. Patalpų statyba pinigais kainavo apie $1 milijonas, kurių apie 70% sudėjo senosios imigracijos lietuviai ir 30% pokarinės. Apie 50% visų lėšų buvo surinkta ne Chicagoje. T. Vaclovas Gutauskas 18 metų važinėjo po Ameriką ir surinko milijoną dolerių JC ir vienuolyno statybai.

Nuo 1959 m. JC apyvarta visada išsilygino ar paliko mažą likutį, kuris sunaudotas skoloms išmokėti (šiuo metu privačių skolų esama apie 100,000 dol.). Metinė apyvarta (be statybų) būna apie 40—50,000 dol. Dirbdami be algų ar honorarų, lietuviai jėzuitai tiesiogiai į JC sudėjo apie 100 metų darbo arba 1,300,000 dol. Ši religinė lietuvių įstaiga laiminga tuo, kad turi pilnalaikius lietuvybės veikėjus.

Visuomeninė aplinkos sudėtis keitėsi. Lietuviai traukėsi į vakarus ir į priemiesčius puslankiu apie Chicagą. Miesto ribose, turbūt, Brighton ir Marquette parkai liko vienintelės baltųjų bendruomenės. Padėtis stabilizavosi dėl įvairių priežasčių ar artimoje ateityje nesikeis, nes miesto plėtimosi ir gyventojų kaita pradeda veržtis į pietus ir rytus — į Indianą ir Michigan.

Jaunimo centro ateičiai užtikrinti Tėvai Jėzuitai imasi kviesti tarybą ir JC inkorporuoti kaip atskirą įstaigą, tuo būdu įtraukdami ir visuomenę į JC priežiūrą, finansavimą, administraciją ir atsakomybę. Kad Roma, Vatikanas ar arkivyskupija nusavins JC ir jėzuitų namus maždaug prilygsta pletkams. Lietuviai jėzuitai, tarp kitko, visas pastangas dėjo JC išvystyti, norėdami tą nuosavybę palikti Lietuvos jėzuitams,

---

Kun. Antanas Saulaitis, SJ, yra Chicagos Jaunimo Centro buvęs direktorius. Pranešimas apie Jaunimo Centrą skaitytas ALRKF Tarybos posėdyje.

kurių yra daugiau negu išeivijoje. Tuo pavyzdžiu sekė vėliau Lietuvių fondas, Lietuvių muzikologijos ir Pasaulio lietuvių archyvai, Čiurlionio galerija ir kitos įstaigos.

Jaunimo centro išlaikymas, tikiuosi, išmokome iš sunkių valandų ir karo pergyvenimų, remiasi ne tiek nuosavybe ar „turtu", kiek asmenimis ir vertybėmis, kuriose lengvai nežūsta. Geriau klausti, kaip galime vystyti JC gyvybę.

Keli pasiūlymai

1. Patobulinti JC dabartinį veikimą geresniu patarnavimu ir tokia apyvarta, kuri užtikrintų šį patarnavimą.

2. Juridiniai JC pastatyti kaip įstaigą, valdomą jėzuitų kartu su pasauliečiais, su visuomene ar jos atstovais.

3. Religines jėgas, dvasininkus, kuo daugiau atleisti nuo žemiškų rūpesčių, kad galėtų savo profesinį bei pašaukiminį pasiruošimą panaudoti mūsų visuomenei, kuriai dvasinė jėga ir sąmonė (kaip Lietuvoje) svarbiausia ateities viltis.

4. JC veiklą bei dvasininkų pastangas tiesiogiai, per organizacijas ir JC lankytojus — narius kreipti į dvasinės stiprybės ugdymą, be kurios lietuviškumas neilgai išsilaikys.

5. Daugiau dalyvauti amerikiečių visuomenės gyvenime plačiau ir apylinkės plotme, kad aplinka stabilizuotųsi ar daugiau ir JC reikšmė plačiajai miesto visuomenei būtų aiški.

6. Skatinti organizacijas ir įstaigas palaikyti ryšį su savo nariais kitokiais būdais negu kaimiškai geografiniai ir neurbanizuotų žmonių dinamika.

7. Bendrauti, neformaliai ir formaliai, su kitomis liet. relig. įstaigomis Chicagoje, pvz., marijonais, seselėmis kazimierietėmis ir kt., parapijomis.

8. Rasti būdų, kad JC pasinaudotų tie 90% lietuvių, kurie kalbos nemoka, ir 93% lietuvių, kurie nėra dypukai ar jų palikuonys.

9. Rasti būdų JC patalpas taip finansuoti ir finansiniai išnaudoti, kad pvz., amerikiečių veikla finansuotų lietuviškąją, vietoj, kad visa našta kristų ant tų pačių lietuvių pečių.

10. Vasarą liet. patalpas panaudoti vaikų, pensininkų ir kitų pramogoms, kursams, pobūviams.

11. Dienos metu (vyresniems kartais vakare autobusu nepatogu) pravesti pobūvius, pašnekesius, subuvimus.

Pasvarstykime

a. Kas čia sakoma apie lietuvių religinių įstaigų nuosavybę ir jos palikimą lietuviams, tariama be išreikštos nuomonės apie lietuvių krikščionių įnašą į Evangelijos skelbimą visiems žmonėms ir į visuotinės bei krašto Bažnyčios gyvenimą. Pavyzdžiui, latviai baptistati nuo XIX a. galo Brazilijoje yra įkūrę 75 parapijas, didžiuodamiesi galėję ir sugebėję Dievo žodį skleisti kuo plačiau.

b. Taip pat nepaminėta galimybė „senasias" lietuvių apylinkės gyventojais atgaivinti, kaip darė Newarke vengrai, Cincinnati vokiečiai ir kt. Užmiesčio nuosavybės kainos netrukus jaunom šeimom (finansiniai pajėgiausi JAV yra 45—65 m. amžiaus) prie Chicagos bus neįkandamos. Jau dabar tokios šeimos perka pigius, senus, gerai pastatytus namus ir juos atnaujina.

c. Reikėtų atsiminti ir paklausti, kam liks šeimų nuosavybės — ar lietuviams — jeigu per testamentus nepaliekamos Lietuvių fondui, kitoms įstaigoms, jeigu antroji, trečioji, ketvirtoji karta palaipsniui taptų nelietuviška?

d. Prie įstaigų (veiklos, prasmės) išlaikymo priklauso ir asmenys, kada pradėsime ugdyti diakonų. Eucharistijos ministrų, katekistų, pasauliečių jaunimo kapelionų sąjūdį?

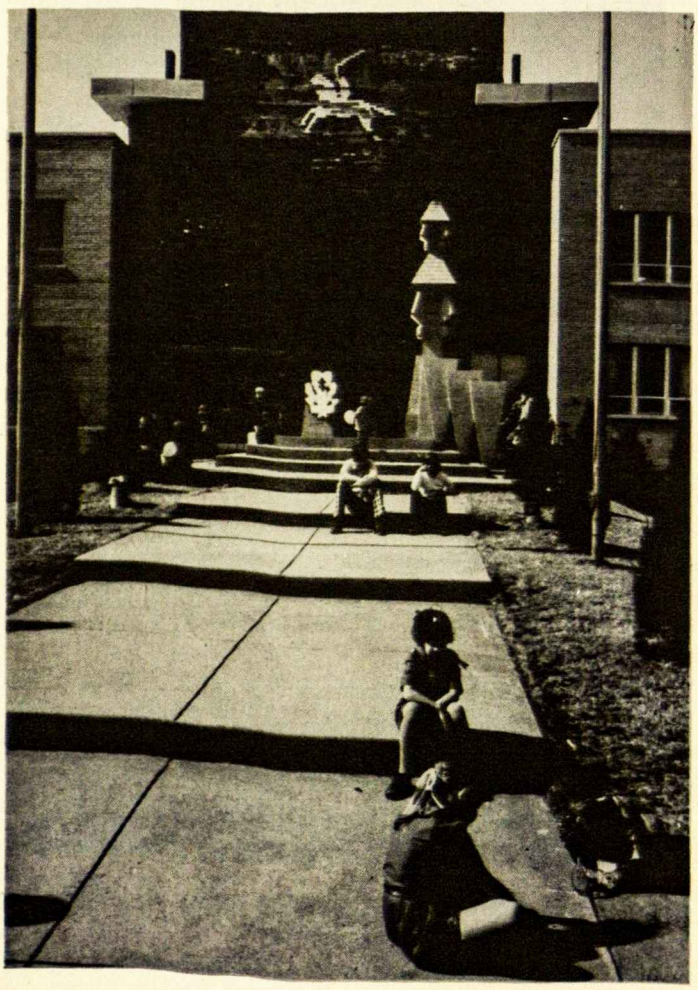

„AŠ VIS DAR NORĖČIAU BŪTI VADOVU!“

Romualdas Kriaučiūnas

Dalis kursų dalyvių ir pravedėjų.

„Šie kursai man padėjo suprasti ką mes, kaip vadovai, turime daryti, kaip elgtis ir būti geru pavyzdžiu“.

„Man atrodo, kad šie kursai buvo labai naudingi ir reikalingi būsimiems vadovams. Be jų būtų sunku žinoti ką daryti jeigu vaikai nelaimingi ir t.t. Mes išmokome vadovų pareigas. Buvo labai verta atvažiuoti“.

„Šį savaitgalį aš išmokau, kad vadovas jaunųjų stovykloje turi atlikti didelį darbą. Reiks susigyventi su vaikais ir jiems parodyti gerą pavyzdį“.

Tai trys iš devyniolikos kursantų pasisakymai stovyklos būrelių vadovų kursus įvertinant. Kursai įvyko gegužės 24—25 dienomis, Ateitininkų Rūmuose, Lemonte, prie Chicagos. Dalyvius pasitiko, maitino ir išlydėjo rūmų pradininkė Elena Razmienė, talkinant paslaugių padėjėjų. Pačius kursus suruošė ir pravedė jaunųjų Ateitininkų Sąjungos (J.A.S.) Centro valdyba. Nors praeityje ir nestigo norinčiųjų būti būrelių vadovais jaunųjų ateitininkų vasaros stovyklose, jų pasiruošimas kartais buvo ribotas. Šie kursai kaip tik ir buvo ruošti šios spragos pašalinimui. Norėta sutelkti būrelių vadovų kadrą ir jiems ne tik perduoti praktiškų vadovavimo žinių, bet tuo pačiu arčiau supažindinti su stovyklos reikalavimais ir pačia stovyklos programa. Taigi norėta duoti progos būsimiems būrelių vadovams dar prieš stovyklą susipažinti. Su ta mintimi, Birutė Bublienė, atidarydama kursus ir paprašė, kad dalyviai taip susėstų, kad susipažintų su dar nepažįstamu ir jį ar ją kitiems kursantams pristatytų.

Kursai buvo pradėti Romualdo Kriaučiūno pašnekesiu apie vasaros stovyklos tikslą. Stovyklų būna įvairių. J.A.S. stovykla yra ideologinė ir jos paskirtis yra, sutelkus jaunuosius ateitininkus iš įvairių vietovių, leisti jiems bendrauti, tvarkytis, mokytis ir džiaugtis. Buvo aptarta kaip stovyklai rengiamasi, kaip ji pravedama ir pagaliau įvertinama.

Sekė Janinos Udrienės pašnekesys apie stovyklos bendrą informaciją ir jos programą. Įtraukdama kursų dalyvius, ji atsakė į du pagrindinius klausimus: ko stovyklai reikia ir kaip visą tai įgyvendinti. Programa turi būti naudinga, prasminga, patraukli, bet neperkrauta. Programos turinys turėtų lavinti protą, skatinti kūrybingumą, ugdyti jausmus, duoti dvasinio peno. Stovyklos programoje bus akcentuojamos sekančios sritys: *tikėjimas* — bendra malda, šv. Mišios, religiniai pašnekesiai, susikaupimai; *ideologija* — švenčiame ateitininkijos septyniasdešimt metų jubiliejų; šie metai taipgi paskelbti šeimos metais. Iš praktiškos pusės bus skatinami geri darbeliai, mandagumas, stropumas, sugyvenimas; *tautiškumas* — bus stovyklos laikraštėlis, supažindinimas su lietuviškais papročiais, dainavimas, tautiniai šokiai, pasakos, literatūra vaikams; *menas* — lietuviškų motyvų rankdarbiai, keramika; *gamta* — iškylos gamton, jos pažinimas, erdvių pasaulis per teleskopą; *sportas* — nauji žaidimai, lietuviški sporto terminai, vandens sportas, tenisas, tinklinis, kvadratas, krepšinis, kūno mankšta.

Stovyklai reikia gero štabo: administracinio, mokomojo ir globojančiojo. Būrelių vadovai turi didžiausią įtaką savo būreliuose. Kiekvienas stovykloje yra kam nors kitam atsakingas. Pats stovyklos pasisekimas priklauso nuo būrelių vadovų entuziazmo ir jų prisitaikymo prie bendro stovyklos tikslo. Jis priklauso ir nuo mokytojų sugebėjimo ir techninio štabo pareigingumo.

Paskiros stovyklos dienos bus paskirtos vienos ar kitos temos užakcentavimui. Pramatoma lietuviškumo diena, erdvių diena, šeimos diena, broliškos meilės

Kursų lektoriai (iš kairės į dešinę): Juozas Polikaitis, Birutė Bublienė, Darius Mičiūnas, Jurina Rugienė, Linas Mikulionis, Janina Udrienė, Romualdas Kriaučiūnas. Išskyrus pirmąjį, visi kiti yra Jaunųjų Ateitininkų Sąjungos centro valdyba, kurios kadencija pasibaigė su rugsėjo mėn. 1 d.

diena, ateitininkijos diena, partizanų diena — su kiekvienai dienai pritaikyta vakarine programa. Kursantai buvo supažindinti su tipiškos dienos eiga, su užsiėmimų tvarkaraščiu. Laukiama apie 120 stovyklautojų, kurie bus paskirstyti į keturiolika būrelių.

Pirmąją stovyklos dieną kiekvienas stovyklautojas sukurs savo asmenišką herbą. Kursuose aptarta herbų istorija, apimtis, prasmė. Herbų projektas buvo paruoštas Valentinos Černiauskienės. Kad stovykloje būrelių vadovai galėtų daugiau patalkininkauti herbus bekuriant, patys kursantai buvo paprašyti čia pat savo herbą sukurti. Kūrybingo talento tikrai būta. Šis praktiškas darbelis suteikė progos ir patiems kursantams pagalvoti kas svarbu jų gyvenime, kokiais simboliais tai išreikšti, kaip viską meniškai apipavidalinti.

Priešpietinėje pertraukoje vieni apžiūrinėjo ateitininkų „dvarą", kiti pasiliko rūmų pramoginiam kambaryje ir žaidė ar tai bilijardą, ar stalo tenisą, ar šiaip šnekučiavosi. Pasistiprinus lengva užkanda, sekė seminaras — „Ką reikia žinoti geram būrelio vadovui" — kurį moderavo Janina Udrienė. Kuo daugiau vadovas supranta savo užduotį, tuo lengviau ir sėkmingiau jis savo pareigas atliks. Darius Mičiūnas aptarė gero vadovo savybes. Šalia to, jis pristatė eilę situacijų, kurias patys kursantai turėjo apsvarstyti ir rasti išeitį: kaip stovyklautojus pratinti tvarkos, kaip juos skatinti lietuviškai kalbėti, kaip tvarkytis kad skirtą poilsį tam ir naudotų. Ką daryti, jei tėveliai daug nemaistingų skanėstų („junk food") palieka.

Vadovo pareigas pristatė Jurina Rugienienė. Vadovas visada turi atsižvelgti į du pagrindinius vaikų reikalavimus: fizinius ir emocinius. Ilgiau buvo sustota aptariant vakarinių pokalbių paskirtį ir metodą. Praktiškais pavyzdžiais kursantai turėjo parinkti atsakymus į tokias temas kaip draugystę, ištikimybę, dosnumą, teisingumą. Iš keletos pavyzdžių kursantai pamatė, kad nėra taip lengva viską atsakyti. Vakariniai pašnekesiai, vadovo atitinkamai kreipiami, skatina vertybių pajautimą ir jų ugdymą vaikų tarpe. Vadovams yra paruoštas vakarinių pokalbių planas, kurį patys turės atbaigti, atsižvelgiant į dienos temas ir būrelių pajėgumą.

Nėra stovyklos be suveltų lovų, šlapių rankšluosčių, purvinų rūbų... Nėra stovyklos be namų pasiilgusių vaikų, stumdymosi, jaunatviškų pokštų. Birutė Bublienė smulkiai pažvelgė į stovyklos kasdieninius rūpesčius, jos rutiną. Ir vėl konkrečiais pavyzdžiais kursantai buvo įjungti į pašnekesį, galimus sprendimus. Ką daryti kai stovyklautojas, pasiilgęs namų, nori tuoj pat išvažiuoti? Kaip panaudoti laisvalaikį? Kaip elgtis su triukšmautojais?

Simpoziumą tęsė Linas Mikulionis, pristatydamas vaikų reikalavimus. Kursantai ir vėl grūmėsi su gyvais, nors ir išgalvotais pavyzdžiais. Kaip įjungti storulį stovyklautoją, kurį bendramečiai nuo pirmo žvilgsnio atmetė? Romualdas Kriaučiūnas schematiškai išryškino amžiaus grupių savybes. Prašė neužmiršti, kad dvylikos metų stovyklautojas yra penkiasdešimt procentų vyresnis už aštuonių metų vaiką.

Intensyvi kursų diena buvo pertraukta maistingos vakarienės, o po jos vėl visi rinkosi tolimesniam darbui. Kursantai buvo suskirstyti į tris būrelius, kuriems vadovavo Birutė Bublienė, Darius Mičiūnas ir Linas Mikulionis. Būreliai turėjo sudaryti vakarinių programų metmenis, kuriose atsispindėtų atitinkama dienos tematika. Vėliau, jau visiems vėl kartu susėdus, kiekvienas būrelis pristatė savo siūlymus, temų apipavidalinimo projektus. Kursantai pasirodė kūrybingi ir originalūs!

Jau saulutei nusileidus, Linas Mikulionis parodė praeitų jaunųjų ateitininkų stovyklų skaidres, kur gal ir ne vienas kursantas save atrado. Dar kiek pabendravus ir pasidalinus dienos įspūdžiais, kursantai skirstėsi užsitarnautam poilsiui. Dar laukė sekanti diena.

Sekmadienio ryte Juozas Polikaitis, daug kartų buvęs ir vėl būsiąs stovyklos komendantas, su kursantais labai atvirai ir nuoširdžiai pasikalbėjo apie savo lūkesčius, troškimus, reikalavimus. Visus ragino, kad būtų atviri sau ir kitiems, kad nebijotų spręsti pasitaikiusių problemų, kad reikalui esant kreiptųsi į savo vadovą arba į jį patį.

Šv. Mišias atnašavo kun. V. Rimšelis. Sekminių dienai pritaikytame pamoksle priminė, kad kiekvienas žmogus yra veikiamas Šventosios Dvasios. Sekant Dievo šviesą, nesunku ir kitus savo geru pavyzdžiu paveikti. Tai atmintina vadovaujant mažiesiems. Po šv. Mišių, visi rinkosi grupinei nuotraukai.

Pabaigai buvo susumuota paskutiniųjų poros stovyklų įvertinimai iš būrelių vadovų perspektyvos. Atkreiptas dėmesys, kad reiks daug pasitempti lietuviškumo ir tvarkos palaikymo srityse. Stovyklautojai, vadovų nuomone, nors netolimoje praeityje, stokojo paklusnumo.

Galop atėjo laikas kursus įvertinti. Kiekvienas dalyvis buvo paprašytas atsakyti į keletą klausimų.

„Ar kursai buvo naudingi? Jei buvo, kokia prasme?“ „Ar buvai patenkintas savo įsijungimu kursų metu?“ „Ar, arčiau susipažinęs su stovyklos tikslais ir programa, dar vis nori būti būrelio vadovu?“

„Šie kursai buvo naudingi; išmokau kad su jaunesniais turiu visados turėti kantrybės“. „Man atrodo, kad šie kursai buvo naudingi. Davė mums gerą supratimą, ko bus iš mūsų reikalaujama ir kaip būti gera vadove. Išmokino mus apie vaikus ir kaip su jais elgtis“.

„Aš esu gan patenkintas savo prisidėjimu kursų metu, bet manau, kad turėjau daugiau prisidėti“.

„Aš stengiausi prisidėti prie diskusijų ir klausti klausimų. Kai pasidalinome į būrelius, aš ypač mėginau“.

Nors kursai buvo įtempti ir daug informacijos perduota, nė vienas kursantas nepabūgo vasaros stovyklos ir vadovo pareigų. Visi norėtų būreliams vadovauti!

„Taip, noriu vadovauti, nes bus kaip „challenge“ man geriau susitvarkyt ir man vėliau gyvenime bus gerai“.

„Taip, noriu būti būrelio vadove, nes po šių kursų dabar geriau savimi pasitikiu, kad būsiu gera vadove“.

„Taip, aš po kursų dar daugiau noriu būti vadove stovykloje“.

„Kitais metais turėtų prisirašyti kursams daugiau dalyvių, kad tikrai būtų galimas vadovų pasirinkimas“.

Kursų pradžioje visiems buvo išdalintas konspektas: „Vasaros stovyklos gairės ir bendra informacija“. Nepaslaptis, kad stovyklos pasisekimui reikia ne tik entuziastiškų stovyklautojų, bet ir tinkamai paruoštos programos bei prityrusių vadovų. Šiame septyniasdešimt puslapių konspekte yra medžiaga, kurią daugumoje sutelkė, asmeniškai išbandė ir išgyveno ateitininkiškųjų vasaros stovyklų renesanso pradininkė Janina Udrienė. Nėra klausimo, kad šis konspektas ne tik kursus praturtino, bet svariai prisidės prie stovyklų pasisekimo.

Džiaugiamės idealistiniu jaunimu, kuris ilgo savaitgalio metu nepabiro į paplūdimius, bet rinkosi pasisemti žinių, kad geriau galėtų vadovauti lietuviškos visuomenės atžalynui. Nuoširdus ir šiltas priėmimas ateitininkų rūmuose dar kartą visiems parodė, kad šeimyniškas draugiškumas nėra tik abstrakti sąvoka. Kursų rengėjai liko patenkinti, kad kursų mintį pervedė gyveniman.

Kursų dalyviai ir pravedėjai.

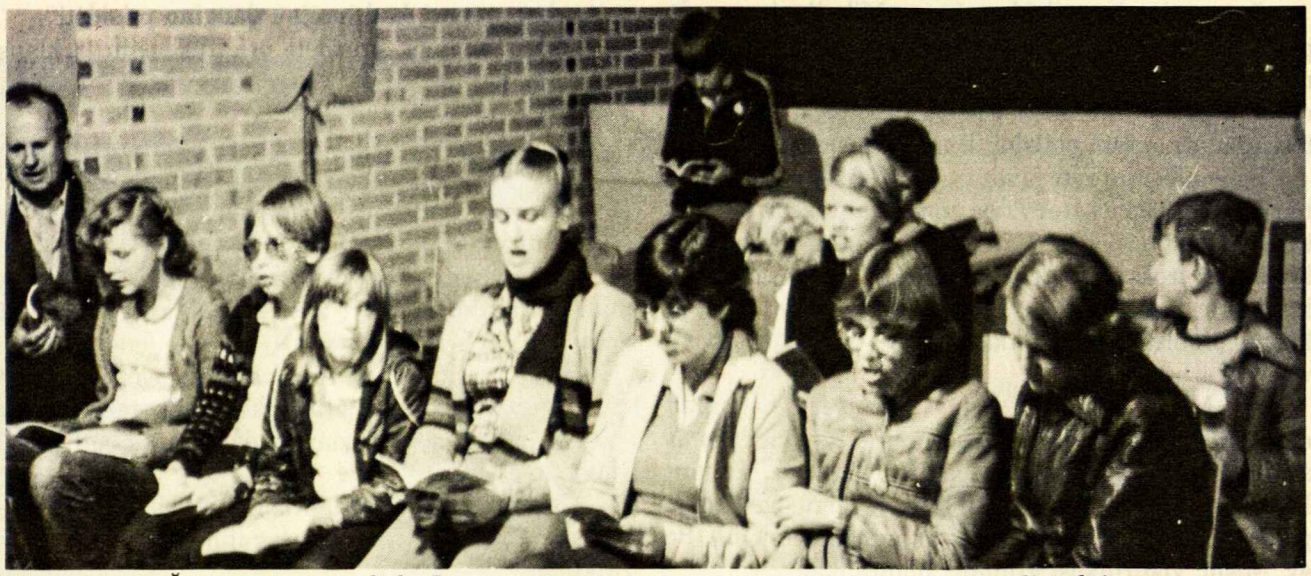

Kun. Juozas Šeškevičius — „dėdė Juozas“ (kairėj) su stovyklautojais dainuoja liaudies dainas

Daina Kojelytė

BRAZILIJOS ATEITININKŲ STOVYKLA

Brazilijos moksleivių ateitininkų stovykla įvyko liepos mėn. 19—28 d. lietuvių sodyboje Lituanikoje. Stovyklai vadovavo Daina Kojelytė ir Sigutė Lenkauskaitė (abi iš JAV) ir kun. Juozas Šeškevičius. Šeimininkavo p. Ona Zalubienė, p. Sofija Pilipauskienė ir p. Uršulė Cvirkienė. Dalyvavo 21 stovyklautojas, o savaitgalį atsirado ir daugiau studentų — svečių. Stovyklautojai buvo suskirstyti į tris būrelius (Vėžlius, Šeškus ir Beždžiones), kuriems vadovavo seniūnai Douglas Saldys, Milda Remenčiūtė ir Andrius Valavičius. Seniūnai kartu su Nida Remenčiūte pasikeisdami taip pat buvo dienos vadovai ir padėjo vykdyti programą.

Stovyklos programa įvairi — dainavimas, tautiniai šokiai, rankdarbiai, pašnekesiai, vakaro programos. Teko ir dirbti reikalingus švaros bei tvarkos darbelius: šluoti, indus plauti ir t.t. Stovyklos metu ypač stengtasi pabrėžti lietuviškumą ir lietuvių kalbos vartojimą. Stovyklautojai visi nešiojo sagas, kuriose atvaizduota trispalvė ir vytis. O tie, kurie ypač stengėsi daugiau lietuviškai kalbėti laimėdavo po „litą“. Tokių „litų“ daugiausia surinko Estela Belopetravičiūtė. Rankdarbių metu, be kitokių darbelių, buvo demonstruojamas juostų audimas. Užmestas stakles stovyklai parūpino p. Marija Remenčienė, Sao Paulyje gerai žinoma audėja ir net penkių stovyklautojų senelė. Juostų audimas ne vien tik mergaitėms — Augustas Zaluba galbūt labiau už visus susidomėjo šiuo tradiciniu lietuvių rankų darbu. Stovykloje taip pat buvo daromi kalėdiniai šiaudinukai ir velykiniai margučiai. Įvykusiame margučių konkurse teisėjos — stovyklos šeimininkės — premijas paskyrė Stasiui Žutautui (I-mą), Audrai Remenčiūtei (II-rą) ir Luciai Banytei (III-čią).

Pašnekesiai vyko atskirai lietuviškai kalbantiems (pravedė Daina Kojelytė) ir nekalbantiems (pravedė kun. Šeškevičius). Lietuviškai kalbančios grupės pašnekesio temos lietė ateitininkų organizaciją, principus-ideologiją, kuopos veiklą, Lietuvos geografiją ir istoriją, partizanus ir Viktorą Petkų, disidentą, kuris kaip tik kalėja už ateitininkišką veiklą. Stovyklautojai vieną popietę visi parašė po atvirutę idėjos broliui Viktorui. Šis užsiėmimas juos labai sudomino ir diskusijų metu jie svarstė galimybę tokį rašymą tęsti per visus metus. Pašnekesiai liet. nekalbantiems lietė krikščionių tikėjimo pagrindus, padėtį dabartinėje Lietuvoje ir t.t.

Kaip ir dienos programa, vakaro programos buvo įvairios. Teko sukurti vaidinimus nebylių ir ateities laužams, patiems rašyti vaidinimus ir padirbti lėles lėlių teatrui, sugalvoti kostiumus kaukių baliui, paruošti

„Susidraugavimo žaidimo“ dalyviai: Anna Paula Tatarūnaitė, Milda Remenčiūtė, Silvana Banytė, Agela P., Stasys Žutautas.

programas ir skelbimus televizijos vakarui ir t.t. Galbūt didžiausią įspūdį paliko partizanų vakaras. Dienos metu per pašnekesius buvo pakartota visa programa, kad tiek lietuviškai kalbantiems, tiek nekalbantiems, būtų aiški. Vakare, kelią apšvietus deglais, stovyklautojai iššygiavo per stovyklavietę link trijų stočių. Prie pirmos stoties — nežinomo partizano kapo kryžkelėje — buvo prisiminti visi Lietuvos gynėjai. Prie antros stoties — prie ežerėlio — buvo paminėtas kalinys Viktoras Petkus. Prisimindami kaip penki ateitininkų principai stiprina jo ryžtą, stovyklautojai stotyje — Ateitininkų Paunksmėje — apdegęs kryžius, nusviręs prie altoriaus, paminėjo Tylos Bažnyčią. Vakaras baigėsi šv. Mišiom.

Stovyklos paskutinį savaitgalį įvyko Sporto Šventė, kurios metu stovyklautojai (ir svečiai!) ryžtingai bėgo, šoko, mėtė balionus, ir leido popierinius lėktuvus. Be to, reikėjo kiekvienam būreliui sugalvoti uniformą, šūkį, dainą, žygį ir vėliavą. Teisėjų (mok. Julijos Tylaitės ir inž. Aleksandro Valavičiaus) pareigos nelengvos, bet pagaliau laiminguoju paskelbtas Beždžionių būrelis. O sekmadienį įvyko iškilmingos šv. Mišios ir posėdis, kurio metu moksleivio ateitininko įžodį davė Douglas Saldys, o studentės ateitininkės — Sigutė Lenkauskaitė. Iškilmes sekė pietūs, kuriuose

Teatro vakaro programos metu, Estella Belopetravičiūtė, Augustinas Zaluba, Douglas Saldys, Lucija Banytė, Stasys Žutautas ir Valteris Belopetravičius.

Pašnekesio metu: Regina Remenčiūtė, Lucija Banytė, Anna Paula Tatarūnaitė, Douglas Saldys, Sigutė Lenkauskaitė, Nida Remenčiūtė.

Ruošiantis laužui: Andrius Valavičius.

dalyvavo ir susirinkę svečiai — iš viso apie 50 žmonių.

Liepos mėn. 29 d. Sao Paulyje šv. Juozapo parapijos salėje įvyko Sigutės Lenkauskaitės išleistuvės ir stovyklos lyg tai ir užbaigimas. Žodžius tarė kun. Juozas Šeškevičius, Daina Kojelytė, Sigutė Lenkauskaitė, moksleivių kuopos pirm. Milda Remenčiūtė ir kiti. Stovyklautojams Daina ir Sigutė išdalino įvairias dovanėles atsiminimui ir palinkėjo, kad darbinga lietuviška dvasia pajusta stovykloje tęstųsi per visus metus. Stovyklautojai tėveliams ir kitiems svečiams pakartojo kelis stovykloje sukurtus pasirodymus, o po to visi padainavo. Vakaras baigėsi vaišėmis.

Pirmą sykį Brazilijoje įvyko sendraugių-šeimų stovykla. Ji įvyko prieš jaunimo stovyklą, liepos mėn. 11—13 d., taip pat Lituanikoje. Dalyvavo maždaug 15 suaugusių ir visas būrys vaikų. Buvo gera proga suaugusiems pakalbėti, pasidalinti mintimis, o vaikams paišdykauti gamtoje. Suaugusiems buvo trys pašnekesiai — du krikščionių pareigų klausimais, o trečias organizaciniais reikalais. Dalyviai buvo taip patenkinti šiuo bandymu, kad nutarė kas antrą mėnesį susirinkti Lituanikoje panašioms savaitgalio stovykloms.

Kaip ir anksčiau, Ateitininkų Federacijos valdyba stipriai parėmė stovyklą, atsiųsdami vyriausią vadovę Dainą Kojelytę ir finansiniai paremdami stovyklos ruošą. AF valdyba taip pat prisidėjo prie Sigutės Lenkauskaitės kelionės išlaidų. (Sigutė buvo atvažiavusi į Pietų Ameriką su „Nerijos" choru. Tą išvyką organizavo ir globojo Pasaulio Lietuvių Bendruomenė. Po gastrolės Sigutė pabuvo Argentinoje, Brazilijos ateitininkų stovykloje, ir Venecuelos jaunimo stovykloje). PLB Švietimo taryba parūpino Lietuvos geografijos vadovėlį ir lietuviškomis temomis skaidrių komplektą kuriuo domėjosi ir viena ir antra stovykla. Lietuvos istorijos vaizdinės santraukos aplanko egzempliorius visai stovyklai parūpino p. Antanas Dundzila — jie ne tik moksleivių stovykloje buvo vartojami, bet nukeliavo ir į Venecuelos jaunimo stovyklą. Sao Paulo ateitininkai 70 m. ateitininkų įkūrimo proga išleido dainorėlį — dėkojame tėvams saleziečiams, kurie suskubo atspausdint jį iki stovyklos pradžios. O dabar nekantriai laukiame naujo numerio Brazilijos ateitininkų laikraštėlio, kuris išeis tuoj po ateitininkų jaunimo šventės rugsėjo mėn.

Atžalos

LINA PALUBINSKAITĖ

PAUKŠTELIS

Sudiev paukšteli!
Tikiuos esi laimingas,
tikiuos esi laisvas —
Nors man ir liūdna,
tikiuos radai savus namus.

Pamatysiu tave kada nors
laisvoj dangaus erdvėj.
Pabersiu saują trupinių
šaltoj žiemoj.

LIETUS

Lietus —
Kaip skuba
šniokšdamas lauke.
Ir kaip naktis
dengia
užuolaidas dar taip ankstyvą dieną.
Gatvės šviesos
šoka aprasojusiuos languos,
ir šešėliai
braižo brūkšniais Tavo veidą.

SAULĖLYDIS

Saulė
leidžiasi pasislėpus
vakarų medžiuose.
Ir nuskilę
oranžinės atskalos
kybo
rudens šakose.
Saulė gula,
vakaruose diena ir medžiai
dyla.
Vakaras.

GAMTOS DIEVAS

Tu eini
per vasaros miškus —
Jauti meilę visiems
kuriuos sutinki.

Paukščiai Tau gieda,
medžiai suteikia pavėsį,
matai šaltinį
šnarantį su paukščių čiulbėjimu —
Pasilenki
ir paneri veidą
į šaltą tekantį vandenį.

Eini nieko negalvodamas
žvėrių numintu taku.
Nesvarbu kas esi,
ar kur eini —
Tave supa miškas —
Esi Dievas, visos gamtos Dievas.

Už šiuos eilėraščius 1979—1980 m. Ateities *jaunimo konkurse Lina Palubinskaitė laimėjo moksleivių poezijos pirmąją premiją. 1978—1979 m. jai buvo paskirta antroji poezijos premija. Lina yra Clevelando moksleivių ateitininkų kuopos narė.*

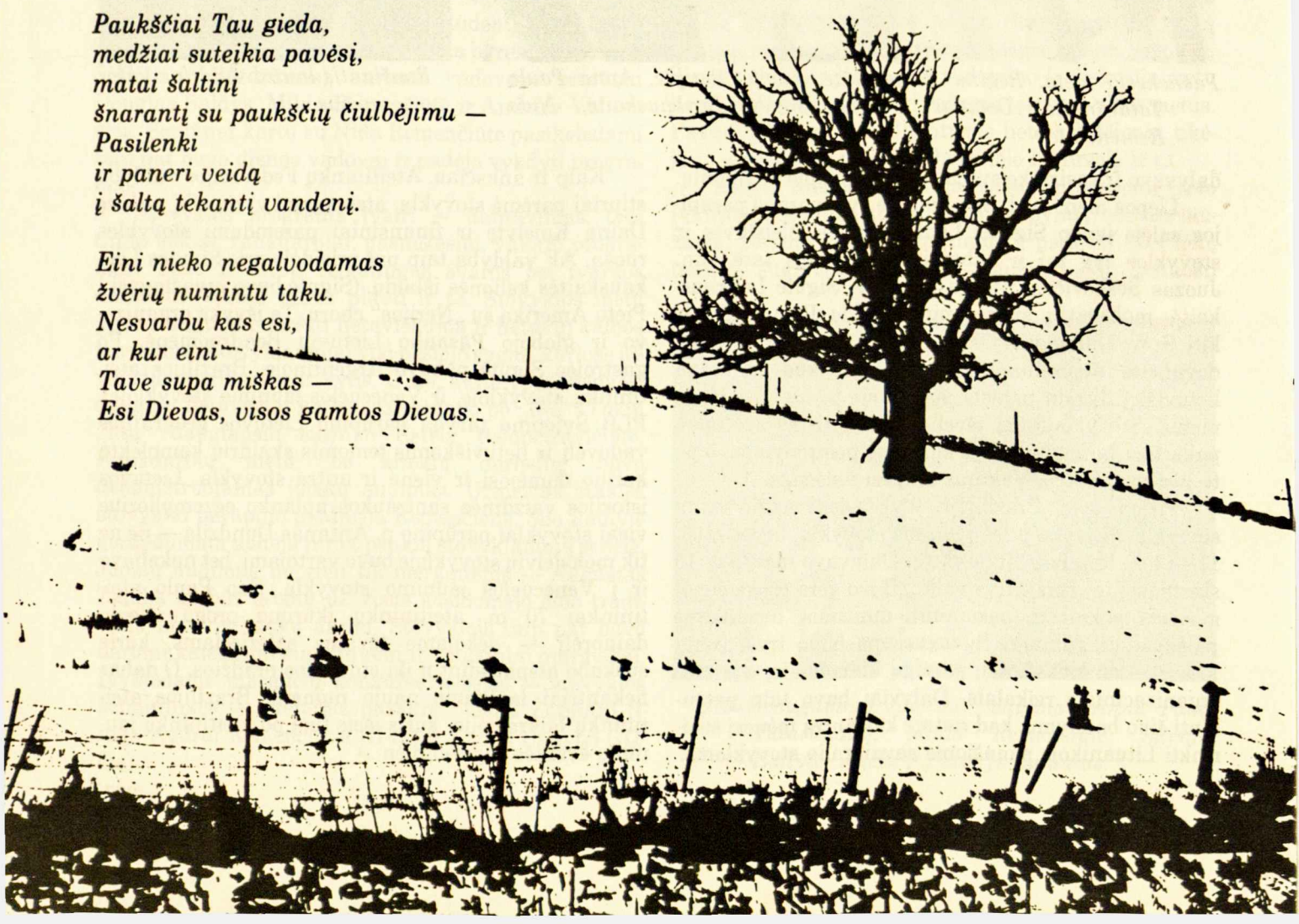

Nuotraukos ir užrašai yra Linos Grigaitytės š.m. „Ateities“ konkurso premijos laimėtoja.

O mieloji tu ir vėl dainuoji

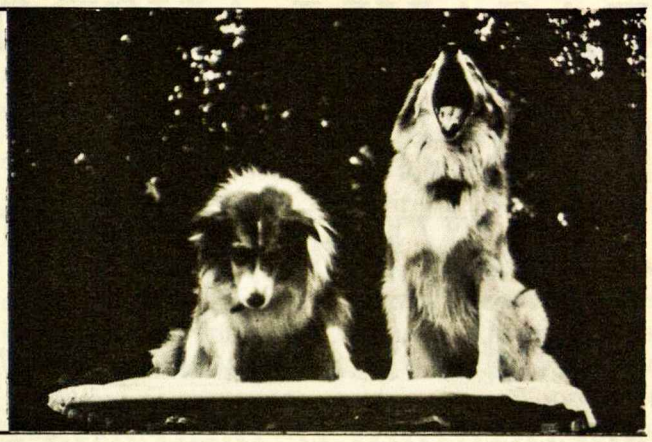

Kiek tyliau tavęs prašau

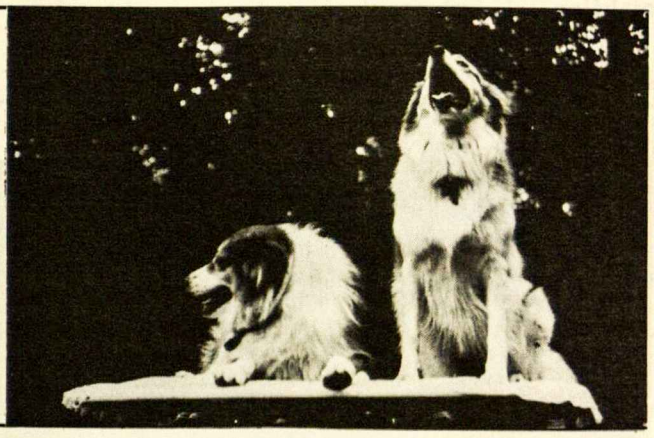

O jei nutiltum būtų dar geriau

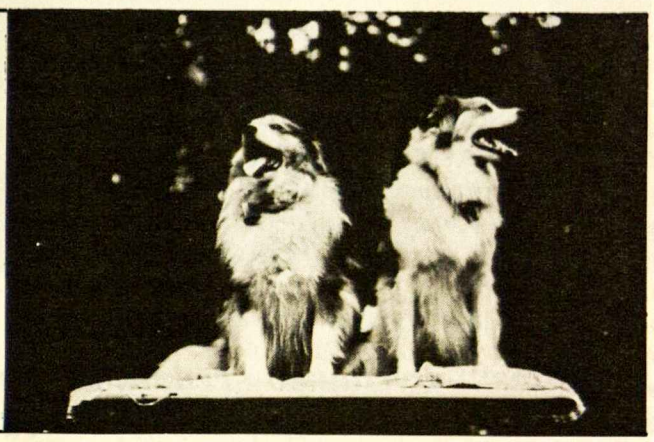

Ačiū!

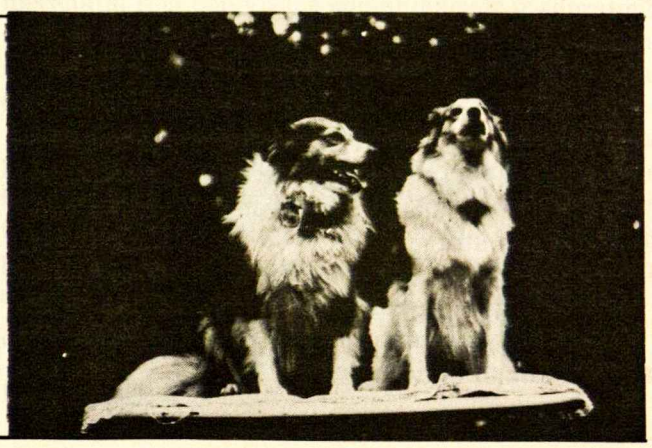

BUNDANTYS PAMATO PASAULĮ AUŠROS ŠVIESOJE, KURIOJE ATSIVERIA NAUJI HORIZONTAI

„Ateities“ žurnalo premijos įteikimo metu tarti sveikinimo ir padėkos žodžiai

„Ateities“ vyriausio redaktoriaus Kęstučio Trimako konkurso premijų įteikimo iškilmės atidaromasis žodis

Bundantiems priklauso auštąs rytas.
Drąsiems — bekraštis pasaulis.
Kuriančiųjų — nesibaigianti ateitis.
Tie, kurie bunda aiškiaregystėj, pastebi aušrą.
Aušra gi atneša rytą.
Tie, kurie turi tikros drąsos, veržiasi į gelmę.
Gelmėj gi jėga, kuri laimi pasaulį.
Bundantys pamato pasaulį aušros šviesoj, kurioj atsiveria nauji horizontai.

Drąsūs iš gelmės semiasi jėgos, kuri gimdo širdis užkariaujančius žodžius, vaizdus ir simbolius.

Matydami naujus horizontus ir gimdydami naujus žodžius, vaizdus ir simbolius bundantys drąsuoliai savo kūryba grindžia pamatus ateičiai.

* * *

Kaupiame ir džiaugiamės jaunųjų kūrybinėmis pastangomis.

Žavimės, kad ji bunda.

Džiaugiamės jų drąsa.

Viliamės, kad jie didesniu ar mažesniu įnašu dės naujus ateities pamatus — tautai, žmonijai, Kristaus karalystei.

* * *

Jau priartėjo svarbiausias ir labiausiai jaudinantis šio „Ateities“ vakaro momentas, kai rinktiniai jaunieji kūrėjai atsiims, jiems skirtas premijas bei atžymėjimus.

Tai momentas, kada jaunieji kūrėjai pasijunta suprasti ir priimami.

Tai momentas, kad „Ateities“ redaktoriai naujai pajunta jaunų talentų „medžioklės“ reikšmę, kada žurnalo administratorius atgaivina savo entuziazmą paštu skleisti jaunų bendradarbių pripildytus žurnalo puslapius, kada dar giliau suvokia savo dovanos prasmę dosnus premijų mecenatas ir kada pasikelia benusvyrančios galvos daugelio vyresnės kartos tautiečių, matant besiskleidžiančius jaunus mūsų tautos kūrybos pumpurus.

Tai ir yra pati didžiausia „Ateities“ žurnalo ir šio rengiamo vakaro reikšmė.

Konkurso premijų mecenatų vardu pasakytas dr. Albinos Prunskienės sveikinimas

Ačiū už suteiktą garbę tarti keletą žodžių šio iškilmingo vakaro proga.

Džiugu, kad *Ateitis* išvystė veiksmą, pagal savo pavadinimo prasmę „ — Veidu į ateitį ir ugdo jaunųjų kūrybą.

Sveikinu premijas laimėjusius laureatus, kurie savo talentus taip gražiai atskleidžia, kad tapo pirmaujančiais.

Sveikinu *Ateities* redakciją, kuri ne vien žurnalą iškėlė į aukštumas, bet ir iškelia mūsų gabųjį jaunimą, mūsų jaunus kultūrininkus, besireiškiančius įvairiose kūrybos šakose.

Tegul ir toliau *Ateitis* jaučia gyvenimo pulsą, kuria daugiau stiprių jėgų, taurių lietuvių apie save ir plečia kilnią, ateitininkišką idėją „Viską atnaujinti Kristuje". O kas dėl mūsų, mecenatų — tai turbūt pats geriausias investavimas, kokį mes savo gyvenime esam padarę, tai bus šis — apdovanoti, nors ir labai kukliai mūsų kūrybingąjį jaunimą.

Remkime savo jaunąją kartą ir kaip galėdami padėkime jai ruoštis ateičiai.

Tegul išnyksta tas tarpeklis, skiriantis jaunimą nuo vyresniųjų.

Tebūna visų mūsų pastangos, brangios Lietuvos ir mūsų išblaškytos, vargstančios tautos šviesesnei, geresnei *ateičiai.* Ačiū.

Premijas bei atžymėjimus laimėjusiųjų vardu Lino Palubinsko tartas žodis

Šiais laikais dažnai girdima, kad yra tarp žmonių komunikacijos stoka. Apsupti laikraščių, televizijų, radijų ir formalių ar privalomų pašnekučiavimų, pametam kitų supratimą. Jauni nesupranta senesnių. Vienos vietovės žmonės nesupranta žmonių iš kitos vietovės. Viena ateitininkų grupė nejaučia bendrumo su kita. Pasimetę šių laikų milžiniškoje visuomenėje, žmonės nebesusisiekia, nepasikeičia mintimis, nesupranta kitų nusiteikimų.

Bet šiandien pažymime mažą, bet vis stiprėjantį atsispyrimą prieš komunikacijos ir supratimo puvimą. Paminime rašinio eiles ir fotografijas, kurie visus paliečia bendru ūpu, bendra mintim, bendru pergyvenimu. Atsižvelgiam į žurnalą, kuris jungia visus bendruose užmojuose, tarp kurio viršelių kiekvienas randame mintį, vaizdą ar išsireiškimą, kuris mus paliečia, kurį suprantame ir kuris mus jungia su kitais, taip pat paliestais. Ypatingai pasididžiuojam lietuvių kalba: jaučiame per tą kalbą ryšį, matom kitus ta kalba rašančius ar šnekančius kaip savus. Tai yra pagrindas mūsų, kaip ateitininkų ir lietuvių, viens kito supratimo.

Padėka priklauso tiems, kurie supranta ir bando stiprint tuos ryšius, kurie išauga iš lietuviškos kūrybos. Padėka tiems, kurie dirba su *ateitim* tiems, kurie suruošė šį vakarą, kurie paaukojo lėšas premijoms. Žmonės, kaip kun. dr. Trimakas, *Ateities* redakcija ir mecenatai sėja lietuviškos komunikacijos ir supratimo sėklą. Iš tos sėklos, iš kūrybos, iš diskusijų, iš pasisakymų, išdygs supratimas, sugyvenimas ir bendradarbiavimas.

Jautri mintis, aštrus puolimas, graži eilė arba puikiai nufotografuotas vaizdas — visa tai matome kaip individai. Tuo pačiu tai matome ir interpretuojame kaip ateitininkai, kaip lietuviai. Esame vieni, pasimetę kūrinyje, bet beklajodami atrandame kitus ir su jais bendraujame dvasioje.

Garbė Kristui! **Ačiū...**

1979—1980 M. „ATEITIES“ JAUNIMO KONKURSO LAIMĖTOJAI

MOKSLEIVIAMS

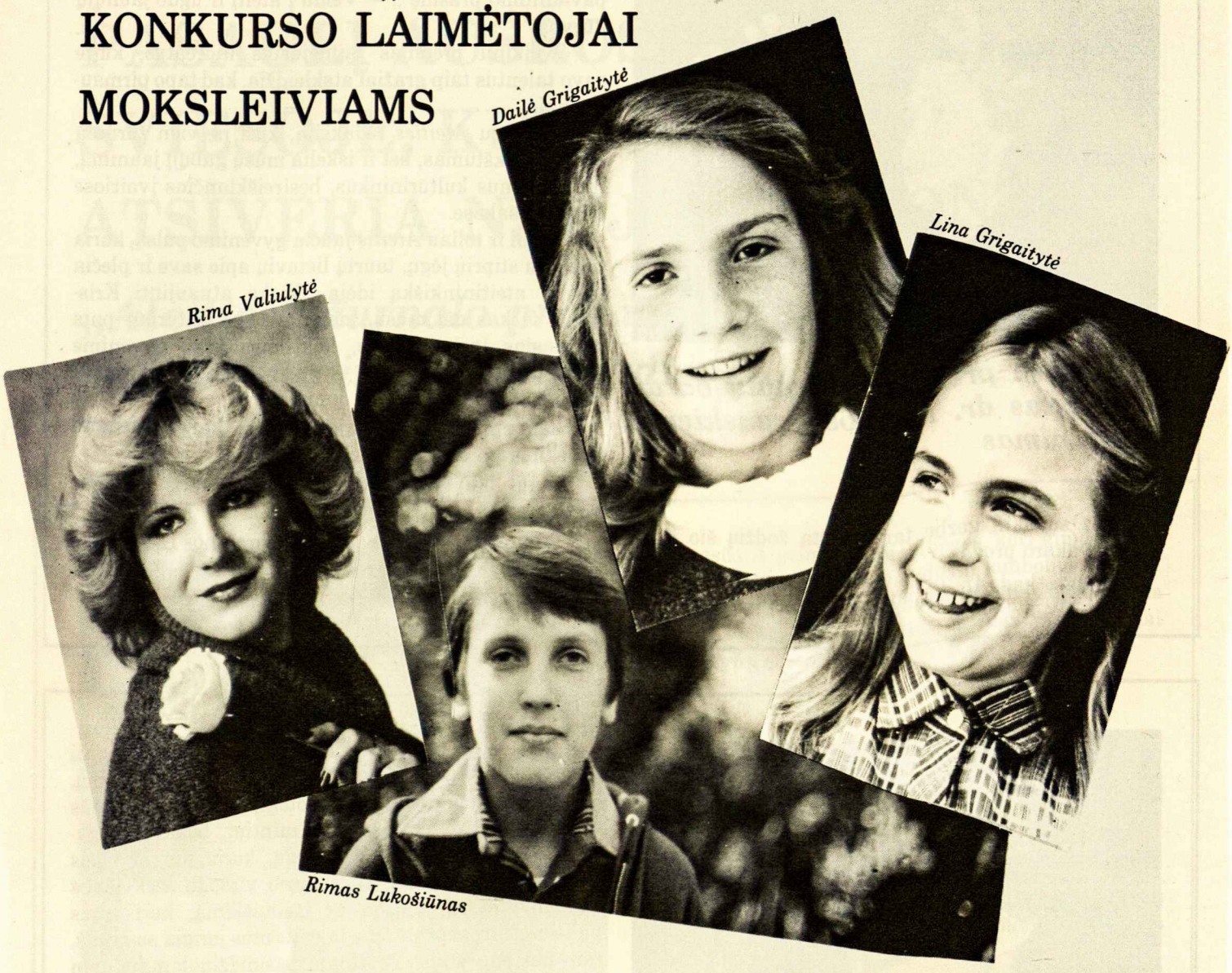

Už iliustracijas

Pirmoji premija — **Rimai Valiulytei** iš Chicagos už vaizdingą jaunimo apysakų iliustravimą. 50 dol. mecenatai — dr. Petras ir Stefa Kisieliai.

Antroji premija — **Rimui Lukošiūnui** iš Chicagos už grafikos iliustraciją (*Ateitis,* 4—5 nr., 149 psl.). 20 dol. mecenatė — Ateitininkų Sendraugių Sąjungos centro valdyba.

Už menines fotografijas

Pirmoji premija — **Dailei Grigaitytei** iš Northbrook, Ill. už dar neatspausdintas nuotraukas. 50 dol. mecenatė — dr. Albina Prunskienė.

Antroji premija — **Liudui Venclovai** iš Deerfield, Ill. už atspausdintą (*Ateitis,* 6 nr., 199 psl.) ir dar neatspausdintą nuotrauką. 20 dol. mecenatė — Detroito Studentų ateitininkų draugovė.

Atžymėjimas — **Linai Grigaitytei** iš Northbrook, Ill., už dar neatspausdintas nuotraukas.

Už veiklos fotografijas

Pirmoji premija — **Rūtai Musonytei** iš Oak Lawn, Ill., už moksleivių vasaros stovyklos fotografijas (*Ateitis,* 9 nr.). 50 dol. mecenatai — dr. Arūnas ir Aušrelė Liulevičiai.

Atžymėjimas — **Linui Vyšnioniui** iš Willowick, Ohio (*Ateitis,* 2 nr., 78 psl.).

Už prozą

Vienintelė premija toj srity — **Linui Palubinskui** iš Huntingon Beach, Calif. (šį rudenį pradėjo studijuoti DePaul universitete Chicagoj) už apysaką „Smėlio miestai, bangos ir sapnas“ (*Ateitis,* 8 nr.). 50 dol. mecenatė — dr. Albina Prunskienė.

Už poeziją

Pirmoji premija — **Linai Palubinskaitei** iš Clevelando už dar neatspausdintus eilėraščius. 50 dol. mecenatė — poetė Julija Švabaitė-Gylienė.

Antroji premija — **Lorai Vasiliauskaitei** iš Glen Ellyn, Ill., už dar neatspausdintą eilėraštį „Pasaulio vaikelis, Lietuvos vaikelis“. 25 dol mecenatas — Ateitininkų Federacijos vadas Juozas Laučka.

Už rašinį

Pirmoji premija — **Dainai Kamantaitei** iš Darien, Ill., už dar neatspausdintą rašinį. 50 dol. mecenatas — kun. dr. Ignas Urbonas.

Atžymėjimas — **Vitui Laniauskui** iš Cicero, Ill. už jo pereitų metų kalbą *Ateities* vakare (*Ateitis,* 1 nr., 15 pdl.).

Už veiklos aprašymą

Vienintelė premija toj srity — **Ritai Bureikaitei** iš Riverdale, Calif., už mėnesinius Los Angeles moksleivių ateitininkų kuopos aprašymus. 50 dol. mecenatai — dr. Kazys ir Marija Ambrozaičiai.

JAUNIMUI 19—30 METŲ AMŽIAUS

Audrius Tadas Klimas

Vida Kuprytė

Daiva Markelytė

Kristina Veselkaitė

Už veiklos aprašymus

Pirmoji premija — **Ritai Neverauskaitei** iš Sterling Heights, Mich., už žiemos kursų aprašymą (*Ateitis,* 7 nr., 243 psl.). 50 dol. mecenatė — Cicero moksleivių ateitininkų kuopa.

Antroji premija — **Kristinai Veselkaitei** iš Detroito (*Ateitis,* 3 nr., 114 psl. ir 6 nr. 206 psl.). 20 dol. mecenatas — Ateitininkų Šalpos fondas.

Atžymėjimas — **Andriui Kazlauskui** iš Euclid, Ohio, už įvairius aprašymus.

Už menines fotografijas

Pirmąją ir antrąją premijas dalinasi **Romas Kūhn** iš Warendorf, Vakarų Vokietijos (*Ateitis,* 1 nr.) ir **Jonas Kuprys** iš Cicero (įvairios nuotraukos). Kiekvienam po 35 dol. Mecenatas — Ateitininkų Šalpos fondas.

Už veiklos fotografijas

Pirmoji premija — **Jonui Kupriui** iš Cicero už įvairias dokumentines nuotraukas. 50 dol. mecenatė — Cicero moksleivių ateitininkų kuopa.

Antroji premija — **Vidai Kuprytei** iš Cicero (*Ateitis,* 4—5 nr.). 20 dol. mecenatė — Detroito Studentų ateitininkų draugovė.

Už prozą

Pirmoji premija — **Daivai Markelytei** iš Cicero už mergaitės dienoraštį Jaunimo kongrese (*Ateitis,* 1979, 9—10 nr., 301 psl.). 50 dol. mecenatai — dr. Arūnas ir Aušrelė Liulevičiai.

Antroji premija — **Vilijai Dėdinaitei** iš Fordham universiteto, Bronx, N.Y., už aprašymą „Kasdieninė išdavystė" (*Ateitis,* 7 nr., 229 psl.). 20 dol. mecenatė — Ateitininkų Sendraugių Sąjungos centro valdyba.

Atžymėjimai — **Lionei Bradūnaitei** už apysaką „Vienišasis" (*Ateitis,* 8 nr.); **Viliui Dundzilai** už pasaką „Vėjas ir jo žirgas" (*Ateitis,* 9 nr.) ir **Audriui Tadui Klimui** už apysaką „Žmogus, knyga ir dangus" (*Ateitis,* 9 nr.).

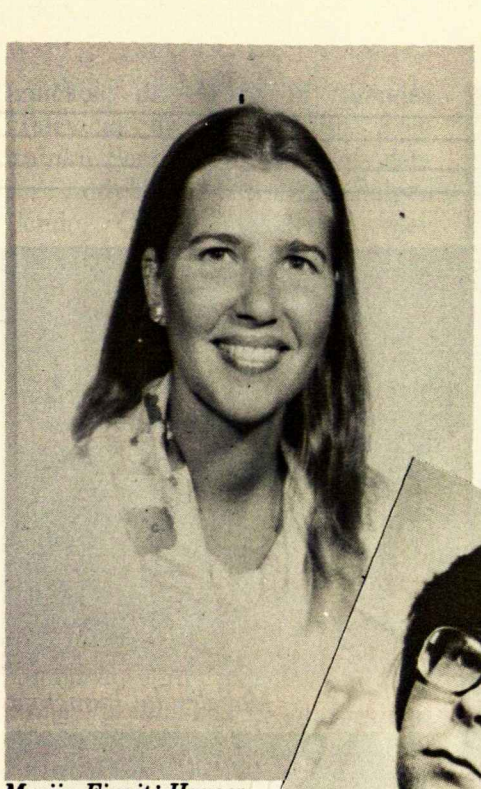

Marija Eivaitė-Hauser

Vita Musonytė

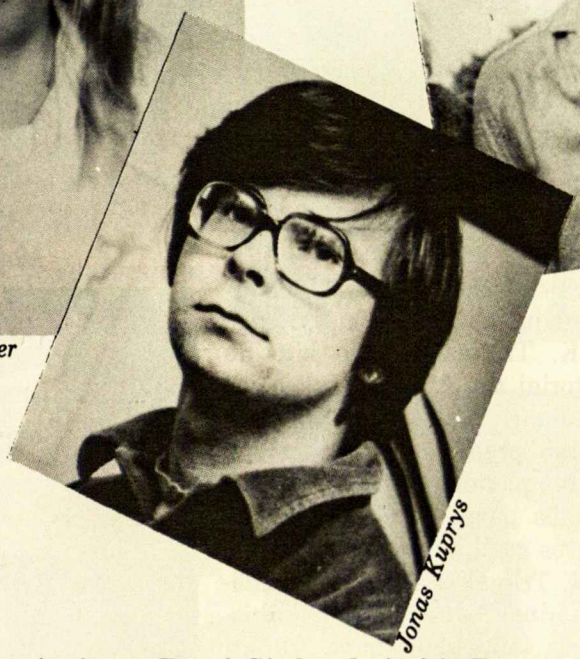

Jonas Kuprys

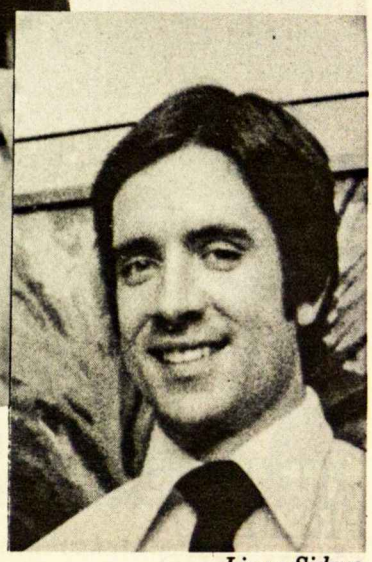

Linas Sidrys

Už poeziją

Vienintelė premija toj srity — **Rūtai Girdauskaitei** iš Toronto už dar neatspausdintus eilėraščius. 50 dol. mecenatė — dr. Albina Prunskienė.

Už iliustracijas

Pirmąją ir antrąją premijas dalinasi **Danguolė Stončiūtė-Kuolienė** iš Toronto (*Ateitis,* 3, 4, 5, 6 nr.) ir **Vytenis Žygas** (*Ateitis,* 2 nr., 20 psl.); kiekvienam po 35 dol. Mecenatė — Ateitininkų Sendraugių Sąjungos centro valdyba.

Už analitinį reportažą

Speciali premija — **Petrui Kisieliui** iš Cicero, Ill., už išsamų ir įžvalgų IV Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso aprašymą (*Ateitis,* 1979, 9—10 nr., 277 psl.). 50 dol. mecenatė — dr. Albina Prunskienė.

Už sociologinę studiją

Speciali premija — **Vitai Musonytei** iš Cicero, Ill., už lietuvių jaunimo tarpusavių ryšių studiją (*Ateitis,* 8 nr.). 50 dol. mecenatai — dr. Petras ir Stefa Kisieliai.

Už knygos recenziją

Speciali premija — **Marijai Eivaitei-Hauser** iš Chicagos (šiuo metu Lexingtone, Mass.) už rašyt. Alg. Landsbergio novelių rinkinio recenziją (*Ateitis,* 8 nr.). 50 dol. mecenatai — dr. Kazys ir Marija Ambrozaičiai.

Už straipsnį

Speciali premija — **dr. Linui Sidriui** iš Chicagos (šiuo metu Gainesville, Floridoj) už straipsnį „Kartų iliuzijos" (*Ateitis,* 6 nr., 190 psl.). 50 dol. sumos jis atsisakė.

Veikla

Moksleiviai laimėtojai

„ATEITIES“ PREMIJŲ IŠKILMĖS
Chicagoje

„Duona iš Tavęs. Žodis iš Tavęs... Laimink mus, susirinkusius prie Tavo duonos stalo ir prie Tavo žodžio stalo“, — šiais invokacijos žodžiais Dievo palaimos „Ateities“ žurnalo bendradarbių bei skaitytojų gausiai šeimai ir „Ateities“ vakaro vaišių dalyviams prašė žurnalo vyr. redaktorius kun. Kęstutis Trimakas.

Šį „Ateities“ vakarą spalio 18 d., Jaunimo centre Chicagoje atidarė rengimo komiteto ir Ateitininkų Sendraugių Sąjungos pirmininkas Vytautas Šoliūnas, pirmiausia pakviesdamas gausiai susirinkusius svečius pasistiprinti vakarienės vaišėmis. Gausu buvo ir vyresniųjų ir jaunimo.

Po vaišių sekė „Ateities“ konkurso premijų įteikimas. Po vyr. red. kun. K. Trimako žodžio kitu du redaktoriai dr. Arūnas Liulevičius ir Aldona Zailskaitė perskaitė konkurso premijų bei atžymėjimų laimėtojų pavardes. Premijas įteikė ir rankos paspaudimu jaunuosius laureatus sveikino vyr. redaktorius kun. K. Trimakas ir žurnalo administratorius Juozas Polikaitis. Premijų laimėtojai buvo sutikti garsiu plojimu. Ne visi galėjo į šias premijų įteikimo iškilmes atvykti, nes kai kurie premijuoti „Ateities“ bendradarbiai buvo iš Kanados, rytinio ir vakarinio JAV-ių pakraščių ir net Vakarų Vokietijos. Iš viso jų buvo 32. Jiems buvo išdalyta tūkstantis su viršum dolerių, suaukotų keliolikos mecenatų: dr. Albinos Prunskienės, dr. Kazio ir Marijos Ambrozaičių, dr. Petro ir Stefos Kisielių, Julijos Švabaitės-Gylienės, kun. dr. Igno Urbono, Ateitininkų Federacijos vado Juozo

ASS pirm. V. Šoliūnas atidaro „Ateities“ vakaro iškilmes.

Studentai laimėtojai.

Laučkos, dr. Arūno ir Aušrelės Liulevičių, dr. Lino Sidrio, Ateitininkų Sendraugių Sąjungos centro valdybos, Ateitininkų Šalpos Fondo, Cicero moksleivių ateitininkų kuopos ir Detroito studentų ateitininkų draugovės.

Mecenatų vardu laimėtojus pasveikino dr. A. Prunskienė: „Sveikinu premijas laimėjusius laureatus, kurie savo talentus taip gražiai atskleidė, kad tapo pirmaujančiais. Sveikinu „Ateities" redakciją, kuri ne vien žurnalą iškėlė į aukštumas, bet ir iškelia mūsų gabųjį jaunimą, mūsų jaunus kultūrininkus, besireiškiančius įvairiose kūrybos šakose". Premijas laimėjusių vardu padėkos žodį tarė Linas Palubinskas iš Californijos, šį rudenį pradėjęs studijuoti Chicagos DePaul universitete:

„Ateities" vakaro meninę programą atliko Rasos Šoliūnaitės vadovaujama dainininkų grupė: D. Kamantaitė, P. Alekna, D. Polikaitytė ir Saulius, Vida, Zita, Audronė ir Linas Šoliūnai.

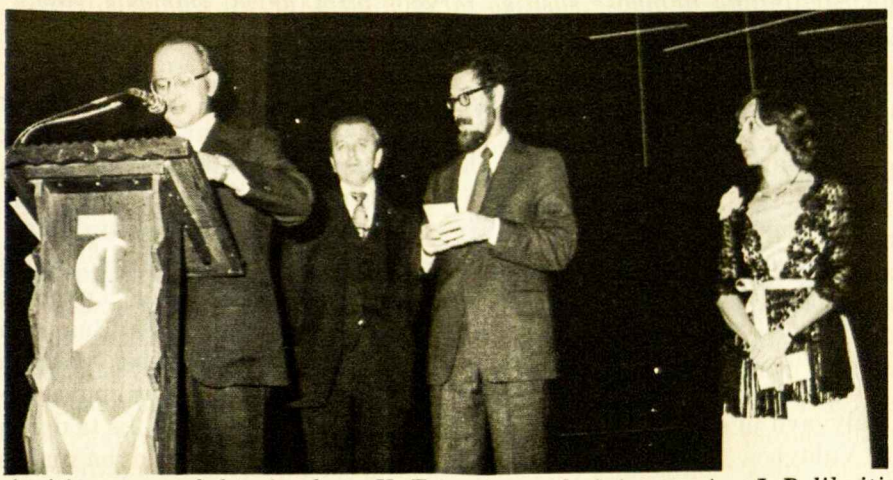

Ateities *vyr. redaktorius kun. K. Trimakas, administratorius J. Polikaitis ir redaktoriai dr. A. Liulevičius ir A. Zailskaitė premijų įteikimo metu.*

„Šiais laikais... yra tarp žmonių komunikacijos stoka... Bet šiandien pažymime mažą bet vis stiprėjantį atsispyrimą prieš komunikacijos ir supratimo puvimą. Paminime rašinius, eiles ir fotografijas, kurie visus paliečia bendru ūpu, bendra mintim, bendru pergyvenimu. Atsižvelgiam į žurnalą, kuris jungia visus bendruose užsimojimuose... Padėka priklauso tiems, kurie supranta ir bando stiprinti tuos ryšius, kurie išauga iš lietuviškos kūrybos..."

Meninėje programoje Rasos Šoliūnaitės vadovaujama jaunų dainininkų grupė „Ateities garsai" padainavo keletą nuotaikingų melodijų: „Supinsiu dainužę", „Atsikėliau anksti rytelį", „Ei, draugužį", „Kur gimta padangė" ir „Rig dig di, rig dig do". Šiai dainų grupei priklauso Šoliūnų jaunimas Audronė, Vida, Zita, Linas ir Saulius, Daina Kamantaitė, Dalia Polikaitytė ir Paulius Alekna.

Programos pranešėja buvo Aldona Zailskaitė. Prieš pradedant šokius, vakaro rengimo komiteto pirm. Vyt. Šoliūnas padėkojo visiems prie šio renginio prisidėjusiems ir į jį atsilankiusiems. Ilgu plojimu buvo įvertintos „Ateities" vyriausio redaktoriaus, kitų redaktorių bei administratoriaus pastangos leidžiant šį visus ateitininkus rišantį žurnalą.

Tame pačiame vakare buvo paskelbta, kad 1980—1981 m. „Ateities" jaunimo konkurso premijoms jau yra suaukota arba pažadėta 1770 dolerių suma. Kun. dr. Juozas Prunskis pažadėjo 1000 dolerių; Kebliai, Kamantai, Kyliai, Kaulėnai ir Kleizos — 500 dolerių; dr. Janina Jakševičienė įteikė 50 dol., o Faustina Mackevičienė pati paaukojo ir iš savo sukviestų svečių tame vakare surinko 220 dolerių.

Scena buvo labai skoningai ir prasmingai papuošta ateitininkų ženklu ir septyniais kryžiais, paruoštais Marijos Smilgaitės.

Šokiams grojo Pakšto orkestras. Šoko ir vyresnieji, ir jaunimas. Pirmieji greičiau „pasidavė", jaunimas buvo ištvermingesnis — iki pirmos valandos po vidurnakčio.

Šiuo vakaru tinkamai buvo įvertintos po „Ateities" sparnais kūrybingo lietuvių jaunimo kūrybinės pastangos, kultūringai buvo pasilinksminta bei pabendrauta ir tuo pačiu sutelkta lėšų toliau žurnalo leisti. Padėka visiems prie šio vakaro pasisekimo prisidėjusiems!

Pamilęs „Ateitį"

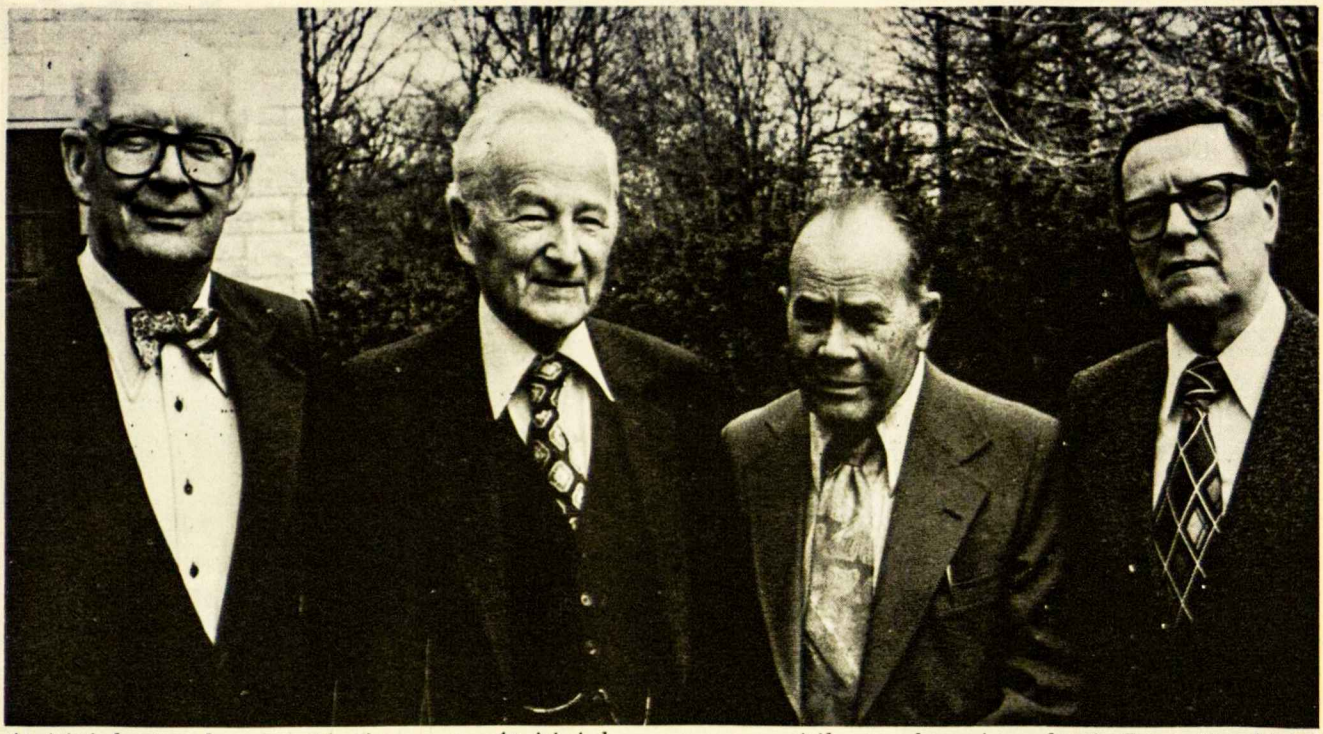

Ateitininkų tarybos suvažiavimo metu Ateitininkų namuose susitiko tarybos pirm. dr. A. Damušis, Ateitininkų Federacijos vadas J. B. Laučka, prof. S. Sužiedėlis ir dr. P. Kisielius.

Iš Ateitininkų Federacijos valdybos posėdžio.

Rugsėjo 30 d. Ateitininkų Federacijos valdybos posėdyje, federacijos vadas Juozas Laučka nušvietė praeitų kelių mėnesių atliktų darbų ir įvykių raidą. Pirmiausia, Ateitininkų Federacijos vardu buvo pasiųstas padėkos laiškas Jo Eminencijai Philadelphijos arkivyskupui kardinolui Kroll už birželio mėnesį paskelbtą „Maldos dieną už Lietuvą". Taip pat buvo pasveikintas raštu Jo Ekselencija arkivyskupas James A. Hicky, naujasis Vašingtono katalikų arkivyskupijos ganytojas. Galima priminti, jog 1977 metais ateitininkų federacijos kongreso metu, arkivyskupas James A. Hicky dalyvavo iškilmingose pamaldose Clevelando katedroje ir tarė žodį. Savo atsakyme arkivyskupas J. A. Hicky rašo: „Aš branginu daug nuostabių atsiminimų iš Jūsų 1977 metų kongreso Clevelande. Prašau užtikrinti Federacijos narius, kad aš meldžiuosi už įgyvendinimą tų dalykų apie kuriuos Jums kalbėjau Clevelande: Kristaus viešpatavimą, visų žmonių gerovę ir puoselėjimą Jūsų kilnių lietuviškų vertybių".

Vasaros metu Federacijos vadas dalyvavo moksleivių ateitininkų stovyklose Dainavoje ir Neringoje, sendraugių stovykloje Kennebunkporte ir Vyčių seime Bostone. Jisai aplankė New Yorko, Toronto, Montrealio, Rochesterio, Chicagos ateitininkų skyrius ir dalyvavo jų šventėse.

Valdybos nariai buvo painformuoti, jog religinės literatūros premija buvo paskirta kun. A. Rubšiui už jo veikalą „Raktas į Naująjį Testamentą". Premija bus įteikta spalio 19 d. ALRK. Federacijos kongreso metu Detroite. Premijos mecenatas yra kun. dr. J. Prunskis.

Vienas didžiųjų Federacijos valdybos rūpesčių šiuo metu yra JAS centro valdybos sudarymas. Iki šiol nei Chicagoje, nei Detroite nei Clevelande JAS centro valdybos sudaryti nepasisekė.

Studentų referentas Gundis Vaitkus trumpai papasakojo apie sėkmingą studentų ateitininkų vasaros stovyklą Tippecanoe, Ohio... Stovykla nebuvusi gausi skaičiumi, tačiau praėjusi darnioje ir kūrybingoje nuotaikoje.

Pranas Baltakis taip pat pranešė apie sėkmingai praėjusias sendraugių stovyklas Dainavoje ir Kennebunkporte. Sendraugių referentas taip pat paminėjo, jog dar vis tebejieškoma kandidatų naujajai sendraugių sąjungos centro valdybai sudaryti.

Pasikeista nuomonėmis „Mūsų idėjos dabarties šviesoje" knygučių serijos leidimo reikalais. Buvusioji Ateitininkų Federacijos valdyba tam darbui koordinuoti buvo pakvietusi dr. A. Norvilą. Jis tą darbą sėkmingai atlieka. Valdyba nutarė kreiptis į Ateitininkų Sendraugių Sąjungos centro valdybą ir prašyti ją imtis iniciatyvos tų knygelio išleidimui. Pirmoji knygutė „Žmogus ir istorija", paruošta prof. dr. A. Maceinos netrukus turėtų būti spausdinama.

Plačiau buvo svarstyta, kaip efektingiau paminėti *Ateities* žurnalo 70-ties metų jubiliejų ateinančiais metais. Buvo iškelta mintis suruošti bendrą visų sąjungų jubiliejinę stovyklą Dainavoje. Federacijos valdyba nuoširdžiai kviečia plačiąją ateitininkiją ypatingai sąjungų centro valdybas ir kuopų bei skyrių valdybas tuo klausimu pasisakyti ir padaryti konkrečių pasiūlymų.

Federacijos valdyba paskyrė 100 dolerių Amerikos Lietuvių Jaunimo Sąjungos, 18-kos lietuvių demonstrantų bylos gynimo fondui.

J. V.

Clevelando Jaunučiai

Clevelando jaunučiai iškylos metu: R. Bublytė, D. Šilgalis, A. Bublytė, I. Šilgalytė ir M. Stungys.

Blėstanti rudens saulutė liudija pabaigą vasaros džiaugsmų. Visi sugrįžta į darbą. Prasidėjo lietuviška mokykla, organizacijų veikla. Virš galvų išsirikiavę paukščiai skrenda į šiltesnes vietoves. Mes Clevelande, lyg tie paukšteliai, sugrįžtam į mūsų taip šiltus, jaukius namus, Dievo Motinos Nuolatinės Pagalbos parapiją, kurioje rudenį iš naujo prasideda gražiai išsišakojusi visuomeninė veikla.

Clevelando Jaunučiai ateitininkai kas antrą savaitę šioje pastogėje, tuoj po lietuviškų pamaldų, taip pat randa šiltą prieglobstį. Jau treti metai kaip Jaunučiams, sumaniai ir darbščiai vadovauja Giedrė Ješmantienė. Jai talkininkauja Rena Vyšnionytė, Zita Stungienė ir šiais metais naujai įsijungusi į talką, Aldona Zorskienė. Vadovių padėjėjos moksleivis, Rimas Puškorius.

Stengiamasi naudotis Jaunučių programa, kuri yra gražiai paruošta ir atspausdinta leidinio formoje Jaunučių Ateitininkų sąjungos centro valdybos, Detroite. Bandoma kiek galima vaizdžiau pristatyti Ateitininkų organizaciją, jos principus. Tatgi, vadovaudamiesi šeimyniškumo principo dvasia, visi nariai susirinko pirmam metų susirinkimui rugsėjo mėnesį. Visi buvo suskirstyti poromis. Kiekvienas asmuo, atėjęs į susirinkimą, turėjo susirasti savo porą pagal gautą į rankas popieriaus formą. Susiradus viens kitą, reikėjo išgauti kiek galima daugiau žinių, kad galėtum vėliau kuo tiksliau apibūdinti susirinkusiems savo porą. Jautrus momentas būna šiame susirinkime, matant taip gražiai bendraujant jau suaugusį jaunį su dar mažyčiu, naujai įstojusiu jaunučiu.

Antrame susirinkime pajutom tikrą visuomeniškumo principo dvasią. Jaunesni būreliai iškylon nukeliavo į ponų Degučių namus. Ten p. Viktoras Degutis visų dideliam susidomėjimui parodė bičių avilius. Paaiškino, kaip medus avilyje atsiranda, kaip koriais išimamas. Kiekvienas iš iškylos sugrįžo rankutėse suspaudęs medaus stiklinukę, ant kurios buvo gražiai išrašyta. „Darbštus-i, kaip bitelė". Pamatę bičių taip kruopštų darbą, visi pajuto kiek daug galima atsiekti, dirbant kartu, darniai.

Spalio mėnesio susirinkimas buvo skirtas gamtos atpažinimui. Labai gaila, kad kartu su susirinkimu planuota iškyla į Holden Arboretum, dėl nepalankaus oro, negalėjo įvykti. Tačiau visi susirinkę darbavosi paruošime pavyzdžiams skirtingų rudens lapų. Lapus, tarp sviestinio popieriaus gražiai įprosintus, visi parsinešė, su sąrašu kitų medžių, kad galėtų pasinaudoti kitoje iškyloje į gamtą.

Dar metų tik pradžia — tačiau labai graži. Džiaugiamės vadovų kruopščiu darbu ir Jaunučių entuziastinga dvasia. Sėkmės!

Regina Šilgalienė

Clevelando jaunučiai iškylos metu (iš kairės į dešinę): S. Beržinskas, V. Barzdukas, R. Ješmantas, R. Penkauskaitė, T. Beržinskas, P. Ješmantas, K. Mataitė ir V. Žiedonytė.

ATEITININKIJOS 70 M. MINĖJIMAS Sidnėjuje

Rugpiūčio 24-tos pavakary, Sydnėjaus Ateitininkai atšventė Ateitininkijos septyniasdešimtmetį, susirinkdami į Šeimyninį vakarą parapijos salėje, Lidcombėje. Vakaras praėjo su užkandžiais, šokiais bei menine programa.

Susirinkusius sveikino Sydnėjaus Sendraugių pirmininkas Antanas Kramilius, primindamas Vakaro pagrindinį tikslą; paminėti Ateitininkijos septyniasdešimtmetį. Sveikinimo žodį tarė ir Sydnėjaus klebonas, ateitininkų dvasios vadas, kun. Petras Butkus. Pasivaišinus ir pasišokus sekė vakaro meninė dalis, kurią pravedė Edvardas Lašaitis.

Meninės programos atlikėjai Sydnėjaus jaunučiai bei moksleiviai, kurie pasigėrėtinai gerai pasirodė. Pirmoji pasirodė jaunutė Julytė Viržintaitė, padainuodama kun. Butkaus sukurtą dainelę. Ją sekė jaunutis Mark Sweeney, pagrodamas akordeonu. Toliau sekė vaidinimas; Vito Laniausko „Didžiausio tinginio varžybos", kuriame pasirodė Sydnėjaus moksleiviai, pagalbon pasikvietę inž. V. Jušką. Pirmą Tinginį suvaidino Justinas Ankus, antrą Tinginį Raimundas Stasiūnaitis ir Trečią Tinginį Jonas Petčiulis. Fondo Valdytoją pasigėrėtinai atliko Mikutis Burokas. Pranešėjo vaidmenį atliko Vytautas Juška. Vaidinimo paruošimu pasirūpino ponia Jadvyga Burokienė. Toliau sekė Antanas ir Audrius Lašaičiai sudainuodami Tėvelio paruoštą humoristinę dainelę. Programą baigė moksleiviai Mikutis ir Petriukas Burokai, kurie sušoko stilizuotą šokį: „Iš kitos Planetos Erdvės Užpuolikai". Jie dalyvius sužavėjo ne vien savo gražia šokio išraiška, bet ir įdomiomis uniformomis, kurios būtų pilnai tikusios ir „Star-Trek" aktoriams.

Pasibaigus programai, toliau tęsėsi užkandžiai, pokalbiai, dainos ir šokiai. Papildyti iždininko sparčiai betuštėjančią „kišenę" buvo pravesta loterija, kuri turėjo ir savotiško humoro dalelę. Paskleidus gandą, kad bus traukiama „devynių karatų apykaklė" visi laukė to nepaprasto fanto traukimo. Fanto laimikiui teko garbė patirti kad „devynių karatų apykaklė" tai „devynių morkų apykaklė". Kaip bebūtų, tai prisidėjo prie linksmos vakaro nuotaikos, kuri šimtukei dalyvių davė progos kartu pabūvoti, pasidžiaugti ir prisiminti savo organizacijos gyvasties šventę.

Nors negausi ateitininkų šeimynėlė Sydnėjuje, jos ateitis rodos šviesi. Iš buvusių jaunučių jau suformuota moksleivių kuopa, kuri pradeda savo pirmuosius žingsnius. Sendraugių tarpe matosi daug ryžto veiklą pagyvinti ir į ją įtraukti daugiau jaunimo.

Vyt. Juška

Sydnėjaus ateitininkų vadovai ir jaunimas rugsėjo 14 d. Tautos šventės minėjime. Kairėje — ižd. Edvardas Lašaitis ir dvasios vadas kun. Petras Butkus. Dešinėje — sekr. Aldona Stasiūnaitienė ir sendraugių pirm. Antanas Kramilius.

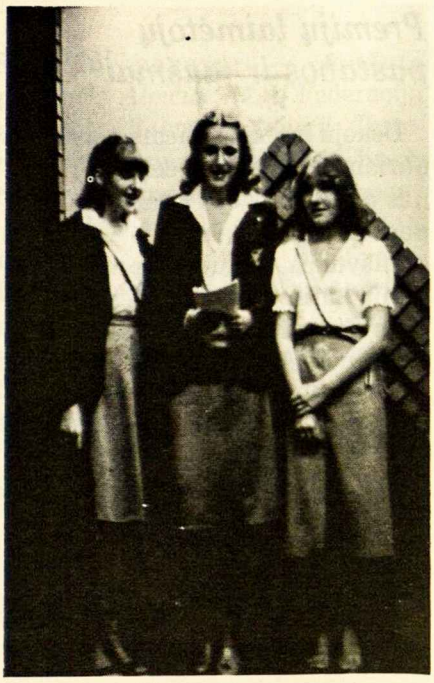

Dalia Polikaitytė, Rita Stukaitė ir Nelda Ziliūtė dainuoja kun. Alf. Lipniūno moksleivių kuopos šventės programos metu.

MOKSLEIVIŲ SUSIRINKIMAI
Hamiltone

Rugsėjo 28 d. įvyko Hamiltono moksleivių ateitininkų pirmasis metų susirinkimas pas ponus Grajauskus.

Pirmas susirinkimo darbas buvo išrinkti naują valdybą. 1980—1981 metų valdybą sudaro: Aldona Gedrimaitė ir Ramunė Pleinytė, pirmininkės; Rūta Kamaitytė, sekretorė; Rimas Šiulys, iždininkas; Ramona Ciparytė, narė. Šiais metais globėja pasiliko Dalia Grajauskaitė-Trumpickienė.

Susirinkime taip pat pradėta ruoštis metinei šventei, kuri įvyks lapkričio 8—9 dienomis.

Susirinkimas baigtas vaišėmis. Tikimės, kad ateinantys metai bus įspūdingi ir darbštingi visiems kuopos nariams.

Hamiltono moksleivių antrasis metų susirinkimas įvyko spalio 19 d. Jaunimo Centre po šventų mišių. Dalyvavo kuopos narių ir globėja, D. Trumpickienė.

Šitame susirinkime aptarėme šventės reikalus. Pradėjome planuoti programos meninę dalį ir laikraštėlį. Laikraštėlis pavadintas ir jo tema yra „Praeitis, dabartis ir ateitis".

Susirinkimą baigėme ir susitarėme vėl susitikti sekantį sekmadienį, spalio 26 d. pas Elytę Budininkaitę.

Ramunė Pleinytė

ANGLIS IR ŠIENAS
pas Chicagos studentus

Spalio 3 d., puse aštuonių valandos vakaro rinkosi studentai ateitininkai — Ateitininkų rūmuose Lemonte. Po maldos, visi matėme Tėvo Kezio filmą apie Pensilvanijos lietuvius angliakasius. Prieš šimtą metų pradėjo lietuviai emigruoti iš Lietuvos į Pensilvaniją, kasti anglis. Toks gyvenimas sukūrė daug „liaudies" dainų apie angliakasių gyvenimą. Filme pasakojo seniai atvykę lietuviai, kaip jie nenorėdami paliko Lietuvą.

Po filmo Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirm. Vyt. Kamantas mums pasakojo apie lietuvių emigraciją į JAV. Jis pradėjo šitaip — „Lietuvių emigracija prasidėjo su Adomu ir Ieva. Kai Ieva buvo Dievo sutverta, „ji praverdama akis, pamatė Adomą ir sakė Įdomu. O Adomas, pamatęs Ievą, paėmė ją už rankos ir pasakė „Eiva" ir tada abu emigravo iš rojaus". Toliau p. Kamantas pasakojo apie emigracijos bangas ir, kad prieš lygiai šimtą metų buvo išleista Chicagoje pirmoji lietuvių knyga „Istorija septynių mokytojų". Kas norėtų daugiau žinių apie lietuvių emigraciją, ponas Kamantas pataria kreiptis į Lietuvių Enciklopediją.

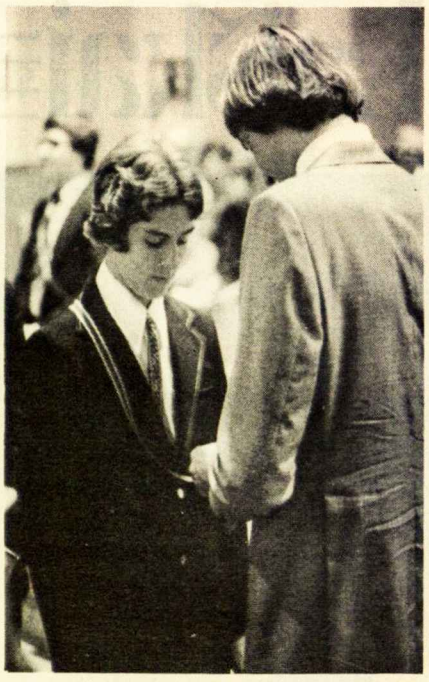

Tomas Kubilius gauna MAS juostą Chicagos kun. Alf. Lipniūno kuopos šventės metu.

Po kavos ir pyragaičių, visi išvyko į artimą žirgyną, kur mūsų laukė pasivažinėjimas šieno vežime ir laužas.

Nida Misiulytė

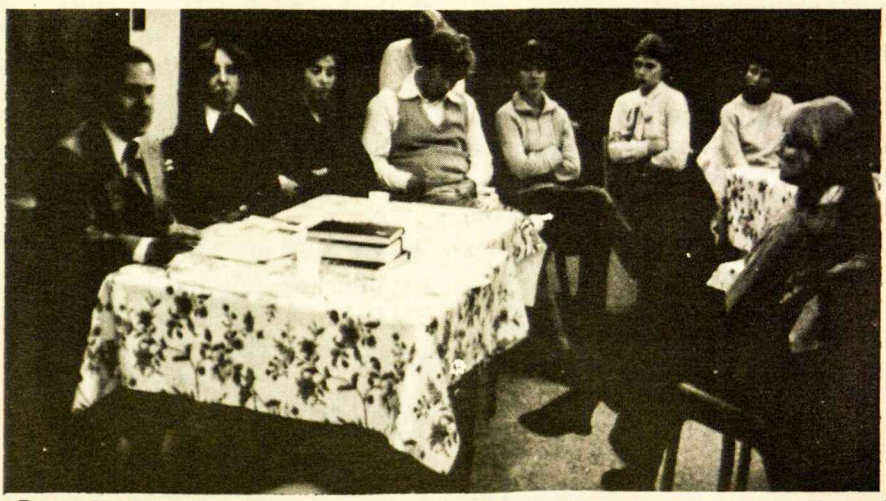

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirm. Vyt. Kamantas (kairėj) kalba apie senuosius Amerikos lietuvius Chicagos studentams ateitininkams — (prie jo) viešnia iš Sao Paulo Sofija Žytautaitė, Rasa Kamantaitė, Vilius Dundzila, (už jo) Saulius Čyvas, Daina Kamantaitė, Domas Lapkus, Lionė Bradūnaitė ir Nida Misiulytė.

Laiškai

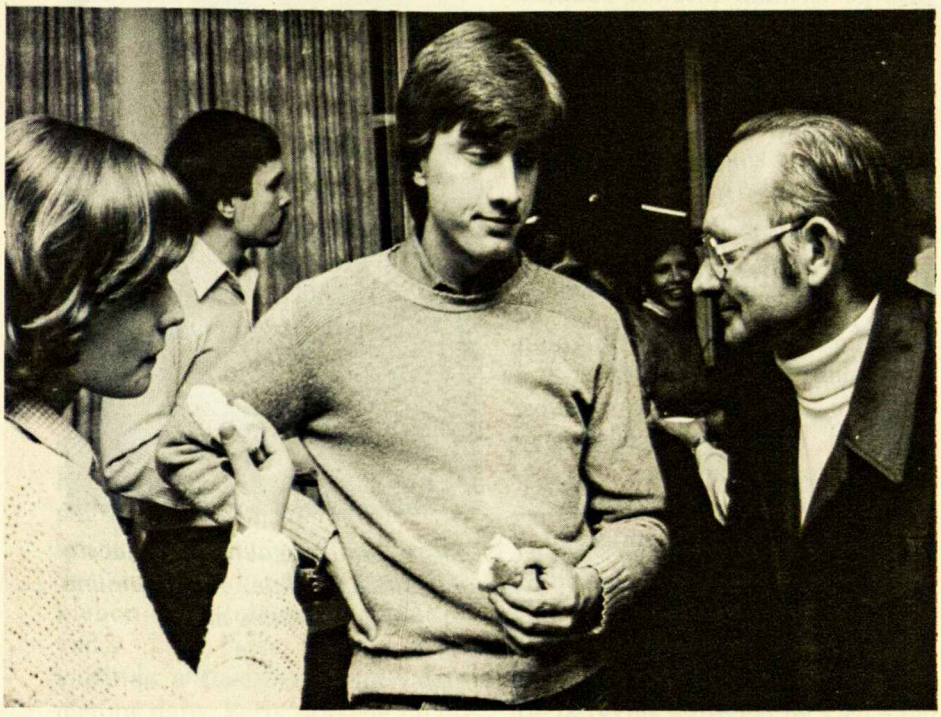

Ateities *vyr. redaktorius kun. K. Trimakas kalbasi su studentais R. Končiūte ir E. Salikliu Chicagos studentų draugovės susirinkimo metu.*

Didžiai Gerbiamas Ateities Redaktoriau,

Susirinkę kursų mes, moksleiviai ir studentai iš Rytų pakraščio, išklausę pašnekesių apie ateitininkų spaudą, prisimename ir Jus jau tiek metų taip kruopščiai ir gyvai redaguojantį mūsų žurnalą Ateitį. Esame Jums ir Jūsų talkininkams giliai dėkingi ir prašome toliau mums vadovauti bei mus įkvėpti savo giliom mintim, vaizdžiu ir aktualiu mūsų problemų pristatymu. Linkime Jums sėkmės ir Dievo palaimos.

GARBĖ KRISTUI!

Kursų vadovai ir kursantai Putname, Conn., JAV: Kun. Stasys Yla, Ramunė Jasaitytė, Viktutė Kubiliūtė, Darius Kudzma, Antanas Kulbis, Dalia Sakaitė, Ramunė Rygelytė, Laura Gudelytė, Vita Rygelytė, Petras Tutinas, L. Kulbienė, Marija Valienė, Jūra Viesulienė, Aras Sužiedėlis, Andrius Janušas, V. Sužiedėlis, Gailė Rastonytė, Algirdas Lukoševičius, Asta Lukoševičiūtė, Audrė Lukoševičiūtė, Regina Kulbytė, Audrė Puškoriūtė, Laura Šatinskaitė, Stasys Janušas, H. Šatinskas.

Mieli, nors lėti ryšiai su Australija

Ateitis, 1980 m., 2 nr... Tai brandus katalikiškos minties pristatymas. Tokio žurnalo ir didelės tautos gali lietuviams ateitininkams pavydėti.

Nors lėti, tačiau mieli yra spaudos pasikeitimo ryšiai tarp Australijos ir JAV lietuvių. Iš JAV Ateities vasario nr. aptariamas Australijos Tėviškės Aidų liepos 19 d. laidoje, kuri paštu pasiekė mus JAV-ėse spalio 23 d.

— Red.

Premijų laimėtojų pastabos ir jausmai

Dėkoju jums ir kitiems redakcijos nariams už įteiktą premiją. Yra grynas malonumas su kitais per *Ateitį* pasidalinti mintimis veiklos aprašymais, nuotraukomis bei kitais kūriniais. Deja, šiemet negalėsiu dalyvauti *Ateities* baliuje.

Linkiu sėkmės jūsų darbuose.

Kristina Veselkaitė
Detroit, Mich., JAV

Labai dėkoju už paskirtą poezijos premiją, tai didelis paskatinimas toliau rašyti. Gaila, kad negalėsiu būti „Ateities“ vakare.

Lina Palubinskaitė
Cleveland Hights, Ohio, JAV

Nuoširdžiai dėkoju už paskirtą premiją. Tai vėl buvo labai maloni staigmena ir paskatinimas toliau rašyti į „Ateitį“.

Linkiu daug sėkmės ir Dievo palaimos visuose ateitininkiškuose darbuose. Asmeniškai dėkoju, kad paskiriat daug laiko ir jėgų „Ateities“ žurnalui, kurio kas mėnesį laukiu ir su pasigėrėjimu skaitau. Garbė Kristui!

Rita Neverauskaitė
Sterling Hights, Mich., JAV

Mane labai nudžiugino, kad Jūs įvertinote mano knygos recenziją ir suteikėte man premiją. Tą A. Landsbergio novelių rinkinį aš skaičiau su malonumu ir jį visiem rekomenduoju. Man gaila, kad negalėsiu pasidalinti šia laime su *Ateities* redakcija, su kitais laimėtojais, svečiais ir draugais. Vis laukiu progų, kada galėčiau aplankyti mylimą Chicagą, deja, kad šį kartą man nepasiseks atvykti. Linkiu Jums sėkmingo *Ateities* vakaro ir tikiuos toliau dirbti su Jumis.

Marija Eivaitė-Hauser
Lexington, Mass., JAV

Jūsų laiškas, kuriuo pranešėte apie paskirtą premiją buvo man didelė staigmena. Labai dėkoju už premijos paskyrimą.

Rita Bureikaitė
Claremont, Calif., JAV

Siunčiu paramą — mažutę paramėlę *Ateičiai*. Mat, Federacija atžymėjo *Raktą į Naująjį Testamentą* premija. Dalinuosi, linkėdamas palaimos ir sparnų drąsai.

Labai dėkoju už dėmesį Šv. Raštui *Ateities* puslapiuose. Straipsnis, kurį paruošė Sesutė Onutė ir atspausdinote šį pavasarį (2 nr., 57 psl.), yra geriausias rašinys apie Šventraščio tyrimo metodiką lietuvių kalba.

Su nuoširdžiu labučiu ir geriausiais linkėjimais,

Jūsų nuoširdžiai,
Kun. Antanas Rubšys
Manhattan College
Riverdale, N.Y., JAV

Ateities konkursui dalinamės paskutiniais ištekliais

Nors Cicero vysk. Motiejaus Valančiaus ateitininkų kuopos finansinė padėtis nėra viena iš geriausių, tačiau dalinamės, kad ir paskutiniais ištekliais. Kuopos vardu siunčiu 100 dol. *Ateities* jaunimo konkurso laimėtojų premijoms... Pavarčius *Ateities* puslapius aiškiai matosi, kaip per prizmę pozityvaus darbo vaisiai... leiskit palinkėti Jums ir Jūsų personalui Aukščiausiojo palaimos ir ištvermės nepelningame spaudos darbe.

Juozas Arštikys
North Riverside, Ill. JAV

Buvę mokiniai džiugina mokytoją

Skaitau *Ateitį* ir gėriuosi Jūsų jaunųjų aprašymais, straipsniais, nuotraukomis, mintimis ir nuveiktais darbais. Tai yra pasigėrėtinas žurnalas, kuriame šviečia jaunųjų lietuvybės puoselėtojų veidai. Be to, mane džiugina ir tas, kad daug į tą veiklą yra įsijungusių ir mano buvusių mokinių — ciceriškių. Tėvynės meilė, mokykla ir lietuviškas jaunimas man buvo ir liko giliai širdyje. Su tuo aš gyvenu ir šiandien. Linkiu sėkmės Jūsų kilniam darbe.

Albina Kašiubienė
Lisle, Ill., JAV

Sendraugių stovykla?

Sendraugių stovyklos vaikų darželis su vadovais D. Polikaičiu, K. Veselkaitė, R. Šoliūnaitė, R. Polikaitytė, E. Žukauskaitė.

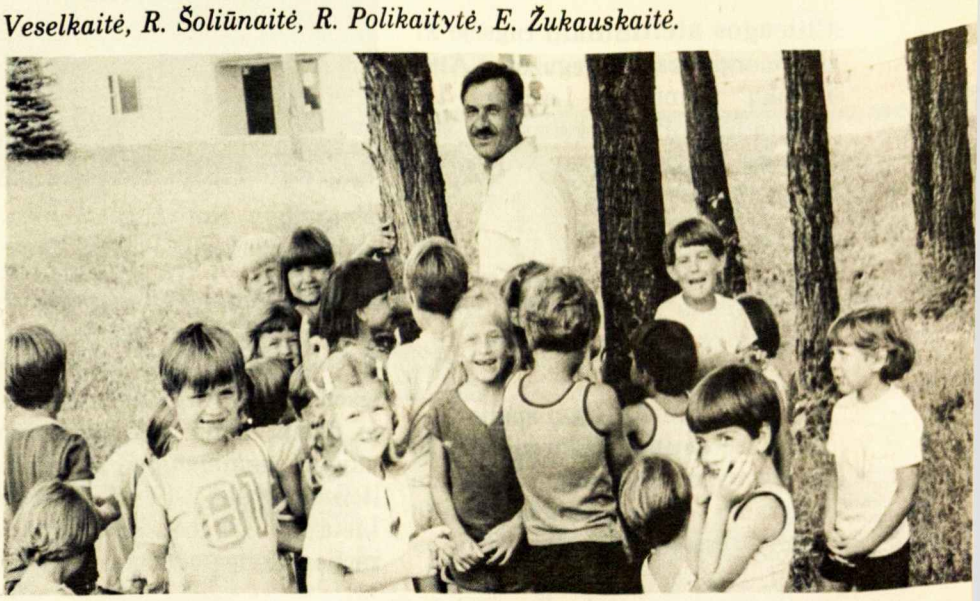

ASS pirm. Vyt. Šoliūnas apsuptas ir pagautas vaikų sendraugių stovykloje.

Rasa Šoliūnaitė sendraugių stovykloje moko darželio vaikus dainuoti.

TRUMPAI

Literatūros Ratelio vakare, kuris įvyko rugpiūčio 30 d., Rua Nova York, Robertas Saldys pristatė jo paties paruoštą *Brazilijos ateitininkų dainorėlį,* o dr. Sandra Saldytė skaitė paskaitą apie ateitininkų sąjūdį.

Montrealio ateitininkai rugsėjo 20—21 d. suruošė 70 metų ateitininkų veiklos sukakties minėjimą. Federacijos vadas Juozas Laučka skaitė paskaitą.

Chicagos ateitininkai rugsėjo 21 d. suorganizavo gegužinę Ateitininkų namuose, Lemont, IL. Programą išpildė moksleiviai ir studentai, o programai vadovavo Dalia Bilaišytė.

Ateitininkų namų fondo metinis susirinkimas įvyko rugsėjo 28 d. Ateitininkų namuose, Lemont, Ill.

Chicagos ateitininkai spalio 17—19 d. suruošė ateitininkų sąjūdžio 70 m. gyvavimo minėjimą. Minėjimo programą sudarė: rašyt. Algirdo Landsbergio knygos *Muzika įžengiant į neregėtus miestus* sutiktuves; seminarai, kuriuose dalyvavo dr. Petras Kisielius, rašyt. Algirdas Landsbergis, kun. Kazimieras Pugevičius ir prof. Tomas Venclova; *Ateities* žurnalo vakaras; bei jubiliejinės šv. Mišios.

Sendraugių stovyklos darželio vaikai su kun. K. Pugevičiu per susikaupimo vakarą.

Ateitininkų Federacijos religinės literatūros premija buvo paskirta Manhattan kolegijos profesoriui kun. Antanui L. Rubšiui už jo dviejų tomų veikalą *Raktas į naująjį testamentą.* Premija buvo įteikta spalio 19 d., Amerikos Lietuvių Romos Katalikų Federacijos Kongreso metu, Southfield, MI.

Ateities leidyklos komisijai - redakcijai priklauso sekantys asmenys: dr. Viktorija Skrupskelytė, Kazys Bradūnas ir dr. Kęstutis Keblys.

JAUNIEJI

Chicagos Pr. Dielininkaičio kuopos jaunučių susirinkimas įvyko rugsėjo 27 d. Vidos Momkutės namuose.

Chicagos Pr. Dielininkaičio kuopos jaunučių išvyka įvyko spalio 5 d. dr. J. J. Meškauskų vasarvietėje, Beverly Shores, IN. Išvykos metu: šv. Mišios, vaišės, sportas bei visuotinas tėvų susirinkimas.

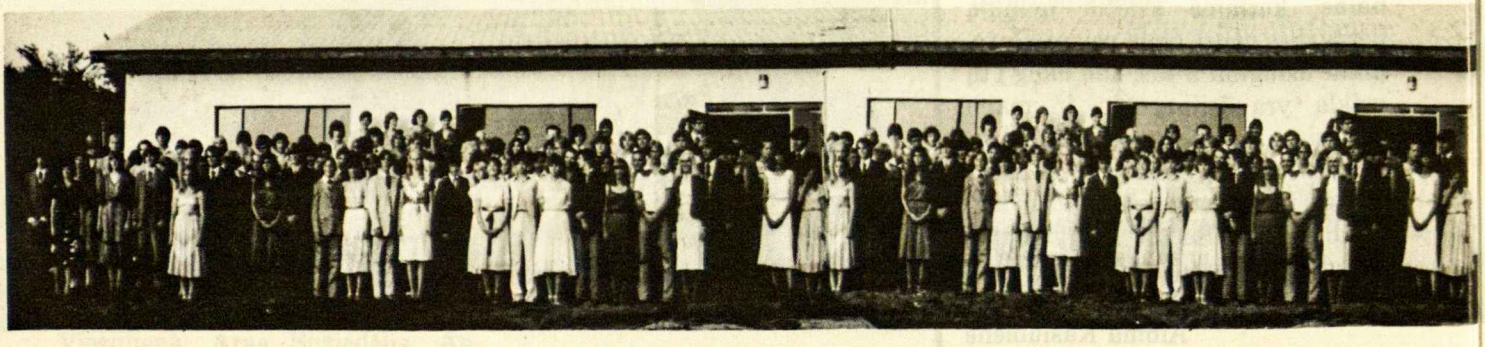

Moksleiviai Dainavos stovykloje.

Detroito jaunučių ir jaunių susirinkimas įvyko spalio 26 d. Kuopos globėjos yra Birutė Bublienė ir Kristina Veselkaitė.

MOKSLEIVIAI

Los Angeles moksleivių bei jaunių vasaros stovykla įvyko rugpiūčio 22—29 d., Times Training centre, netoli Bream miesto. Stovyklavo 35 jaunuoliai. Stovyklos dvasios vadas buvo kun. V. Bartuška, o vyriausiais vadovais Šaulius Čyvas iš Chicagos ir Rita Neverauskaitė iš Detroito. Jiems talkino: Rita Bureikaitė, G. Grušas, Angelė Mičiulytė, Linas ir Rimas Polikaičiai, ir Vita Polikaitytė.

Chicagos apylinkių A. Stulginskio moksleivių kuopos narių susirinkimas įvyko rugsėjo 12 d. Pabedinskų namuose. Naująją kuopos valdybą sudaro: Saulius Šoliūnas (pirm.), Arūnas Pabedinskas (vicepirm.), Alma Ostrauskaitė (sekr.), Lelė Žukauskaitė (ižd.) ir Andrius Pabedinskas (koresp.). Kuopos globėjai yra dr. Genė Žukauskienė ir dr. Edmundas Vasiliauskas.

Chicagos kun. Alf. Lipniūno moksleivių kuopos susirinkimas įvyko spalio 3 d. Ritos Stukaitės namuose. Kuopos globėjas Arvydas Žygas pravedė susirinkimą.

New Yorko Marijos Pečkauskaitės moksleivių kuopos susirinkimas įvyko spalio 5 d. Kultūros Židiny.

Moksleivių Ateitininkų Sąjungos rytinio pakraščio rudens kursai „Kolumbkursai“ įvyko spalio 10—13 d., Putnam, CO. Kursuose buvo nagrinėjama temos iš *Ateitininkų vadovo*. Kursams vadovavo kun. Stasys Yla.

Chicagos kun. Alf. Lipniūno moksleivių kuopos nariai iškylavo spalio 12 d. Ateitininkų namuose, Lemont, IL. Iškylos metu vyko vaišės, sportas ir žaidimai.

Gegužinė prie Ateitininkų namų.

Iš tolo...

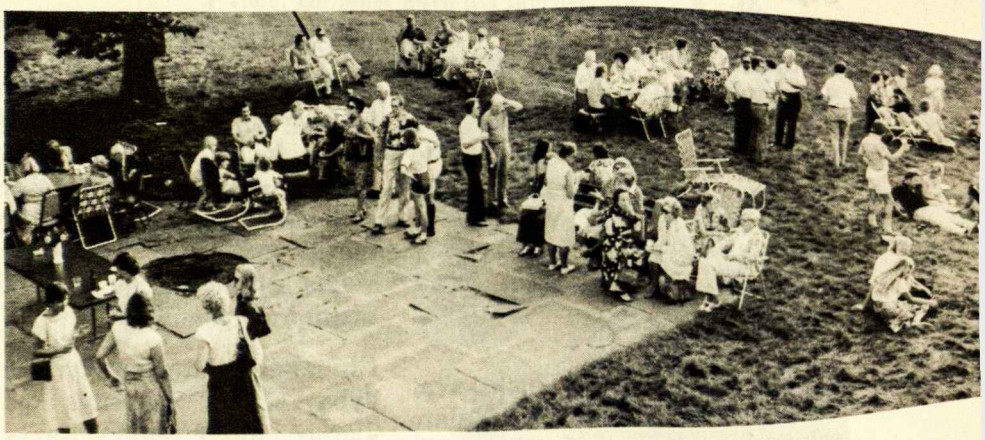

Bendras vaizdas žiūrint nuo Ateitininkų namų stogo.

Iš arčiau...

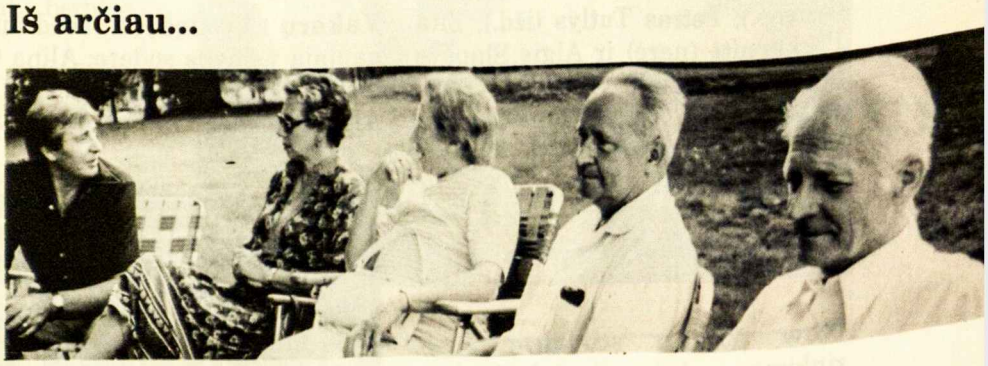

Sendraugiai

Studentai

Moksleiviai

Toronto St. Šalkauskio moksleivių kuopos *Pirmyn Jaunime* laikraštėlio redakcija sudaro: Bernadeta Abromaitytė, Dana Čepaitė ir Leta Vaitonytė.

Naująją Moksleivių Ateitininkų Sąjungos centro valdybą sudaro: Rasa Šoliūnaitė (pirm.); Daiva Barškėtytė ir Aldona Zailskaitė (vicepirm.), Vilius Dundzila ir Vitas Laniauskas (sekr.); Juozas Končius (ižd.); ir Saulius Čyvas (narys kursų bei stovyklų ruošai).

Toronto St. Šalkauskio moksleivių kuopos naująją valdybą sudaro sekantys nariai: Natalija Slivinskaitė (pirm.), Tomas Prakapas (vicepirm.), Darius Čiuplinskas (sekr.), Violeta Slivinskaitė (koresp.), Petras Tutlys (ižd.), Zita Prakapaitė (narė) ir Algis Slapšys (socialinių reikalų vedėjas).

STUDENTAI

New Yorko studentų susirinkimas įvyko spalio 3 d. Naująją valdybą sudaro: Vilija Dėdinaitė, Jonas Dunčia ir Dalia Sakaitė.

Chicagos studentų draugovės susirinkimas įvyko spalio 3 d. Ateitininkų namuose, Lemont, IL. Susirinkime Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirm. Vytautas Kamantas kalbėjo apie Amerikos senosios kartos lietuvius.

Toronto studentai spalio 3—5 d. surengė rekolekcijas jaunimui Tėvų Pranciškonų stovyklavietėje, Wasagoje. Rekolekcijas pravedė kun. Antanas Saulaitis, S.J., ir seselė Ignė.

Studentų Ateitininkų Sąjungos suvažiavimas įvyko spalio 11—12 d. Lietuvių namuose, Clevelande, OH.

Toronto studentų draugovės naująją valdybą sudaro sekantys nariai: Antanas Rašymas (pirm.), Rita Rudaitytė (vicepirm.), Rimas Ulba (socialinių reikalų vedėjas), Algis Janušauskas (sekr.-koresp.) ir Rasa Vaidilaitė (ižd.).

SENDRAUGIAI

Chicagos sendraugių susirinkimas įvyko rugsėjo 21 d. Ateitininkų namuose, Lemont, IL. Susirinkimo dienotvarkėje: valdybos narių pranešimai apie skyriaus veiklą bei informaciją apie įvairius ateitininkų parengimus.

Chicagos sendraugių skyriaus valdybą sudaro sekantys nariai: Juozas Baužys (pirm.), Kazys Pabedinskas (ižd.), Elena Razmienė, Aldona Rimkienė, Tadas Rūta ir Valerija Žadeikienė.

Vakarų Vokietijos sendraugių naująją valdybą sudaro: Alina Grinienė, dr. J. Norkaitis ir kun. dr. Alf. Savickas.

SVEIKINIMAI

Ateities redakcija nuoširdžiai sveikina Adą (Jasinevičiūtę) ir Augustiną Stungius bei Jūratę (Jasaitytę) ir Antaną Budrius, sukūrusius naujas lietuviškas šeimas.

Ateities redakcija taip pat nuoširdžiai sveikina Rimą Juzaitį, įsigijęs atominės inžinerijos daktaratą Virginijos universitete, Charlottesville, VA. Tyrimus atliko ir disertaciją paruošė Los Alamos Valstybinėje Laboratorijoje, N.M., kur ir toliau pasilieka dirbti savo srityje.

UŽUOJAUTA

Dr. Jurgiui Balčiūnui mirus, *Ateities* redakcija reiškia giliausią užuojautą Balčiūnų šeimai ir artimiesiems.

Chicagos draugovės studentai susirinkimo metu.

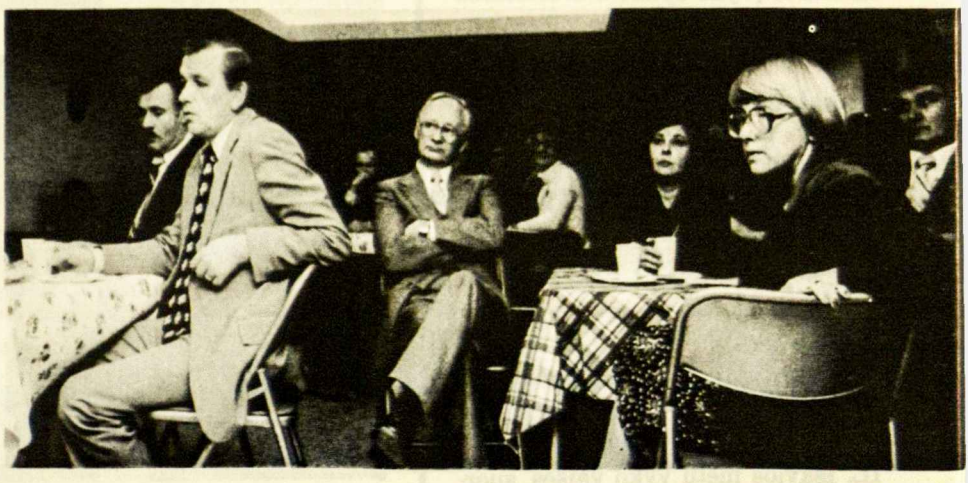

Sendraugiai susirinkimo metu, Ateitininkų namuose.

Kreivos šypsenos

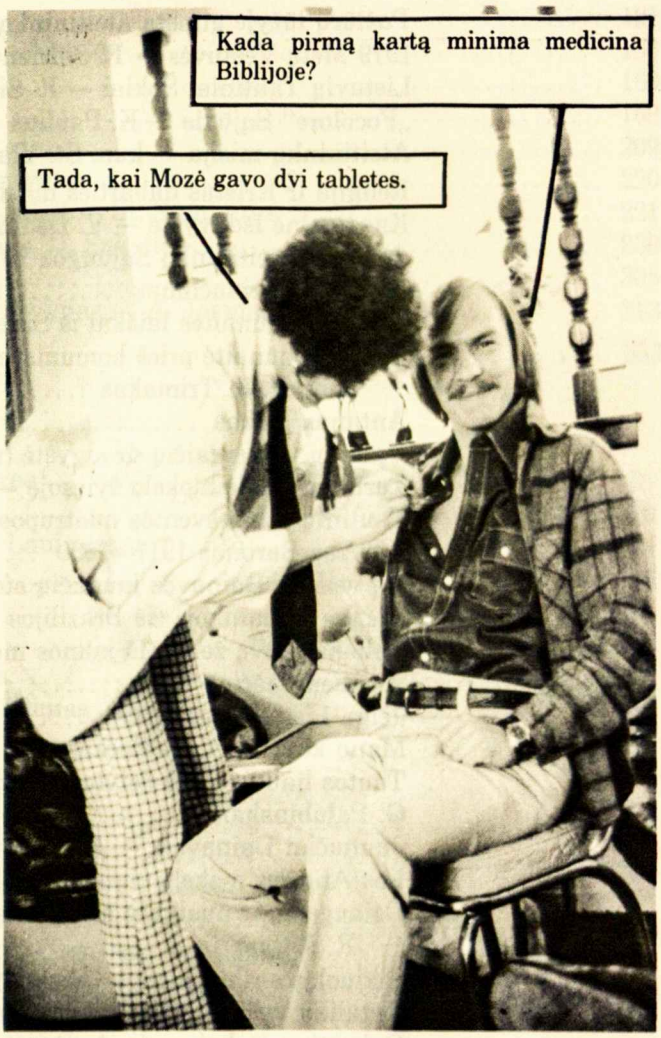

Povilo mama: Greičiau kelkis, ir eik į mokyklą.
Povilas: Aš nenoriu.
Mama: Jau aštunta valanda — tu turi eit į mokyklą!
Povilas: Mama, man nepatinka mokykla. Vaikai manęs nemėgsta, ir mokytojai mane bara.
Mama: Tu esi 45 metų, ir esi mokyklos direktorius. Greičiau eik į mokyklą!

„Jurgi“, paklausė mokytoja, „Kodėl tu neplauni savo veido. Aš galiu pasakyt ką tu pusryčiams valgei“.
„O ką valgiau?“
„Kiaušinius“.
„Ne, ne. Tas buvo vakar“.

Mokytoja: Parodyk kaip moki skaičiuot?
Juozas: Vienas, du,... devyni, dešimt, berniukas, karalienė, karalius...

Psichiatras ėjo per vieną ligoninę ir matė vieną ligonį, kuris labai kasėsi.
„Atsiprašau“, paklausė psichiatras, „bet kodėl save taip kasai?“
„Kadangi“, atsakė ligonis, „aš vienintelis kuris žino kur man niežti“.

1980 METŲ „ATEITIES“ TURINYS

Straipsniai

Tradicionalistų Sąjūdis — kun. dr. K. Trimakas 4
Jaunimas — mūsų šventoji karvė — V. Nakas 11
Pasibaigė Vaikų Metai — dr. L. Sidrys 24
Ateitininkų jaunimo stovyklos — dr. A. Damušis 28
Principų uždaviniai — D. Garūnaitė 30
Katalikiškumas stiprina lietuvybę — L. Dudėnaitė 31
Nauja tvirtovė — Ateitininkų namai — R. Sidrienė 40
Pasaulį laimėti Kristui — P. Kisielius 44
Susipažinkim su Federacijos Vadu 49
Besirūpinant ateitim — J. B. Laučka 51
Ateitininkija ir 1980 metai — J. B. Laučka 56
Apie raktą į Naująjį Testamentą — ses. O. Mikailaitė 57
Šių laikų Lietuvos didvyriai 61
Klausiat apie mane — A. Vinokūras 64
Praeitis priklauso mums — A. Liulevičienė 87
Ateitininkų Federacijos Valdybos veiklos gairės 93
Budėti, laukti, pasiruošti — kun. E. Gerulis 124
Praeitis priklauso mums. Vilniaus Universiteto istorija LKMA suvažiavime — A. Liulevičienė 136

Pažiūrų lūžyje gimsta ateitininkai — kun. St. Yla 172
1979 Metų Vestuvės — R. Sidrienė 180
Lietuvių Tautiniai Šokiai — R. Sidrienė 185
„Focolore" Sąjūdis — K. Paulius 192
Ateitininkų misija — kun. St. Yla 212
Religija ir Kristus dabarties disidentų sąjūdyje — V. Neverauskas 228
Kasdieninė išdavystė — V. Dėdinaitė 229
Jaunųjų Ateitininkų Sąjungos 1979 m. stovyklos suvestinė — dr. R. Kriaučiūnas 230
Nijolės Sadūnaitės laiškai iš Sibiro 260
Nijolė Sadūnaitė prieš komunistinės priespaudos grėsmę — kun. dr. K. Trimakas 265
Antanas Nakas 266
Vaikinų ir mergaičių draugystė (anketos daviniai) — V. Musonytė 273
Turino drobulė mokslo šviesoje — A. Juzaitis 308
Tautinių šokių šventės nuotrupos — dr. A. Liulevičius 316
Aloyzas Baronas 1917—1980 319
Ką veikėm Dainavos jaunučių stovykloje 324
Dienos Lituanikoje (Iš Brazilijos ateitininkų stovyklos) 326
Kelionė į tėvų žemę (Iš jaunos mergaitės kelionės į Lietuvą dienoraščio) 328
Jeigu Lietuva bus laisva 330
Mano kova — A. Padleckas 331
Tautos liaudis (Moksleivių ateitininkų stovykla Dainavoje) — G. Palubinskaitė 332
Jaunučiai Dainavoje — A. Radžius 334
Los Angeles moksleivių ateitininkų vasaros stovykla — V. Polikaitytė 337
Džiaugsmo ir nuotykių šalis (Studentų ateitininkų stovykla) — R. Ardytė 338
Rikiuokitės-rikiuokitės — Prel. J. Balkūnas 356
Katalikų veiklos idėjos ateities perspektyvoje — J. B. Laučka 358
Dabarties darbai — dr. A. Damušis 365
Gėrio jėgos židiniai — dr. A. Damušis 368
Apie piliakalnius, parapijas ir Jaunimo Centrą — kun. A. Saulaitis, S.J. 371
„Aš vis dar norėčiau būti vadovu" — R. Kriaučiūnas 373
Brazilijos ateitininkų stovykla — D. Kojelytė 376

Atvirai

P. Dovydaičio paskutinės dienos — dr. J. Grinius 25
Lietuvių kalbos klausimu — N. Balčiūnienė, L. Bradūnaitė, G. Kriaučiūnienė, B. Lukošiūnas, R. Olšauskaitė 143
Apie Evangeliją ir kultūrą — A. Maceina, kun. E. Gerulis 149
Kartų iliuzijos — dr. L. Sidrys 190
Žvilgsnis į ateitininkų veiklos tikrovę (diskusijos) 285
Laikas baigti „kartų iliuzijų" taip vadinamus „debatus" — L. Valiukas 342
Lietuvių kalbos klausimu — R. Ivaškaitė 345

Eilėraščiai

Prie bažnyčios durų — Krikščionis 1
Maldos pabaiga — J. Malerytė 22
Drakono medžioklė — G. K. Chesterton 41
Keturkojis — V. Aleksa 72
Ritmas ir metai — V. Aleksa 73
Žolė — V. Šlaitas 85
Visas pasaulis garuoja Dievu — S. Riabinin (vertė A. Grauslys) 94
Ar esi? — K. Veselkaitė 104

Voro sonetas — A. Jasmantas 121
Negęsta mano miesto žiburiai — V. Alantas 130
Eilėraštis — D. Mališka 160
Apklojo abu — kun. St. Yla 169
Laiko ugnis — A. Radžius 209
Rubjatai arba ketureiliai — St. Santvaras 220
Romo Kalantos monologas apie asyžietį — St. Santvaras 221
Ateitis kaip ir tu (daina) — J. Yluvis, D. Sakaitė 239
Rūpintojėlis — A. Jasmantas 305
Monstrancija, Pėdsakai, ir Duona ir vynas — A. Jasmantas 313
Trys karaliai — A. Jasmantas 353

Proza

Pasaka suaugusiems — A. Vinokūras 21
Aktorė — D. Markelytė 70
Didžiausio tinginio varžybos — V. Laniauskas 74
Vienišas žibintas — A. Vinokūras 134
Šarūnas — A. Rūta 217
Vienišasis — L. Bradūnaitė 280
Vėjas ir jo žirgas — V. L. Dundzila 314
Žmogus, knyga ir dangus — A. T. Klimas 323

Knygos

K. Barėno „Kilogramas cukraus“ 23
Prof. Vardžio veikalas — rec. J. B. Laučka 66
Iškreiptos žiaunos (ištrauka iš romano) — V. Volertas 102
Žemės Ūkio Akademija — rec. M. Eivaitė 105
D. Sadūnaitės „Baltas Ievos Medis“ — rec. ses. O. Mikailaitė 161
Dramą Membranoje (novelė) — J. Gliauda 194
R. Jotvingytės „Tuliukas“ 197
Švyturys ties įkaitusiais Vilniaus akmenimis — rec. J. Grinius 226
A. Landsbergio „Muzika įžengiant...“ (rec. M. Eivaitė-Hauser) 283
Vyskupas — Kunigaikštis — R. Amalviškis 346

Menas

Romas Kūhn — fotografijos 26
Dagys (skulptūra) 100
Dailininkė Dalia Kolbaitė 127
Trys atžymėtos jaunos menininkės — R. Valiulytė,
D. Statkutė, V. Dirvonytė 281

Pokalbiai

Perėmus vairą — pašnekesys su AF Vadu J. Laučka 91
Kilti ir kelti — pokalbis su MAS pirmininku A. Žygu 96
Mūsų šaknys rūbuose — pokalbis su A. Tamošaičiu 222

Polėkiai

Pastangos 287
Vertinimas: Vedusiųjų atsinaujinimo diena 289
Patirtis: šviesūs pokalbiai Tamsiųjų vandenų stovykloj (pasisakymai) 290

Mecenatai

a.a. Jonas Masiliūnas 13
Chicagos SAS Draugovė 84
Lietuvių Fondas 279
Prel. Vaclovas Martinkus 302

Atžalos

Trumpa daina — L. Palubinskas 33
Vieno kandidato istorija — S. Janušas 107
Ar verta ką nors veikti, jei nesitiki rezultatų — S. Janušas 108
Iš Neringos stovyklos laikraštėlio 110
Laiškas iš okupuotos Lietuvos ir atsiliepimai iš Lemonto 140
Kas yra mano aukščiausias idealas? 198
Lietuvių Katalikų Bažnyčios Kronika — H. Šatinskas 200
1979—1980 Žiemos kursai — vaizdai ir žodžiai 201
Kaip turi ateitininkai veikti? 240
Senelis — L. Palubinskas 241
Smėlio miestai, bangos ir sapnai — L. Palubinskas 292
Ką aš norėčiau pasiekti gyvenime — M. Gražulis 294
Ar verta bandyti, jei galvoji, kad nepasiseks — V. Smalinskaitė 294
Rašiniai — R. Kuraitė, A. Keblys 294
Kelionė į tėvų žemę (Iš jaunos mergaitės kelionės į Lietuvą dienoraščio; 328
Jeigu Lietuva bus laisva (Jaunučių pasisakymai) 330
Mano kova — A. Padleckas 331
Eilėraščiai — L. Palubinskaitė 378
Nuotraukos — L. Grigaitytė 379

Ateities konkursas

Ateties vakaras 14, 380
Ateities konkurso laimėtojai 16, 382

Antai — kun. dr. K. Trimakas 2, 42, 86, 122, 170, 210, 258, 306

Sklaidant 106

Veikla 36, 76, 111, 165, 206, 243, 296, 348, 386
Kreivos šypsenos 162, 304, 397
Laiškai 39, 69, 110, 168, 204, 242, 295, 352, 392

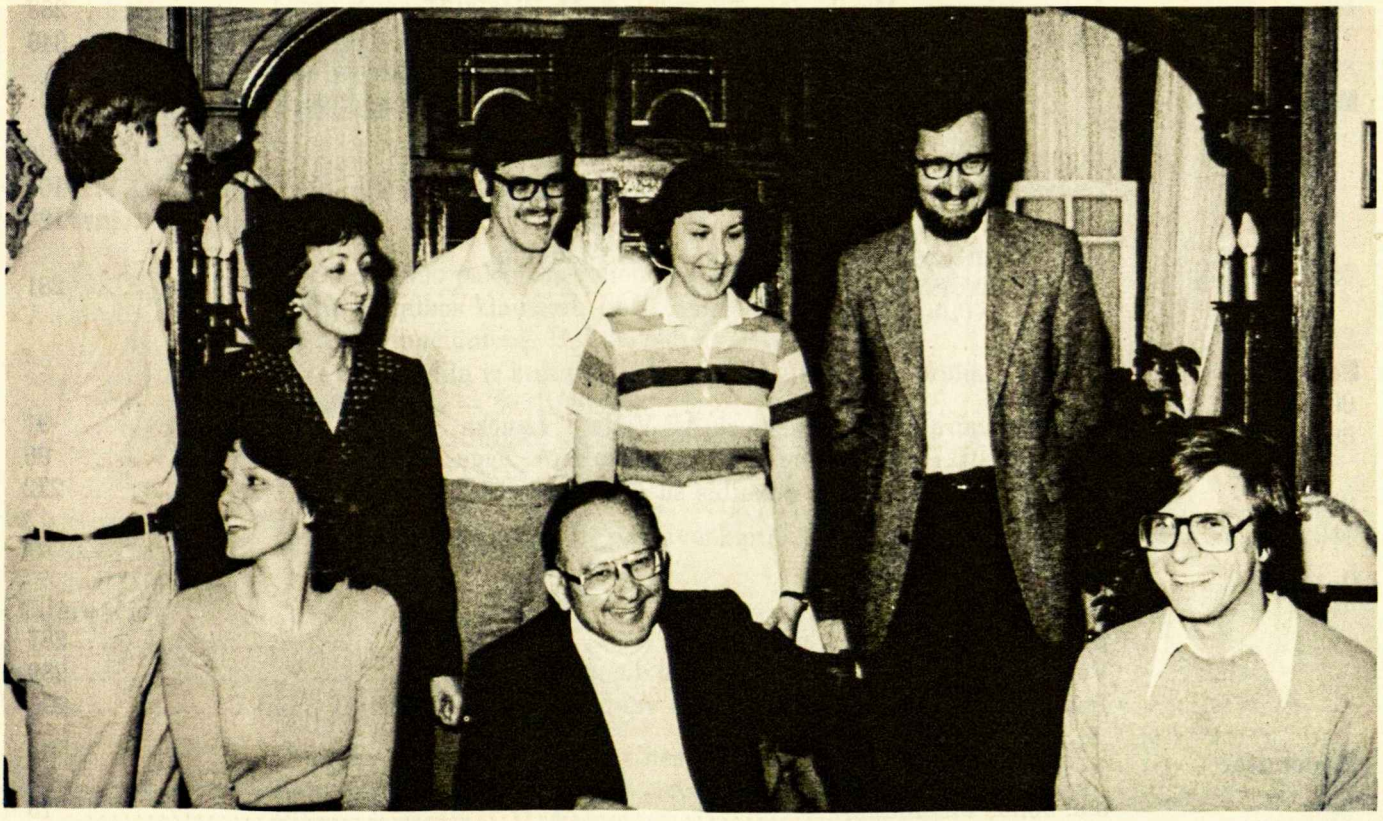

Ateities *redakcijos nariai džiaugiasi gruodžio Ateitim ir 1980 metų darbo užbaigimu. Iš kairės: Linas Sidrys, Rima Sidrienė, Aldona Zailskaitė, kun. Kęstutis Trimakas, Saulius Kuprys, Roma Kuprienė, Arūnas Liulevičius ir Jonas Kuprys.*

Ateities padėka

Ateities žurnalo vakaras su premijų įteikimo iškilmėm praėjo su dideliu pasisekimu ir pilnas geros nuotaikos. Už šio vakaro rengimą *Ateities* redakcija, leidėjai ir administracija yra labai dėkingi Ateitininkų Sendraugių Sąjungos centro valdybos pirmininkui Vytautui Šoliūnui kuris nešė didžiausią šio vakaro parengimo naštą. Labai dėkingi esame ir Aldonai Prapuolenytei, kuri rūpinosi bilietų platinimu, taip pat šio renginio iždininkui Kaziui Kriaučiūnui, valgių šeimininkei Danai Kurauskienei.

Nuoširdus ačiū visiems *Ateities* jaunimo konkurso mecenatams: dr. Albinai Prunskienei (200 dol.), Ateitininkų Sendraugių Sąjungos centro valdybai (125 dol.), dr. Kaziui ir Marijai Ambrozaičiams (100 dol.), dr. Petrui ir Stefai Kisieliams (100 dol.), dr. Arūnui ir Aušrelei Liulevičiams (100 dol.), Cicero ateitininkų moksleivių kuopai (100 dol.), Detroito studentų ateitininkų draugovei (100 dol.), Ateitininkų Šalpos Fondui (100 dol.), Julijai Švabaitei-Gylienei (50 dol.), kun. dr. Ignui Urbonui (50 dol.), dr. Linui Sidriui (50 dol.) ir Ateitininkų Federacijos vadui Juozui Laučkai (25 dol.).

Visi grožėjomės originaliu Marytės Smilgaitės scenos papuošimu. Palinksmino mus ir Rasos Šoliūnaitės vadovaujamas jaunimo dainų vienetas. Svečių kvietėjais buvo Mackevičienė, Arštikiai, Kleiza, Šoliūnai, Dailidės, Polikaičiai, Tamulioniai, Prapuolenytė, Radvilienė, Kisieliai, Pabedinskai, Marchertai, Razmai, Šležai, Stončiūtė, studentų draugovė ir Stulginskio bei Dielininkaičio kuopos. Stalus ruošė Šoliūnų ir Polikaičių šeimos, Rugytė, Mackevičienė, Valaitienė ir Laniauskai. Loterija rūpinosi Edis Razma su studentais. Loterijai fantus dovanojo dr. A. Lipskis, dail. J. Paukštienė, p. Konkulienė, Lieponiai, Pranskevičiai, Bilaičiai, dr. Šležas ir Vazneliai. Dėkingi esame ir visiems kitiems, kurių pavardes praleidome ne iš blogos valios. Dėkingi esame ir visiems į vakarą atsilankiusiems.

Ateities redakcija, administracija ir leidėjai

Atsiųsta paminėti

Bronys Raila. VAIVOS RYKŠTĖ. Šimtas prakalbų į Lietuvą, 1975—1979. Autoriaus kalbos Laisvės Radijo (Radio Liberty) programoje, kupinos aštrios sovietinio gyvenimo kritikos, pagyvint humoru ir satyra. Išleido Viltis 1980 m. Aplanko dailininkas Algirdas Kurauskas. 430 psl. Kaina 10.00 dol.

Albina Kašiubienė. ŽIRGELIAI. Eilėraščiai suskirstyti temomis: Lietuva, Motinos diena, Pavasaris, Velykos, Vasara, Ruduo, Žiema, Kalėdos. Tinka jaunimui, lituanistinėms mokykloms ir bendrai visiems pasiskaityti. Išleido Laisvoji Lietuva. Galima užsisakyti „Laisvojoj Lietuvoj", „Drauge", „Marginiuose" ir pas autorę, 1813 Ogden Ave., Lisle, Ill., 60532 USA. (telef. 312-960-1644). Kaina 5 dol. 228 psl.

RINKTINĖ JAUNIMUI. 1. Jankutė-Kaupas-Spalis. Rašytojų kūrybos ištraukos, skirtos 8—11 m. skaitytojams. Išleido JAV LB Švietimo Taryba su Lietuvių Fondo pinigine parama. Viršelis V. A. Eivaitės. Čikaga, 1980 m.

RINKTINĖ JAUNIMUI. 2. Almenas-Andriušis-Jankus. Rašytojų kūrybos ištraukos, skirtos 13—16 m. skaitytojams. Išleido JAV LB Švietimo Taryba su Lietuvių Fondo pinigine parama. Viršelis V. A. Eivaitės. Čikaga, 1980 m.

CHRONICLE of the Catholic Church in Lithuania. No. 40, October 19, 1979. Translated by Vita Matusaitis. Published by the Lithuanian R.C. Priests' League of America.

Statement of ownership, management and circulation

„Ateities" (publication number: USPS 035-440) is published monthly, except July and August. Its publisher and owner is American Lithuanian Roman Catholic Federation Ateitis, 10000 S. Bell St., Chicago, IL. 60643. The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for Federal income tax purposes have not changed during preceding 12 months. The editor is Rev. Kestutis Trimakas, 850 DesPlaines Ave., Apt. 409, Forest Park, IL 60130. The managing editor is Juozas Polikaitis, 7235 S. Sacramento Ave., Chicago, IL. 60629. In the preceding 12 months „Ateitis" averaged a press run of 1200 each issue (single issue nearest to filing date, 1200) of which 1009 (1016) were distributed to paid individual subscribes by mail and none (0) sold through dealers, carriers, street vendors or counter sales; total paid circulation being 1009 (1016); free distribution by mail, carriers or other means 77(87). Copies not distributed — left-over 114(97).

ALp(LKA)1786
1980, Nr.10

90.725.249